

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Tuesday, the 21st April 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Arranmore Palace, Ootacamund, at 1 p.m., Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—NAMING OF THE 'ARRANMORE PALACE' AS 'TAMIZHAGAM'.

MR. SPEAKER : ஒரு நல்ல செய்தி. இந்த சட்டசபை இந்த அரன்மூர் பாலஸில் வைத்து நடப்பதால் இந்தக் கட்டிடத்திற்கு அரசாங்கம், "தமிழகம்" என்று பெயர் வைக்கப் போகிறார்களாம். (கைதட்டல்) இச்செய்தி உங்களுக்குச் சந்தோஷத்தை அளிக்குமென்று நான் இதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER : கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் உதகமண்டலத்தில் இன்றையதினம் இல்லை. ஆகவே, அவர்கள் பேரில் இருக்கிற இரண்டு கேள்விகளை அவர்கள் வந்த பிறகு எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

Court-fees

* 31 Q.—**SRI K. RAMACHANDRAN** (on behalf of **SRI M. JAGANNATHAN**) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether the Government propose to exempt the Scheduled Castes and Scheduled Tribes in the State from the payment of court-fees, if they are involved in litigation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

SRI K. RAMACHANDRAN : இம்மாதிரி உதவி செய்யவேண்டுமென்று கோரி பல விண்ணப்பங்கள் வந்திருப்பதாலும், அப்படிப்பட்ட உதவி அவசியமென்று பலர் கேட்டிருப்பதாலும் இது சம்பந்தமாக உதவி செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM. : ஜாதி ஹிந்துக்கள் ஹரிஜனங்கள் மீது வழக்கு தொடர்ந்தாலோ அல்லது ஜாதி ஹிந்துக்கள் மீது ஹரிஜனங்கள் வழக்கு தொடர வேண்டிய நிமித்தம் ஏற்பட்டாலோ அதற்காக அவர்களுக்கு வழக்கறிஞர்களின் உதவியை இலவசமாக அளிப்பது பற்றி ஒரு உத்தரவை அரசாங்கம் போட்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி வழக்குகளில் இந்த உதவி அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் சாதாரணமாக "கோர்ட் பீ" சிவில் கேஸ்களில் சொத்து உள்ளவர்கள்தான் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு விலக்கு அளிக்க யோசனை இல்லை. ஆனால் ஜாதி இந்துக்களால் ஹரிஜனங்கள்மேல் வழக்கு தொடரப்பட்டால் அப்பொழுது ஹரி

[21st April 1959]

ஜனங்கள் வழக்கரிஞர்களின் உதவி வேண்டுமென்று மனு செய்வதற்கு “கோர்ட் பீ” இருந்தது. அதை நிவர்த்தி செய்யலாமென்ற யோசனை இப்பொழுது இருக்கிறது.

SRI K. VINAYAKAM : Arising out of the answer given by the Hon. Minister, may I know whether the Government will consider the possibility of giving legal aid to such of those poor people who cannot by themselves engage legal practitioners, irrespective of the caste to which they may belong, that is, to those who are economically backward?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, if the parties are too poor, there is the prescribed procedure in law which enables them to get a certain aid.

SRI P. G. MANICKAM : தீண்டாமை ஒழிப்பு சம்பந்தப்பட்ட கேஸ்களாகயிருந்தால் அதற்காகவது கோர்ட் கட்டணத்திலிருந்து விலக்களிக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதுதான் சொன்னேன், ஜாதி இந்துக்களால் தொடரப்பட்ட அல்லது ஜாதி இந்துக்கள் மீது தொடரப்பட்ட கேஸ்கள், என்று சொன்னேன். அம்மாதிரி வழக்குகளில் வழக்கறிஞர்களின் உதவி அளிக்கப்படுகிறது. வேறு உதவி அளிப்பதாக இப்போது யோசனை இல்லை. வேறு சொத்து விஷயமில்லையென்றால் அதிகமாக கோர்ட் பீஸின் அவசியமிருக்காது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஹரிஜன மக்கள் பேரில் அவர்கள் திருடி விட்டார்கள் என்றோ அல்லது மதுவிலக்கு என்ற பெயரால் பொய் கேஸ்கள் போடப்பட்டு கோர்ட்களில் தள்ளப் பட்டிருப்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா? ஆகவே போலீஸார்கள்

MR. SPEAKER : நீங்கள் சொல்வதற்கும், கேள்விக்கும் சம்பந்தமேயில்லை. இந்த உப கேள்வி இதிலிருந்து எழாது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : நான் சொல்வது, போலீஸார்

MR. SPEAKER : மன்னிக்கவேண்டும். இக்கேள்வி தாழ்த்தப் பட்டவர்களுக்கு எதிராக வழக்குகள் தொடரப்பட்டால் அவர்களுக்கு “ஸ்டாம்ப் பீ” கொடுப்பதிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படுமா என்பதைப் பற்றியதாகும். எந்தமாதிரி கேஸ் என்று சொல்லக் கூடாது. அது அவுட் ஆப் ஆர்டர்.

SRI T. VELUCHAMI : இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் ஜாதிய ரீதியில் அளிக்கப்படுவதை நிறுத்திவிட்டு பொருளாதார அடிப்படையில் அளிக்கப்படுமென்று முன்பு ஹரிஜன இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை எந்த ஆண்டில் எதிர்பார்க்கலாம். எந்த ஆண்டில் வருமென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SR M. BHAKTAVATSALAM : அது வேறு விஷயம். தனி கேள்வி வேண்டும்.

21st April 1959]

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : இந்தியாவிலுள்ள மற்ற ராஜ்யங்களை விட நமது ராஜ்யத்தில் “கோர்ட்டி” அதிகமாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது உண்மையா? அப்படியானால் இருக்கிற கோர்ட்டு கட்டணங்களை, ஹரிஜனங்கள் விஷயத்திலாவது மற்ற ராஜ்யங்களில் இருப்பதைப் போன்று குறைப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : “கோர்ட்டி” விஷயம்பற்றி மற்ற ராஜ்யங்களில் உள்ள நிலைமையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவில்லை. ஆகவே அதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

SRI A. A. RASHEED : Is there any proposal to reduce the court-fees in general and for the Harijans in particular?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I said, No. There is no such proposal at present.

Milk

* 33 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the total quantity of milk (i) produced, and (ii) consumed in the Madras City in 1958;

(b) the quantity of milk brought from the mufassal in 1958; and

(c) the quantity of milk produced and distributed by the Co-operative Milk Supply Unions in the City in 1958?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) (i) 574.00 lakhs lb.

(ii) 839.50 lakhs lb.

(b) 255.50 lakhs lb.

(c) (i) Quantity produced—94.31 lakhs lb.

(ii) Quantity distributed—85.50 lakhs lb.

* 34 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the steps taken to market the milk produced in the State through Co-operatives during 1958?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : A statement* is placed on the table of the House.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : மாதவரம் மில்க் காலனியிலிருந்து சென்னைக்கு தேவைப்படக்கூடிய பால் எப்பொழுது சப்ளை செய்ய முடியும்? மாடுகள் எப்பொழுது அங்கே அப்புறப்படுத்தப்படும்?

[21st April 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : முதல் பாகமாக 500 மாடுகள் அங்கே கொண்டுபோக வேண்டுமென்ற திட்டம் இப்பொழுது கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. அது அநேகமாக ஆகஸ்டு மாதத்தில் தொடங்கலாம். அது தான் தொடக்கம். அதற்குப் பிறகு மொத்தமாக 4,000 மாடுகள் அங்கே வைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும். அதன் விவரம் பற்றி நான் பட்ஜெட் விவாதத்திலே தெரிவித்திருக்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : In the event of shifting all the milch cows to the proposed colony at Madavaram will the milk from the colony be distributed to the people through co-operatives or by the individuals who own the milch cows?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : So far as the colony at Madavaram is concerned, the idea is that the institution itself will arrange for the distribution of the milk, and not by the co-operative societies.

SRI A. A. RASHEED : In view of the scarcity of milk in the City, have the Government recommended to the Union Government for the import of milk powder from abroad?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No fresh recommendation is necessary. A certain quantity of milk powder is already imported.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : மாதவரம் மில்க் காலனிக்கு எந்த முறையில் மாடுகள் அப்புறப்படுத்தப்படும்? மிக நெருக்கமாக இருக்கக்கூடிய வட்டாரங்களிலுள்ள மாடுகளை முதலில் அப்புறப்படுத்த ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எந்த இடத்திலே அதிக நெருக்கமாக இருக்கிறதோ, அதை முதலிலே எடுத்துக் கொள்ளுவதாக உத்தேசம். நிர்ப்பந்தம் செய்வது என்ற எண்ணமும் இல்லை. வாலண்டியராக மாடுகளை அங்கே அப்புறப்படுத்துவதற்கு இப்பொழுது 150 பேர்கள் மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

Dharangadhara Chemical Works

* 35 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN** (on behalf of **SRI M. KALYANASUNDARAM**) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the extent of salt pans in Government lands alienated in favour of Dharangadhara Chemical Works, Arumuganeri, Tirunelveli district;

(b) the market value of the lands so alienated;

(c) the number of salt workers to be evicted from these lands; and

21st April 1959]

(d) whether steps are taken for giving alternate lands to the workers to be evicted from the Government lands?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) The extent of salt pans in Government lands proposed to be leased in favour of Dharangadhara Chemical Works Company, Limited, is 121 acres 80 cents.

(b) The market value of 121 acres 80 cents of land works out to Rs. 1,21,800.

(c) The number of salt workers to be evicted from the land is reported to be 138.

(d) There is no proposal to give alternative lands to the workers to be evicted from the encroached lands, and they are expected to find for themselves with the compensation of Rs. 300 per acre given to them. Besides this the company has already assured the Collector of Tirunelveli that the displaced salt workers who satisfy the company's requirements will be preferred to outsiders for employment in the proposed factory.

Educated unemployed

* 36 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to open work and orientation centres for the educated unemployed in the State; and

(b) if so, the number and places of such centres proposed to be opened?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) Three centres, one each at Madras, Madurai and Coimbatore.

SRI A. A. RASHEED : How will these training centres help to solve the unemployment problem among the educated classes, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They will be given vocational training and also advice as to the type of training or employment in which they should qualify themselves.

SRI A. A. RASHEED : When will these centres be opened, Sir?

[21st April 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Centres at Coimbatore and Madurai will be opened during the course of the current financial year and the one at Madras during the course of the next financial year.

SRI K. RAMACHANDRAN : இந்த சென்ட்ரல்களில் என்னென்ன தொழில்களில் பயிற்சி அளிக்கப்படவேண்டும் என்பதற்கு இப்பொழுது அரசாங்கத்தினிடம் திட்டம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : என்னென்ன தொழில்கள் அந்த வட்டாரங்களிலே தேவை, எந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு தேவை இருக்கிறது என்பது இப்பொழுது கணக்கு எடுக்கப்படுகிறது. அதையொட்டி அவர்கள் இன்னென்ன தொழில்களில் பயிற்சி பெற்றால் வேலை கிடைக்கும் என்று அவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறி, அந்தத் தொழில்களுக்கான பயிற்சியில் ஈடுபடச் செய்யலாம்.

Conference of officials and non-officials held at Cuddalore in November 1958

* 37 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR** (on behalf of **SRI A. GOVINDASAMY**) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) Whether the Hon. the Minister for Public Works attended a Conference at Cuddalore on 17th November 1958 with the Officers of Public Works Department, Irrigation and Highways Department and with the Members of State Legislature;

(b) the decisions reached at the Conference; and

(c) the action taken by the Government thereon so far?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

(b) & (c) The Conference was convened to focus attention on local difficulties and requirements, to consider the suggestion of Members of Legislative Assembly, Members of Legislative Council and Members of Parliament, to review and take timely action to expediate the progress of works in the district and discuss matters relating to Planning and further utilisation of water resources. A statement^a on the action taken so far by the Government on the discussions at the Conference at Cuddalore is placed on the table of the House.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : May I know from the Hon. Minister whether there is any proposal to hold such conferences in all the districts?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Certainly, Sir.

21st April 1959]

SRI K. VINAYAKAM : இந்த கான்பெரன்ஸ் கூடிய நேரத்திலே இந்தக் கேள்வியைப் போட்ட உயர்திருவாளர் கோவிந்தசுவாமி, எம். எல். ஏ. அவர்கள் ஏதாவது குறை சொன்னார்களா? அந்தக் குறைகளை தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : தொகுதியிலே செய்யவேண்டிய சில காரியங்களைப்பற்றி சொன்னார்கள். அது சம்பந்தமாகவும் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI K. RAMACHANDRAN : இம்மாதிரி கான்பெரன்ஸ் பல இடங்களில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. சென்ற வருஷத்திலே முக்கியமாகச் சொல்லப்பட்ட சில சிபார்சுகளையாவது அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : துரிதமாகவும், வெகு சீக்கிரமாகவும் வேலைகளைச் செய்வதற்காகவும், நடவடிக்கை எடுப்பதற்காகவும்தான் இம்மாதிரி கான்பெரன்ஸ் கூட்டப்படுகிறது. இதன் மூலம் அங்கத்தினர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுவதுமல்லாமல், அதிகாரிகளும் துரிதமாக வேலை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : இது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தினால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI P. KAKKAN : என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது பற்றிய ஸ்டேட்மெண்டு மேஜையின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : ஸ்டேட்மெண்டில் 'பார்கன்ஸ்டிரேஷன்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது தவிர வேறு ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இப்பொழுது 'கன்ஸ்டிரேஷன்' பிற்பாடுதான் முடிவு தெரியும்.

Thefts

* 38 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the number of thefts reported in Ambur, Vaniyambadi and Pernambut in the North Arcot district in 1958?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :

Place				Number of thefts reported in 1958.
Ambur	...	...	...	108
Vaniyambadi	...	...	...	174
Perunambut	...	...	...	45

SRI A. A. RASHEED : Is it a fact that compared to the previous year, the figures now given are very higher than those figures for the year 1958?

[21st April 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think the figures are high compared to figures for previous years. I may tell the hon. Member that for the 108 in Ambur cases, the amount involved is only Rs. 7,898, for as many as 174 cases in Vaniyambadi, the amount involved is only Rs. 9,651 and for the 45 cases in Pernambut, the amount involved is proportionately high, namely, Rs. 6,000 and odd.

SRI A. A. RASHEED : Is the hon. Minister aware of the fact that three months back people were afraid to come out of their houses in Ambur and Vaniyambadi as the number of thefts were numerous?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no such information with me, Sir.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : இம்மாதிரியான திருட்டு விஷயங்களை கண்டு பிடிப்பதில் போலீஸார் இப்பொழுது திறமைக் குறைவாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையா? அப்படியானால் அவர்கள் அதிக கவனம் செலுத்தி, திருட்டுக் குற்றங்களை உடனுக்குடன் கண்டுபிடிப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : திருட்டுக் குற்றங்களை கண்டு பிடிப்பதிலோ அல்லது மற்ற குற்றங்களை கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவதிலோ போலீஸார் திறமைக் குறைவாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவதை நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. எந்த நாட்டிலும் குற்றங்கள் நடந்துகொண்டு தான் இருக்கின்றன. அவைகளை போலீஸ்காரர்கள் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள்.

SRI S. LAZAR : ஆம்பூர், வாணியம்பாடியில் இந்த அளவு அதிகப்படியான திருட்டுகள் நடப்பதற்கு ஏதாவது குறிப்பிட்ட காரணம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மற்ற ஸ்தலங்களோடு ஒப்பிட்டு, ஆம்பூர், வாணியம்பாடியில் அதிகமாக திருட்டுகள் நடக்கின்றன என்று நான் சொல்லுவதற்கு இல்லை.

Spurious drugs

* 39 Q.—**SRI G. VAGHEESAM PILLAI** (on behalf of **SRI A. VEDARATHNAM**) : கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா :—

(அ) இம்மாதிலத்தில் போலி மருந்து உற்பத்தியையும், அவற்றின் விளம்பரங்களையும் விற்பனையையும் தடுக்க அரசாங்கம் ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

(ஆ) அப்படியானால் அதன் விபரம் என்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) Necessary action is taken under the provisions of the Drugs Act, 1940, the Drugs and Magic Remedies (Objectionable Advertisements) Act, 1954, and the rules made thereunder, whenever cases of sale and advertisement of spurious drugs come to notice.

21st April 1959]

SRI K. VINAYAKAM : ஸார், அடிக்கடி பத்திரிகைகளில் சிட்டுக் குருவி லேகியம், தாதுபுஷ்டி லேகியம், என்றெல்லாம் பல புதிய மருந்துகளின் விளம்பரங்களைப் போட்டு வருகிறார்கள். இதை வாங்குவதற்காக பல முயற்சிகளும் நடைபெற்று வருகிறது. இதை தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதற்கு முன்னால் வழி ஒன்றும் இல்லாமல் இருந்தது. இப்போது அதாவது ட்ரக்ஸ் அண்ட் மாஜிக் ரெமிடீஸ், 1954 ஆக்ட்படி தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. A. RASHEED : Is there any proposal to ban the sale and advertisement of talisman and magic rings which are supposed to cure all diseases?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதுவும் இந்த சட்டத் தின் கீழ் வரும்.

Automatic looms

* 40 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR** (on behalf of **SRI A. VEDARATHNAM**) : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்திய சர்க்கார் புதிதாக அனுமதிக்க இருக்கும் 7,500 ஆட்டோமேடிக் தறிகளில் நம் மாநிலத்திற்கு எத்தனை ஆட்டோமேடிக் தறிகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

(ஆ) இவற்றை எப்படி இம்மாநிலத்தில் விநியோகம் செய்ய அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No, State-wise allocation of automatic looms has been made.

(b) The mills which want to install automatic looms have to apply to the Textile Commissioner, Bombay, and the allotment will be made by a Committee appointed by the Government of India. The State Government come into the picture only when the remarks of the Government are called for on the applications.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : நமது மாகாணத்திற்கு ஏதாவது ஆட்டோமேட்டிக் லூம்ஸ் வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரிடத்தில் கேட்டிருக்கிறோமா? வேண்டும் என்று கேட்டிருந்தால் இதுவரை எத்தனை ஆட்டோமேட்டிக் லூம்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன? இவ்விதம் எத்தனை ஸ்டேட்டுகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது ஸ்டேட்வாரியாக கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆட்டோமேட்டிக் லூம்கள் வேண்டுமென்று அப்ளிக்கேஷன் போட்டால் அதற்கு தகுந்தவாறு பரிசீலனை செய்து கொடுப்பார்கள். ஆகவே, நாம் இதற்கு என்று தனியாக கேட்பது என்ற பிரச்சனையே வருவதில்லை.

[21st April 1959]

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஆட்டோமேட்டிக் தறிகள் சம்பந்தமாக நமது சர்க்காரின் கொள்கை என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது சம்பந்தமாக சர்க்காருக்கு ஆட்டோமேட்டிக் லாம்கள் வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி பிரச்சனை அல்ல. சர்க்காரை பொறுத்த அளவில் ஆட்டோமேட்டிக் லாம்களை அனுமதிக்க வேண்டும் என்பது தான் கொள்கை. ஆனால், சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு அனுமதிக்க வேண்டும் என்பது தான் இப்போதுள்ள கொள்கை. அதாவது 15-வது அகில இந்திய முக்கூட்டு மகாநாட்டில், அதாவது தொழிலாளி, முதலாளி, சர்க்கார் இம்மூவரும் கூடியிருந்த மகாநாட்டில் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தத்தின்படி எவ்விதமான ஆள் குறைப்பும் இல்லாதபடி இதன் மூலம் கிடைக்கின்ற லாபத்தில் தொழிலாளிகளும் முதலாளிகளும் பகிர்ந்துகொள்ளவேண்டும் என்றும் இதன் மூலம் வேலைப்பளு அதிகமாகக்கூடாது என்றும் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஒப்பந்தத்திற்கு உட்பட்டு ஆட்டோமேட்டிக் லாம்களை விஸ்தரிக்கலாம் என்பது தான் சர்க்காருடைய கொள்கை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், மற்ற ராஜ்யங்களுக்கும் நம் ராஜ்யத்திற்கும் வித்தியாசம் என்னவென்றால், மற்ற ராஜ்யங்களில் எல்லாம் “ஸீஸனல் யூனிட்” துணிகள் தான் நெசவு செய்யப்படுகிறது. நம் நாட்டில் “டெய்லி யூனிட்” துணிகள் நெசவு செய்யப்படுகிறது. ஆகவே இவ்விதம் ஆட்டோமேட்டிக் லாம்கள் வருவதால் லட்சக்கணக்கான நெசவுத் தொழிலாளிகள் வேலையின்றி கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதை சர்க்கார் உணருகிறதா? அப்படியானால் அதை கொண்டு வராமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது முயற்சி எடுக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பவர் லாம்-க்கும் ஆட்டோமேட்டிக் லாம்-க்கும் இருக்கின்ற வித்தியாசத்தை நன்றாக புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று தாழ்மையாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். “பவர் லாம்ஸ்” லை நம் ராஜ்யத்தில் அனுமதிக்கப்போவதில்லை என்பது சர்க்காரின் திட்டவாட்டமான கொள்கை. ஆனால் ஆட்டோமேட்டிக் லாம்களை எந்த விதத்தில் அனுமதிப்பது என்பதைப் பற்றி நான் சொன்னேன். ஆட்டோமேட்டிக் லாம்கள் ஏற்படுவதினால் மில் துணிக்கும் கைத்தறி துணிக்கும் போட்டி ஏற்படுவதில்லை. பவர் லாம் ஏற்படுவதாக இருந்தால் போட்டி ஏற்படும். ஆகவே தான் பவர் லாம் ஏற்படுவதை இந்த அரசாங்கம் அனுமதிக்கவில்லை.

Scholarships for Harijans

* 41 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the scholarships for the year 1958-59 have not yet been sanctioned by the Director of Harijan Welfare; and

(b) if so, the reason for such delay?

21st April 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) No, Sir. Renewal of scholarships have been sanctioned in all cases and in fresh cases scholarships have been sanctioned to deserving students up to the extent funds were available.

(b) There was some delay in October 1958 on account of the unexpected demise of the previous Director. In some cases delay was inevitable either because the applications were defective or because the acquittances were not received from the Principals concerned in time.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that the scholarships sanctioned six months back have not yet been distributed?

THE HON. SRI P. KAKKAN : I do not know the reasons, but anyhow I will look into the matter.

SRI C. MUTHIAH : கல்வி இலாகா, சுகாதார இலாகா போன்ற இலாகாக்களில் இருப்பதுபோல் இந்த இலாகாவிலும் டிவிஷனல் டயரக்டர் என்ற முறையில் அதிகாரிகளை நியமித்தால் ஸ்காலர்ஷிப் தக்க சமயத்தில் கொடுக்க முடியும் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா? அப்படியானால், அதற்காக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசமிருக்கிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அவ்விதம் இப்போது உத்தேசமில்லை.

SRI K. RAMACHANDRAN : 1958-59-க்கு ஸாங்ஷன் செய்த பணம் இது வரையிலும் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை சர்க்கார் உணருமா? அதை உடனடியாக கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : மார்ச் 31-ம் தேதிக்குள் ஒவ்வொரு வருடமும் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்ற முறையில் தக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இந்த வருடத்தில் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டு ஏதாவது காலதாமதம் ஏற்பட்டிருந்தாலும் அது அடுத்த வருடத்தில் ஆரம்பத்தில் கொடுக்கப்படும்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : சில அரிஜன மாணவர்கள் முதல் வகுப்பில் தேறியிருந்தும், அவர்களுக்கு சில சமயங்களில் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படாமல் இருந்து வருவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படியானால், அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இவ்விதம் ஒரு மாணவனுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைப் பற்றி தெரிவித்தார். அதை உடனடியாக கவனிக்கவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன்.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : இப்போது இந்த இலாகா ஷெட்யூல் வகுப்புகட்கும், பிற்பட்ட இனத்தவர்கட்கும் ஒன்றாக இருப்பதால் ஸ்காலர்ஷிப் பணம் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதாக தெரிவதால் இதை இரண்டாக தனித் தனியே இரண்டு இலாக்காவாக பிரிப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா?

[21st April 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN : இரண்டாக பிரிப்பது அவசியமில்லை, இரண்டாக பிரித்தால் செலவு இன்னும் கூடுதலாகும்.

SRI N. MARUDACHALAM : காலாகாலத்தில் கொடுக்கப்படாத இடத்தில் உடனடியாக இந்த ஸ்காலர்ஷிப் பணத்தைக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இப்போது காலாகாலத்தில் கொடுப்பதற்கு தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக பிரின்ஸ்பாலிடமிருந்து ரிப்போர்ட் வருவதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது. மேலும், இதற்காக கொடுக்கப்படும் வீண்ணப்பங்களும் சரியான விதத்தில் பூர்த்தி செய்து கொடுக்கப்படாமல் இருப்பதினாலும் இந்த காலதாமதம் ஏற்படுகிறது.

Minor Irrigation Schemes in North Arcot District

* 42 Q.—**SRI. V. K. KOTHANDARAMAN** (on behalf of **SRI M. P. SARATHI**) : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

1958-ம் ஆண்டு வடாற்காடு ஜில்லாவில் நிறைவேற்றி வைக்கப்பட்ட சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கான செலவு எவ்வளவு?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is presumed that the hon. Member refers to the schemes under the Special Minor Irrigation Programme. The expenditure incurred on such works during 1958 is Rs. 4,85,696 of which Rs. 48,482 was spent on the works actually completed during the year.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், ஒதுக்கப்பட்ட இந்தத் தொகை எந்தெந்த வேலைகளுக்காக என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதில் 361 வேலைகள் முடிவடைந்து இருக்கின்றன, இதற்கு சுமார் 2 லட்சம் 80 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேறு 463 வேலைகளுக்கு சுமார் 2 லட்சம் 14 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : May I know what are the schemes included in the Special Minor Irrigation Programme and when they are likely to be completed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not have particulars with me, but the Budget Memorandum would have given particulars about Minor Irrigation and Special Minor Irrigation programmes to be carried out this year.

Starting of a Wool-Weaving Industry at Attuvambady

1-30 P. M. * 43 Q.—**SRI K. RAMACHANDRAN** (on behalf of **SRI S. M. ANNAMALAI**) : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

போளூர் தாலுகா, ஆத்துவாம்பாடியில் கம்பளி நெசவுத் தொழில் ஆரம்பிக்கும் திட்டம் எந்த நிலையில் உள்ளது?

21st April 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Attuvambody Wool Workers' Industrial Co-operative Society has been registered and it will start functioning shortly.

SRI K. RAMACHANDRAN : நம்முடைய மாநிலத்திலே கம்பளம் தயார் செய்யக்கூடிய இடங்கள் எங்கே இருக்கின்றன? எந்த அளவு நமது ராஜ்யத்திலே கம்பளங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதற்கு தனி கேள்வி வேண்டும்.

SRI J. MATHA GOWDER : நீலகிரி ஜில்லாவிலே கூக்கல் துறையில் ஒரு கம்பளி நெசவுத் தொழிற்சாலை இருக்கிறதே, அதைச் சற்று விஸ்தரித்து, அங்கே உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு சர்க்காரிடம் ஏதாவது திட்டமிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : உதகை அபிவிருத்தி பிளாக்கிலே கூக்கல் துறை கிராமத்தில் Training-cum-Demonstration Centre வைப்பதற்கான ஒரு திட்டம் இப்பொழுது நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

Underground Drainage Scheme for Kodambakkam

* 44 Q.—SRI K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Corporation of Madras has submitted a scheme for underground drainage in Kodambakkam for the approval of the Government;

(b) if so, the cost of this scheme;

(c) whether the Government have approved the scheme;

(d) whether the Corporation has applied for a loan on this account and if so, whether the same has been sanctioned; and

(e) when the scheme will be put into execution?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) Rs. 56.15 lakhs.

(c) Not yet, Sir.

(d) & (e) Detailed plans and estimates are being worked out by the Corporation of Madras. The question of sanctioning the scheme for execution and giving financial assistance for the scheme will be considered after detailed plans and estimates are received from the Commissioner.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, even though the extended area of Kodambakkam has been merged in Corporation limits long before, in 1946 itself, because of the absence of underground drainage which has got a telling effect even on the recent elections (Laughter), will the Government put through the scheme very quickly and grant the lands required by the Corporation authorities?

[21st April 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, the Commissioner of the Corporation submitted only a general plan; certain clarifications were required in regard to location of the pumping station and certain other technical details. That has been called for and has not yet been submitted. As for telling effect whatever it is, each gentleman thinks in his own way.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Has the Corporation Commissioner submitted schemes for Kodambakkam area only or for other extended areas also in the City?

MR. SPEAKER : It is a technical question.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir. It is a technical detail. I said that the plans themselves were not yet ready.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Has the Corporation Commissioner submitted schemes for Kodambakkam area only or for other extended areas also in the City?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : This question relates to Kodambakkam drainage scheme. Regarding others, I have not got any particulars. But, if a separate question is put, I shall answer.

SRI K. VINAYAKAM : At any rate, will the Government assure the House that when the loan application is made by the Corporation authorities, Government would not stint or grudge to pay the loan required?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : That is a matter to be decided when it arises.

“ Darjeeling Conference of Ministers for Housing ”

* 45 Q.—SRI S. LAZAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the subjects considered at the Darjeeling Conference of Ministers for Housing in October 1958;

(b) the important decisions taken;

(c) whether any decision was taken on the question of housing of labourers; and

(d) if so, the steps taken by the Government to implement the same?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) to (d) The answer^a is placed on the table of the House.

21st April 1959]

SRI S. LAZAR : இந்தக் கேள்வி வீட்டு வசதியைப் பொறுத்தது. நமது மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் வீட்டு வசதி எத்தனை சதவிகித மக்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது? இதில் கொடுத்திருக்கும் திட்டப்படி எல்லா ஜனங்களுக்கும் வீட்டு வசதி ஏற்படவேண்டுமென்று சொன்னால், எவ்வளவு காலம் ஆகும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எல்லா ஜனங்களுக்கும் வீட்டு வசதி செய்வது என்பது எந்தத் தேசத்திலேயும் ஒத்துக் கொள்ளமுடியவில்லை. அதனால் நம் நாட்டிலே எந்த நாளிலே எல்லா ஜனங்களுக்கும் வீடு கட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய வசதி ஏற்படும் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆனால், வீடு கட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகைகளெல்லாம் செலவழிந்து வருகின்றன என்றுதான் இப்பொழுது சொல்வதற்கு முடியும்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : மத்திய சர்க்கார், வீட்டு வசதிக்கு என்று ஒதுக்கிய தொகையிலிருந்து எந்த மாகாணம் அதிகமாகப் பயன்படுத்தியிருக்கிறது. அந்தத் தொகையை நமது மாகாணத்தில் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியாததற்கான கஷ்டம் எந்த அளவு இருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பாரா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதில் பல வீடு கட்டும் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. முதலிலே 'ஸ்ப்ளிட்ஸ்' இன்டஸ்ட்ரியல் ஹௌஸிங் ஸ்கீம்'. அதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 75 லட்சம் ரூபாய். அதற்கான ஸ்கீம்களெல்லாம் பூர்த்தியாய் விட்டன. இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பணமே இல்லை.

அடுத்தபடியாக, 'லோ இன்கம் க்ரூப் ஹௌஸிங் ஸ்கீம்'. இதற்கென நமக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகைபற்றிய விவரம் என்னிடத்தில் இப்பொழுது இல்லை. ஆனால், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மூன்று வருஷங்களிலே செய்யவேண்டிய செலவு செய்திருக்கிறோம் என்று பட்ஜெட் விவரத்திலே நான் சொன்னேன்.

அடுத்தபடியாக, 'ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ் ஸ்கீம்'. இதற்கான ஒரு கோடி அறுபத்தைட்டு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொகை பூராவும் செலவழிப்பதற்கான திட்டங்கள் தயாராகியிருக்கின்றன. மத்திய சர்க்கார் கொடுப்பதைத் தவிர, ராஜ்ய சர்க்காருடைய நிதியிலிருந்தே சேலம், கோயமுத்தூர், மதுரை, திருச்சி என்று நான்கு இடங்களிலேயும் இந்த ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ் ஸ்கீமை விஸ்தரிப்பதற்குத் திட்டம் போட்டிருக்கிறது.

'ப்ளான்டேஷன் லேபர் ஹௌஸிங் ஸ்கீம்' என்ற வகையில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை செலவழிக்கப்படவில்லை. காரணம் என்னவென்றால், ப்ளான்டர்களுெல்லாம் வந்து கடன் கேட்கவில்லை. வீடு கட்டுத் திட்டத்திலே ஒதுக்கிய கடன் தொகையைப் பெற்றுக்கொள்ளாததால் அது கொஞ்சம் தாமதமாகியிருக்கிறது. 1959-60-வது வருஷத்திலே அதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகைக்கு வேண்டிய மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

, 'வில்லேஜ் ஹௌஸிங் ப்ராஜெக்ட்ஸ் ஸ்கீம்' என்பது ஆரவது திட்டம். இந்தத் திட்டத்தை இப்பொழுதுதான் புதிதாக ஆரம் பித்தார்கள். அதற்காக சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் ஒரு 'ஸெல்'

[21st April 1959]

ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். முப்பத்தைந்து கிராமங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அந்த இடங்களில் நிலம் 'அக்வையர்' செய்து, எப்படி 'ஸ்கீம்' களியரன்ஸ் ஸ்கீம்' படி 'டெவலப்டு' ப்ளாட் 'கொடுக்கிறோமோ' அதுபோல் ஒரு திட்டம் வீடு கட்டுவதற்கும் ஏற்படுத்தி; பாதித் தொகை கடனாகவும், பாதித்தொகை மான்யமாகவும் கொடுப்பதற்கு வழி செய்யப்படும்.

'மிடில் இன்கம் க்ரூப் ஹௌஸிங் ஸ்கீம்' என்பது மாதம் 500, 1,000 ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டம். இதற்காக சென்னை ராஜ்ய சர்க்காருக்கு 1958-59-வது வருஷத்திலே 27 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதை வாங்கிவிட்டோம். 1959-60-ம் வருஷத்திற்கு நாற்பது லட்சம் ரூபாய் கேட்டிருக்கிறோம். அதுவும் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆகவே, அந்தத் திட்டத்திற்காக உள்ள 67 லட்சம் ரூபாயையும் செலவழிப்பதற்கான திட்டங்கள் கூட்டுறவு சோஸைட்டிகள் போட்டு கடன் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சட்டசபை மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக, நகரங்களை அடுத்து 'ஸ்டிகைட் டவுன்' என்ற வகையில் ஆரம்பிப்பதற்கான திட்டம் இருக்கிறது. ஆயிரம் ஏக்கராக இருக்கக்கூடிய இடங்களை நகரங்களுக்குப் பக்கத்தில் வாங்கி, அபிவிருத்தி செய்து, புது நகரங்களை 'ஸ்டிகைட் டவுன்' என்ற முறையில் ஆரம்பிப்பதற்கு ஒரு திட்டம் இருக்கிறது.

SRI P. S. CHINNADURAI : சபாநாயகர் அவர்களே, தொழிலாளர்களுக்கென வீடு கட்டும் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வைப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கும் மான்யத்தை முதலாளிகள் சரிவரப் பெற்றுப் பயன்படுத்தவில்லை என்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படிப்பட்ட மனப்போக்குள்ள முதலாளிகளால் நடத்தப்படும் தொழிற்சாலைகளிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம் மூன்று அம்சங்களைக் கொண்டது. ஒன்று, சர்க்கார் கட்டுகின்றது. இரண்டாவது-தொழிலாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகக் கட்டுவது. மூன்றாவது-முதலாளிகள் கடன் வாங்கிக் கட்டுவது. இதில் முதல் இரண்டு திட்டங்களுக்கும் நம்முடைய ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஒதுக்கிய தொகை பூராவுக்கும் ஸ்கீம் போட்டாய்விட்டது என்று சொன்னேன். முதலாளிகள் கட்டும் மூன்றாவது திட்டத்திலே இதற்கு முன்னால் அவர்களுக்கு 37½ சதவிகிதம் கடனாகவும், 25 சதவிகிதம் மான்யமாகவும் கொடுத்தார்கள். அதில் அவர்கள் வீடு கட்ட முன்வரவில்லை என்ற காரணத்தால் இப்பொழுது 50 சதவிகிதம் கடனாகவும், 25 சதவிகிதம் மான்யமாகவும் மத்திய சர்க்கார் கொடுப்பதாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தின்கீழ் சென்னை ராஜ்யத்திலே மிகவும் குறைவான வீடுகள்தான் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஏதோ 500, 600 வீடுகள்தான் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ராஜ்ய வாரியாக ஒதுக்கப்படவில்லை. மொத்தமாக அகில இந்திய அடிப்படையில் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொகையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காக சென்னை நகரத்திலே ஒரு கூட்டம் ஏற்பாடு செய்து அதில் முதலாளிகள் பிரதிநிதிகளையும் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளையும் வரவழைத்து இந்த விஷயங்கள் விவாதிக்கப்பட்டன. முதல் கூட்டம் 1-8-1958 அன்று நடந்தது.

21st April 1959]

இரண்டாவது கூட்டம் 11-4-1959 அன்று நடைபெற்றது. இக் கூட்டங்களில், முதலாளிகள் மத்திய சர்க்கார் இதற்காக என்று ஒதுக்கியிருக்கும் தொகையைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும், வீடு கட்டுவதற்காக அவர்கள் அதிகமாகக் கொடுக்கும் பணத்தைப் பெறவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்பட்டது. அவ்வாறு அவர்கள் ஒரு வருஷ காலத்திற்குள்ளாக வீடு கட்டாவிட்டால் சட்டம் இயற்ற வேண்டுமா என்று சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யும்.

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : கிராமப்புறங்களில் குறைந்த வருமானம் வரக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முயற்சி செய்யப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதற்கு என்று ஒரு புதிய திட்டம் ஒன்று போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

SRI S. LAZAR : 1959-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதத்திற்குள் தொழிலாளர்களுக்கு 4 சத விதிகம், வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருப்பதாக தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் சிலர் சந்தோஷப்பட்டாலும் சிலருக்கு அது சந்தோஷமாக இல்லை. பெரிய தொழிற்சாலைகள் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் அதிகப்படியான வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி அதிகப்படியாகக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை வற்புறுத்தி அதன்படி கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது உத்தரவுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அப்படி 4 சத விதிகம் கட்டினால் போதும் என்று அந்தக் கூட்டத்தில் தீர்மானம் பண்ணவில்லை. வருஷா வருஷம் 4 சத விதிகம் கட்டவேண்டும் என்றும் அதன்படி 12 வருஷ காலத்திற்குள் 50 சத விதிகம் தொழிலாளர்களுக்கு கட்டி முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

Extension of the Madras City Tenants' Protection Act to the Thiruvavur area

* 46 Q.— SRI C. MUTHIAH : கனம் ரேவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

திருவாரூர் நகரசபை எல்லைக்குட்பட்ட பிரதேசத்திற்கு பகுதி மனை குடியிருப்போர் பாதுகாப்பு சட்டத்தை விஸ்தரிக்குமாறு திருவாரூர் நகர காங்கிரஸ் கமிட்டி 5-5-57-ல் தீர்மானம் நிறைவேற்றியும், தஞ்சை ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டி 14-7-57-ல் தீர்மானம் நிறைவேற்றியும், நாகப்பட்டினத்தில் தஞ்சை ஜில்லா அரசியல் மகாநாட்டில் 23, 24, 25-4-58 தேதிகளில் தீர்மானம் நிறைவேற்றியும் சென்னை சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கும் தீர்மானங்கள்மீது சர்க்கார் இதுவரை என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The resolutions referred to by the hon. Member have not been sent to Government. But the Government received a number of petitions in 1956 and 1957 regarding the extension of the Madras City Tenants' Protection Act to the Tiruvarur Municipal area. After examining

[21st April 1959]

the question carefully in consultation with the Collector of Tanjore and the Board of Revenue, the Government decided that it was not necessary to extend the Act.

SRI C. MUTHIAH : திருவாரூர் நகர சபை பல மனுக்கள் கொடுத்திருந்தும் கலெக்டர், ரெவீனியூ போர்ட் அப்படி இல்லை என்று சொல்வதையும் அரசாங்கம் அதை ஏற்றுக்கொண்டதா. அப்படி இல்லாமல் அவர்களுடைய குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும்படி அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா? மாகாணம் பூராவும், முனிசிபல் நகரங்கள் பூராவும் அதை விஸ்தரிக்க உடனடியாக என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதில் ஒரு சாராருக்கு சந்தோஷம் வருவதும் மற்றொரு சாராருக்கு துக்கம் வருவது என்பதும் சகஜம்தான். கலெக்டர் இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து அது அவசியம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார். மேலும் பஞ்சாயத்தும் இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து அவசியம் இல்லை என்று சொல்லி இருக்கிறது. ஏதோ ஒரு அரசியல் கட்சி மாத்திரம் இதுவேண்டும் என்று முறையிட்டது. அதைப்பற்றியும் பரிசீலனை செய்து அது வேண்டாம் என்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்திருக்கிறது.

Supply of soda ash to washermen

* 47 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have recently received any representation from the Washermen Association regarding the scarcity of "Soda Ash" and the difficulties experienced by them; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) The State Trading Corporation have been requested to allot every month a quota of 100 tons of soda ash for distribution to the Washermen Association in the State through the stockists of the Corporation. The Washermen Associations will obtain the quantity allotted to them through the stockists of the State Trading Corporation on production of permits issued by the Assistant Directors of Industries in the Districts.

SRI C. R. RAMASWAMI : Sir, are the Government aware that in the last two months there has practically been no supply of washing soda, and that the washermen have not received any washing soda at all?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is not wholly true. But there is shortage of washing soda.

21st April 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : மொத்தம் எவ்வளவு வாஷிங் சோடா இந்த மாகாணத்திற்குத் தேவைப்படுகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதில் எந்த அளவுக்கு இந்த மாகாணத்திற்குக் கிடைக்கிறது என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Washing soda is used for several purposes. But this question relates only to washing soda required by the washermen. So far as the washerman are concerned, from requests received, about 150 tons of washing soda would be required for a month.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, what steps have the Government taken to make up the shortage so far as washing soda is concerned. Have they taken any steps?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, Sir. We invite private industrialists to come forward and start chemical industries.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : போதுமான அளவு இல்லாத காரணத்தால் குறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லக் கூடிய நேரத்தில் எவ்வளவு கேட்டாலும் கிடைப்பது இல்லை. 10 அல்லது 11 அணை என்று விற்கப்பட்டவை இப்பொழுது 2½ ரூபாயாக விற்கப்படுகிறது. இதை குறைந்த விலைக்கு விற்பதற்கும் வேண்டிய அளவில் கிடைப்பதற்கும் மேலும் அதிகப்படியாக கிடைப்பதற்கும் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : யார் யாருக்கு எவ்வளவு ஒதுக்கப்படுகிறது என்பது கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியும். அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய கோட்டாவை கடைகளில் கொண்டு போய் விற்பதால் அதிகப்படியான விலைக்கு அங்கே விற்கப்படுகிறது. அப்படி விற்பதையும் அதிகப்படியாக விற்பதையும் தடுக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கோட்டா பிரகாரம் விற்று எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கோட்டா பிரகாரம் வாங்கி அதை கடையில் விற்று வருவதால் அதிகப்படியான விலைக்கு விற்கப்படுகிறது. கோட்டாப்படி வாங்குகிறவர்கள் அதிகப்படியாக வெளியில் விற்கிறார்கள். அதைத் தடுக்கவேண்டும்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சமீபத்தில் Import liberalization பிரகாரம் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து வாஷிங் சோடா தருவிக்கப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டது, அதை வைத்துக் கொண்டு இந்த நெருக்கடியை சமாளிக்க முடியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have no information with regard to the import policy.

[21st April 1959]

Panchayat officers

* 48 Q.—SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to absorb the officers below the rank of District Panchayat Officers in the Public (Rural Development Projects) Department; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) Presumably the Member refers to the Deputy Panchayat Officers who are below in rank to the District Panchayat Officers. In the revised staffing pattern of Development Blocks, falling under Stage I and Stage II, there will be an Extension Officer for panchayats, just like Extension Officers for Co-operation, Agriculture, Engineering, etc. and the Deputy Panchayat Officers are deputed for appointment as Extension Officers for Panchayats in the said blocks just as other departments depute their officers for appointment as Extension Officers for their respective departments.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : இந்த எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபிசர் for Panchayat களைமட்டும் Development இலாகாவில் மட்டும் இணைக்கப்படுவார்களா அல்லது எல்லா எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபிசர்களையும் அந்த இலாகாவில் இணைக்கப்படுவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதில் பல டிபார்ட்மெண்டுகள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவு, விவசாயம், இஞ்சினியரிங் முதலியவைகள் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து விஷயமாகவும் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பஞ்சாயத்து ஆபிசர்களை அந்தந்த பஞ்சாயத்துகளில் நியமிக்கப்படும்.

Honorary Doctors in Vellore Headquarters Hospital

* 49 Q.—SRI K. RAMACHANDRAN : (on behalf of SRI M. P. SARATAI) : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா —

(அ) வேலூர் தலைமை ஆஸ்பத்திரியில் சேவை செய்யும் கௌரவ வைத்தியர்கள் (Honorary Doctors) எவ்வளவு பேர்?

(ஆ) அவர்கள் எத்துறைகளில் சேவை செய்கின்றனர்?

(இ) எவ்வளவு காலமாக செய்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Five, Sir.

(i) & (c)—

(1) General Department (Men)—From 6th March 1950 onwards.

(2) Orthopaedic Department—From 8th December 1958 onwards.

21st April 1959]

(3) Ophthalmic Department—From 8th December 1948 onwards.

(4) Venereal Department—From 7th November 1958 onwards.

(5) General Department (Women)—From 1st June 1957 onwards.

Famine conditions in certain villages in Vedaranyam Firka

* 50 Q.—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் ரெவினியு அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வேதாரண்யம் பிரீக்ரா மானுவாரி கிராமங்களில் இவ் வருஷம் மழை இல்லாததால் கடும் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருப்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா?

(ஆ) அப்படியானால், அது விஷயமாக என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) It is reported that famine conditions do not prevail in the villages in Vedaranyam firka due to the failure of the north-east monsoon in 1958-59 and that only drought conditions prevail in 33 villages in Vedaranyam sub-taluk.

(b) The Collector of Tanjore has reported that he is examining the extent of relief to be granted to those villages by way of—

(1) remission of land revenue;

(2) postponement of the collection of loan instalments; and

(3) supply of seeds and paddy for wages for the next cultivation season and grant of loans for purchase of agricultural implements, bulls and manure.

SRI A. VEDARATHNAM : கலெக்டருடைய ஆலோசனை எப்பொழுது முடிவுக்கு வரும்? இதுவரையிலும் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கலெக்டர் அவர்கள் ஸ்பெஷல் ரிவினியு இன்ஸ்பெக்டரையும், ஸ்பெஷல் தாசில் தாரையும் நியமித்திருக்கிறார். அவர்களை உடனடியாக அஜிமாஷ் செய்வதற்கு நியமித்திருக்கிறார். அவர்களுடைய ரிப்போர்ட் வந்ததும் அதைப்பற்றி கவனிக்கப்படும்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, what exactly are the salient differences between drought conditions and famine conditions?

MR. SPEAKER : The hon. Member may put a separate question.

[21st April 1959]

SRI T. VELUCHAMI : திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் சில பிரதேசங்களை பஞ்ச நிவாரணம் வேலைகளுக்காக எடுத்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் தென் காசி தாலுகாவில் சில பிரதேசங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருந்தும் அந்த இடங்களையும் சேர்த்து எடுக்காமல் சில பிரதேசங்களை மட்டும் எடுத்திருக்கிறீர்கள். பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்கள் முழுவதையும் எடுக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பஞ்சம் என்பது ரொம்பவும் கடுமையானதுதான். சரியான பருவ மழை இல்லாத காரணத்தால் சில இடங்களில் விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு அங்கேயெல்லாம் நிவாரணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டுமோ அந்த அளவிற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்ச நிலைமையைப் பார்த்து அந்த அளவுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் மழை இல்லாததன் காரணமாக விளைச்சல் இல்லாமல் பலர் நாட்டை விட்டு வெளியேறி யிருக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படித் தெரிந்திருந்தால் அதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பொதுவாக சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எங்கே பருவ மழை இல்லாமல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அங்கேயெல்லாம் கடன் வசதி கொடுக்கப்படுகிறது. வாங்கிய கடனை திருப்பித் கொடுக்கக்கூடிய அவகாசம் அதிகப்படுத்தப்படுகிறது. வரிவஜா செய்யப்படுகிறது. வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலைகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இம்மாதிரியான வேலைகள் எல்லாம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இப்படி நாலைந்து ஜில்லாக்களில் இருக்கிறது. அங்கேயிருந்து கலெக்டருடைய ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

Bus facilities during Suchindram Festival

* 51 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of Government buses plied during the Suchindram Festival in the year 1956, 1957 and 1958?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The total number of buses which plied during the Suchindram Festival in the year 1956, 1957 and 1958 is eighty (80), fifty (50) and seventy-one (71), respectively.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த மூன்று ஆண்டுகளிலும்—குறிப்பாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த பஸ்களை எவ்வளவு பேர் உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 1956-ம் ஆண்டில் என்பத்திரண்டாயிரத்து தொளாயிரத்து ஐம்பத்தொன்று பிரயாணிகள். 1957—58-ல் அறுபத்திநாலாயிரத்து எழுபத்தாறு பிரயாணிகள். 1958-ல் 20-ந் தேதியிலிருந்து எழுபத்தைந்தாயிரத்து இருநூற்று தொண்ணூற்றொன்று பிரயாணிகள்.

21st April 1959]

Co-operative Joint Farming Society

* 52 Q.—SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to place on the table of the House a statement showing the working of any Co-operative Joint Farming Society or Co-operative Farming Society in the State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: A statement^a showing the working of the Nathagoundanpudur Joint Farming Society, Coimbatore district, is placed on the table of the House.

SRI S. LAZAR: May I know the position of this Society so far as the question of yield is concerned? How does the yield compare with the yield from other lands in the locality?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, it is too early to say. It was started in June 1957 and the land has got to be reclaimed. So, it is not possible to make any comparison at this stage.

SRI K. RAMACHANDRAN: 105.46 ஏக்கராக்கள் இந்தப் பண்ணையில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படியென்றால் சராசரி ஒரு ஏக்கருக்கு இதிலிருந்து என்ன விளைச்சல் 1957-ம் ஆண்டிலிருந்து வருகிறது? இதை மற்ற பாரங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது என்ன நிலைமையில் இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: விதை போட்டவுடன் காய் காய்த்து விட்டதா என்று பார்க்க முடியுமா? இப்போது தான் இந்த ஜாயின் பார்மிங் சொஸைடி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதில் ஒரு பேரிய நீர்ப்பாசன கிணறு ஒன்று வெட்டியாக வேண்டும். மோட்டார்கள் எல்லாம் வைத்தாக வேண்டும். விவசாயம் பின்புதான் செய்ய முடியும். நீர்ப்பாசன கிணற்றுக்காக பத்தொன்பதாயிரத்து ஐநூறு ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிணறு வெட்டி பம்பு செட் வைத்து, விவசாய சாகுபடி ஆரம்பமானவுடன் மற்றவற்றுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல் சரியாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI C. MUTHIAH: தர்ம ஸ்தாபனங்களில் இருக்கக்கூடிய நிலங்களையும் இந்தமாதிரியாகக் கொண்டு வருவதற்கு அந்த இலாகா மந்திரி அவர்களிடமே இந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைப்பார்களா? (சிரிப்பு) இதைத் தமாஷாக நினைத்துவிடாமல் அப்படிச் செய்ய முன்வருவார்களா?

MR. SPEAKER: The question is out of order.

SRI C. MUTHIAH: One question, Sir.

MR. SPEAKER: The hon. Member may resume his seat. This question is out of order. Next question.

^a Printed as Appendix IV on pages 155-156 infra.

[21st April 1959]

Encroachments within the Polur Panchayat limits

* 53 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் ரெவினியு அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) போளூர் பஞ்சாயத்து போர்டு எல்லையில் நிலங்களை ஆக்கிரமிப்பு செய்கிறார்களென்று பொதுமக்களிடமிருந்து புகார்கள் வந்தனவா?

(ஆ) அவைகளின் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) The Collector of North Arcot received on 22nd April 1958 a printed notice, dated 2nd April 1950 issued by the (Vanniyar) Ilangnar Sangham, Polur, referring to the existence of several encroachments within the Polur Panchayat limits.

(b) The Collector after obtaining a report from the Tahsildar, Polur, passed orders directing him to inspect all encroachments and submit proposals for licensing the unobjectionable encroachments and to take steps to evict the objectionable encroachments.

SRI V. SUBBIAH : இந்தமாதிரி நில ஆக்கிரமிப்பு நடக்கக்கூடிய இடங்களில்—இனி அரசாங்கப் பொது நிலங்களிலும், விவசாயத் திற்கு லாயக்குள்ள இடங்களையும் ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளாமல் பார்த்துக் கொள்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இது ஒரு குறிப்பிட்ட ஜில்லாவில் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில்—அதுவும் போளூரில்—நடந்த அங்கத்தைய நிகழ்ச்சி.

Co-operative Milk Societies

* 54 Q.—SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) how many Co-operative Milk Societies are functioning in the State?

(b) whether it is a fact that the Government are recently demanding sales tax from the said co-operative milk societies; and

(c) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) At present, 696 milk supply societies and 20 milk supply unions are functioning in this State.

(b) No, Sir. All sales of milk either by a co-operative society, or by a dealer are liable to sales tax under section 3 (1) of the Madras General Sales Tax Act even from the date on which the Act came into force subject to certain exceptions.

(c) Does not arise.

21st April 1959]

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : சேல்ஸ் டாக்ஸ் போடுவதால் 'Milk Co-operative Societies' பாதிக்கப்படுகிறதென்றும், அதை எடுத்துவிட வேண்டும் அல்லது குறைக்க வேண்டும் என்று மகஜர் மூலமாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்களா? அதற்குப் பரிகாரம் செய்யப் படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதைக் குறைப்பது இல்லையென்று அரசாங்கம் முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள்.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : 7,500 ரூபாய்க்கு மேல் பால் விற்பனை செய்யக்கூடியதாக இருந்தால் அதற்கு விற்பனை வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இது அநியாயம் இல்லையா? அந்த வரி வரம்பை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று ஏதாவது மகஜர்கள் வந்திருக்கின்றனவா? அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த வரி விதிப்பு அநியாயம் என்றால் கனம் அங்கத்தினருக்கும் இதில் பங்கு இருக்கிறதென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய சட்டசபையில் நிறைவேற்றிய சட்டம் இது. தீர்ப்புக் கட்டத்தில் ஆலோசனை செய்து 7,500-க்கு மேல் 1 சதவீதம் வரி அதுவும் கடைசியாக உட்கொள்ளுகிறவர்களிடத்தில் இருந்து வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆகவே இதில் கஷ்டம் இல்லை என்று சர்க்கார் நினைக்கிறது.

SRIMATHI HEMALATHA DEVI : தலைவர் அவர்களே, ஜில்லாவாரியாக எத்தனை பால் பண்ணை இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தக் கேள்வியை என் சகா அமைச்சருக்குப் போடவேண்டும்.

Co-operative Societies in North Arcot district

* 55 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI** (on behalf of Sri M. P. Sarathi) : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு மாவட்டத்தில் 1958-ம் வருடம் கலைக்கப் பட்ட (liquidated) கூட்டுறவு சங்கங்கள் எத்தனை?

(ஆ) அவைகளுள் பணம் கையாடலுக்காகக் கலைக்கப்பட்ட சங்கங்கள் எத்தனை?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Twelve.

(b) One.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : May I know whether any prosecution has been launched against the person concerned?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Charge-sheet has been filed against those persons alleged to be guilty of misappropriation in the Vaniyambadi Co-operative Milk Supply Association.

SRI K. R. VISWANATHAN : What is the amount involved?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Rs. 3,500, Sir.

[21st April 1959]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இதில் மூன்று வருடங்களுக்கு மேற்கொண்டு விசாரணையில் இருப்பது எத்தனை? ஐந்து வருடங்களுக்கு மேற்கொண்டு விசாரணையில் இருப்பது எத்தனை என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பன்னிரண்டு சொஸைடிகள் மூடப்பட்டன என்று சொன்னேன். அதில் ஒன்றே ஒன்றுதான் கையாடல் சம்பந்தமாக கலைக்கப்பட்டது. ஒன்றுக்குப் பொருந்துவது இன்னொரு சொஸைடிக்குப் பொருந்தாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இங்கே பணத்தைக் கையாடல் செய்தாரா? அல்லது ஜெனரல் பாடியைக் கேட்காமல் செலவு செய்தார் என்பது குற்றமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, this case has not yet been taken up for trial. So, I would not be justified in giving further particulars about this case.

Divorce cases

* 57 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

கடந்த இரண்டு வருஷ காலத்திலே எத்தனை விவாக ரத்துக் கேஸ்கள் நடைபெற்றன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The total number of divorces effected without the intervention of the courts is not known but 178 divorces were granted by courts during the year 1957 and 154 divorces during 1958.

SRI P. G. MANICKAM : இதில் எத்தனை பேர்களுக்கு ஜீவனம்ச தொகை கொடுக்கப்பட்டன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அந்த விவரங்கள் என்னிடம் இல்லை.

SRI A. A. RASHEED : Is there any proposal to open a separate department for the reconciliation of estranged couples?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no such idea.

SRI K. VINAYAKAM : Of the divorces effected through the court, may I know the main causes or reasons for which divorces were granted?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I find that on 21 grounds divorces have been effected; but, mostly—nearly two-thirds—are due to adultery.

21st April 1959]

Headquarters Hospital, Madurai

* 58 Q.—SRI V. SUBBIAH : கனம் ரெவினியூ அமைச்சர்²⁻⁰⁰
அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) மதுரை சர்க்கார் தலைமை ஆஸ்பத்திரியில் உயர்தர மருந்துகள் வெளியே எடுத்துச் செல்லப்பட்டு குறைந்த விலையில் விற்கப்படுவது பற்றி இதுவரை எத்தனை கேஸ்கள் கண்டுபிடிக்கப் பட்டன?

(ஆ) இவற்றைத் தடுக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துள்ளது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) None, Sir.

(b) Does not arise.

SRI V. SUBBIAH : மதுரை ஆஸ்பத்திரியில் இருந்து உயர்தர மருந்துகளையெல்லாம் வெளியில் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு 16 ரூபாய் பெருமானம் உள்ள மருந்துகள் 10 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. அதைத் தடுக்க ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

MR. SPEAKER : கனம் அமைச்சரிடம் தனியாக விசாரித்துக் கொள்ளவும்.

*Government aid to the Industries conducted by
Sri G. D. Naidu*

* 59 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any help or aid is given to any of the industries organised or conducted by Sri G. D. Naidu of Coimbatore; and

(b) if so, what are the industries and what is the nature of help given?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) So far no help or aid has been given by Government to any of the industries organised or conducted by Sri G. D. Naidu. But loans under State Aid to Industries Act have been given to the following concerns at Coimbatore for which Sri Naidu was reported to be a technical adviser :—

- (1) Coimbatore Armature Winding Works.
- (2) U.M.S. Radio Factory, Coimbatore.
- (3) D' Engineering, Private, Limited, Coimbatore.
- (4) U.M.S. Blade Factory, Coimbatore.
- (5) India Radiators, Coimbatore.

The Coimbatore Armature Winding Works has been given a loan of Rs. 39,000, the other three concerns have been given a loan of rupees one lakh each. All loans were for purchase of machinery.

[21st April 1959]

SRI J. MATHA GOWDER : ஜி. டி. நாயுடு அவர்களுக்கு ரேடியோ செய்ய லோன் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அவர் செய்கிற ரேடியோ உபயோககரமாக இருக்கிறதா? இதுவரை எவ்வளவு விரியோகம் ஆகியிருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அந்த ரேடியோ ரொம்ப நன்றாக இருப்பதாக அபிப்பிராயம் சொல்லப்படுகிறது. அதைச் சர்க்கார் கூட வாங்கியிருக்கிறார்கள்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த ஒவ்வொரு தொழில் துறையும் லாபகரமாக நடந்து வருகிறதா? என்ன சதமானம் லாபம் வருகிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : “ஸ்டேட் எய்ட்டு இன்டஸ்ட்ரீஸ் ஆக்ட்” பிரகாரம் கடன் கொடுக்கிற காரணத்தால் அந்தந்தக் கம்பெனிகள் லாப நஷ்டக்கணக்கு பூராவும் பார்ப்பதில்லை. தனியார் துறையில் செய்கிற வேலை இது. கொடுத்த கடனுக்குச் சரியாக பாதுகாப்பு இருக்கிறதா என்பதைப் பார்த்துக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : நண்பர் ஜி. டி. நாயுடு அவர்களுக்கு திடீரென்று சில சாமான்களை உடைக்கிற வழக்கம் உண்டென்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? இந்த மாதிரி ரேடியோக்களை உடைக்காமல் இருக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

MR. SPEAKER : இந்தக் கேள்வி இதில் வராது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Since it has been put I shall answer the question, Sir. அவர் ரேடியோக்களை உடைத்தால் கூட ரொம்பக்கெட்டிக்காரர். நான் அவருடைய பாக்டரியைப் பார்த்திருக்கிறேன். பலவிதமான நூதனமான இயந்திரங்களை யெல்லாம் அவரே செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார். இப்பொழுது கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தொழில்கள் எல்லாம் மிகவும் நன்றாக, திறமையாக நடத்தப்படுகின்றன.

SRI A. VEDARATHNAM : அவர் ஆலோசகராக இருந்து நடத்தும் தொழில்களுக்கு மட்டும் உதவி அளிக்கப்படுகிறதா? அல்லது அவர் நேரடியாகச் செய்யும் தொழில்களுக்குக் உதவி அளிக்கப்படுகிறதா? அவர் உதவி கோரினால் அளிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தனிக் கேள்வி போட வேண்டும். அவர் உதவி கோரினாரா இல்லையா என்பது தெரியாது. நேரடியாக நடத்தும் தொழில்களுக்குக் கடன் கொடுக்கப்படவில்லை.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : குறைந்த விலையில் தயாரிக்கப்படும் சிறந்த ரேடியோக்களைப் ப்ளாக் ஏரியாக்களில் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறதா? அப்படி இல்லையென்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன? இனிமேலாவது உபயோகிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A separate question may be put.

SRI N. R. THIAGARAJAN : ஜி. டி. நாயுடு அவர்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு 56 லட்சம் ரூபாய் இன்கம் டாக்ஸ் பாக்கியைக் கொடுத்து விட்டார்களா?

21st April 1959]

MR. SPEAKER : நான் அப்பொழுதே சொன்னேன். இந்தக் கேள்விக்குச் சம்பந்தமான உப கேள்வியைத் தயவு செய்து கேட்க வேண்டும். இந்த உப கேள்வி “அவுட் ஆப் ஆர்டர்”. அதுவும் ஒரு ஆணைப்பற்றி இந்தச் சபையில் குறை கூறுவது சரியாகாது.

Starting of Industries in Tirunelveli District

* 60 Q.—**SRI T. VELUCHAMI :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா :—

(அ) திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஹரிஜன நல இலாகா மானியத்தின் உதவியால் செங்கல் ஆலை, தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை, சிமிண்டு சாமான்கள் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்காகத் திட்டம் எந்த நிலைமையிலிருக்கிறது?

(ஆ) எந்தெந்த இடங்களில் எந்தெந்தத் தொழிற்சாலை எப்போது ஆரம்பிக்க உத்தேசம்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) A cottage Industrial Co-operative Society for the manufacture of table moulded bricks is proposed to be organised shortly at Valanad in Tirunelveli district. Proposals for starting other Small Scale Industries are still under investigation by the Industries Department.

SRI T. VELUCHAMI : நெல்லை ஜில்லாவில் ஹரிஜனங்களும், பின் தங்கிய வகுப்பினர்களும் பெருவாரியாக இருக்கும் பகுதி சங்கரன்கோயிலில் உள்ள பழங்கோட்டை நிலதல்லூர் பகுதி. இந்தப் பகுதியில் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படவேண்டியது மிகவும் அவசியம். அங்கு வேலை வாய்ப்புகள் இல்லை. அடிக்கடி பஞ்சமும் ஏற்படுகிறது. அங்கு இவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க தொழிற்சாலைகளைத் துவங்க சர்க்கார் ஸ்பெஷலாக நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிற தாலுகாவில் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இந்த வள நாட்டில் மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த ஒரு லட்சம் ரூபாயைக்கொண்டு செங்கல் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சங்கரன்கோயிலிலும் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

SRI G. GOMATHISANKARA DIKSHITAR : சிலோனில் இருந்து திரும்பிய ஹரிஜனங்களுக்காகத் தோல் பதனிடும் சாலை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கூட்டுறவு முறையில் ஒரு தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று அந்த ஹரிஜனங்கள் விண்ணப்பித்தால் அரசாங்கம் அது பற்றிப் பரிசீலனை செய்யும்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : சுடர் என்ற மாச் பாக்டரி நஷ்டத்தில் ஒருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதே போல் நஷ்டத்திள் ஒடுகிற தொழிலை ஆரம்பிக்கப்போகிறார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இந்தக் கேள்விக்குச் சம்பந்தம் இல்லை.

SRI K. VINAYAKAM : ஹரிஜன இலாகா மூலமாக நடத்தப் படுகிற இந்தச் சிறிய தொழில்கள் ஹரிஜனங்கள் கேட்டால் மாத்திரந்தான் கொடுக்கப்படுகிறதா? அதே மாதிரி பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு ஹரிஜன இலாகா மூலமாக இத்தகைய உதவி தர அரசாங்கம் முன் வருமா?

[21st April 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN : இப்பொழுது இந்த ஹரிஜனங்களுக்கு மட்டும்தான் இந்தக் குடிசைத் தொழில்களை ஏற்படுத்த மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து மாகாண அரசாங்கத்துக்கு உதவி கிடைக்கிறது.

SRI M. S. SELVARAJAN : திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கூட்டுறவு முறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய தீபபேட்டித் தொழிற்சாலையில் பங்கு பெற ஹரிஜனங்கள் கட்டவேண்டிய கட்டணத்தை அரசாங்கமே கொடுக்க முன் வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—ANNOUNCEMENT *RE* DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. SPEAKER : I have to make the following announcement regarding the conclusions arrived at by the Business Advisory Committee at its meeting held yesterday. The Committee reconsidered the time of the meeting of the House and decided that the House may meet from 1 p.m. to 5 p.m. as decided already. The Committee also considered the time to be allotted for each Bill and decided as follows :—

21st April 1959	..	The Madras Public Health (Amendment) Bill, 1959, L. C. Bill No. 2 of 1959, 1½ hours ; The Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959 (L. A. Bill No. 3 of 1959), 1½ hours.
22nd and 23rd April 1959.	..	Discussion on the State Electricity Board Budget for the year 1959-60.
24th April 1959	..	Non-official business.
25th and 26th April 1959.	..	(No meeting).
27th April, 1959.		The Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Bill—3 hours.
28th April 1959.		The Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1959—3 hours.
29th April 1959.		The Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1959—1½ hours. The Madras Contingency Fund (Amendment) Bill, 1959 (L. A. Bill No. 6 of 1959)—½ hour. The Madras Land Improvement Schemes Bill, 1959—1 hour.
30th April 1959.		The Madras Land Improvement Schemes Bill, 1959—½ hour. The Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959—1½ hour. The Madras Khadi and Village Industries Bill, 1959—1½ hour.

21st April 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir,
I move—

‘ That the decisions of the Business Advisory Committee be adopted ’.

MR. SPEAKER: The question is—

‘ That the decisions of the Business Advisory Committee be adopted ’.

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER: We shall now proceed with the Bills. Though the Business Advisory Committee had decided that 1½ hours should be allotted for the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959, many hon. Members feel that more than one hour may not be necessary for that Bill. They think, that if the House will agree, they can give two hours for the consideration of the Public Health (Amendment) Bill. If that is the desire of the House I have no objection to allow two hours for the Public Health (Amendment) Bill. If many hon. Members take part in the discussion of the Bill then we can change the time allowed for the Bill. The Hon. Minister may now move the motion standing in his name.

IV. GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS PUBLIC HEALTH (AMENDMENT) BILL, 1959 (L.C. BILL NO. 2 OF 1959).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, 2-10
I beg to move— P.R.

‘ That the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 2 of 1959^a), as passed by the Council be taken into consideration.’

Sir, I may explain the circumstances under which this Bill is being brought before this House.

A Committee was appointed in 1950 under the Chairmanship of the Director of Public Health to go into the question of sanitation of hotels and catering establishments and to make recommendations for improving the existing conditions therein. It was observed by the Committee that it was necessary to take power under the Madras Public Health Act, 1939, to license and control the catering establishments as had been done in the case of lodging houses. It was also observed that such a measure would bring about uniformity of procedure in regard to ‘licensing’, ‘appeal’ and ‘control’ of catering establishments in Madras City, in Municipal, District Board and Panchayat areas.

[Sri M. A. Manickavelu]

[21st April 1959]

Section 279 of the Madras City Municipal Act provides that no person shall without or otherwise than in conformity with the terms of a licence granted by the Commissioner keep any lodging house, eating house, tea-shop, coffee-house, cafe, restaurant, refreshment room or any place where the public are admitted for repose or for the consumption of any food or drink or any place where food is sold or prepared for sale. The drinking and eating establishments in municipalities and the district board and panchayat areas are at present licensed under section 249 of the Madras District Municipalities Act, 193 of the Madras District Boards Act and 91 of the Madras Village Panchayats Act respectively. These provisions are not similar to section 279 of the Madras City Municipal Act and they cannot be availed of for the effective control and prevention of spread of communicable diseases from catering establishments. Though there is provision in the Madras Public Health Act designed to prevent and control the incidence and spread of communicable diseases from lodging houses, there is no provision for similar control of eating and drinking establishments. It was pointed out by the Committee that even the model by-laws framed under section 306 (i) of the Madras District Municipalities Act and 202 (7) of the Madras District Boards Act laid more stress on the environmental aspects of the premises than on the control of food infection and food poisoning. It was, therefore, recommended that Chapter XII of the Madras Public Health Act relating to 'food control' should be thoroughly revised. In pursuance of this recommendation, it is proposed to revise Chapter XII of the Act and to provide for the control and prevention of the spread of communicable disease from catering establishments also and to amend suitably section 287 of the Madras City Municipal Act, 1919. With these words, I commend this motion for the acceptance of the House.

MR. SPEAKER: Motion moved:

'That the Madras Public Health (Amendment) Bill; 1959 (L.C. Bill No. 2 of 1959) as passed by the Council be taken into consideration.'

There are two amendments given notice of by the hon. Members, Sri T. S. Ramaswami and Sri P. S. Chinnadurai. They both refer to the same matter. Then hon. Member Sri T. S. Ramaswami, is not in his seat and the hon. Member, Sri P. S. Chinnadurai, can move his amendment.

SRI P. S. CHINNADURAI: Sir, I move the following amendment:—

"That the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1959, be referred to a Select Committee of the House consisting of members."

21st April 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I second it.

MR. SPEAKER : The amendment is—

“ That the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1959, be referred to a Select Committee of the House consisting of members.”

Now both the motion and the amendment are before the House for discussion.

* SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும்படியான நிலைமையைக் கவனிக்கும்போது இதிலுள்ள பல விஷயங்களையும் பரிசீலனை செய்யும்படியான நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER : How long will the Hon. Minister take for his reply?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : About 20 or 25 minutes.

MR. SPEAKER : Then four hon. Members can speak. I allow ten minutes for each hon. Member.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : இதன் நோக்கம், லைசென்ஸ் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு வரி வசூல் செய்யும்படியான நிலைமையில்தான் இது இருக்கிறது என்று சுலபமாக அத்தனை பேர்களும் சொல்லமுடியும். சுகாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்ற குறிக்கோள் அங்கு இருந்தாலும் சுகாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்குண்டான வழிகளையும், அதற்குண்டான திட்டங்களையும் அரசாங்கத்தார் வரையிலும் பூர்த்தி செய்யவில்லை. லைசென்ஸ் வாங்கித்தான் தின்பண்டங்கள் விற்கப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தல் அநேகமாக எல்லா பட்டணங்களிலும், எல்லா சிறிய பட்டணங்களிலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதுபற்றி மேலும் வற்புறுத்தி பிரயோஜனமில்லை. இச்சட்டப் பிரகாரம் கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள சின்னஞ்சிறு வியாபாரிகளும் லைசென்ஸ் வாங்கி, அந்தப் பணத்தை அரசாங்கத்திற்கு அல்லது பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிலையில்தான் இந்த ஏற்பாட்டை செய்திருக்கிறார்கள். நமக்குத் தெரியும், அநேகயிடங்களில் ஏழை மக்கள் வீட்டின் முன்புறத்தில் ஆப்பம், இட்டிவி போன்ற தின்பண்டங்களை விற்கிறார்கள். அந்த மாதிரி விற்பவர்கள் லைசென்ஸ் வாங்க வேண்டுமென்ற வற்புறுத்த இதன்மூலம் ஏற்படுகிறது. மேலும் தொழிலாளர்கள் வசிக்கும் பகுதிகளில் நிறைய தின்பண்டங்கள் விற்கக் கூடியதொரு நிலை இருப்பதால், சாதாரணமாக தொழிலாளர்கள் வேலைக்குச் செல்லும்போது தங்கள் வீடுகளில் சரிவர சமையல் தயார் செய்து வைத்திராத காரணத்தினால் இந்தமாதிரியிடங்களுக்குப் போய் சாப்பிட்டுவிட்டு வேலைக்குச் செல்வது வழக்கம். ஆகவே, இப்படிப்பட்டதொரு நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும்போது, அதாவது லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும்போது தொழிலாளர்களுக்கு அசௌகரியம் உண்டாகும் ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது. அந்த முறையில்தான் இந்தச் சட்டம் இருக்கிறது.

[Sri S. Pakkirisami Pillai] [21st April 1959]

மேலும், இரவு காலங்களிலும், பகல் நேரத்திலும் ஒவ்வொரு தெருவாக வண்டிகளில் பழங்களை அல்லது இதர தின்பண்டங்களை எடுத்துப் போய் விற்கு அத்தால் பிழைப்பை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் பல ஏழை மக்கள். அதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதுபோல்தான் இந்தத் திருத்தம் அமைந்திருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, இடத்தைப் பொறுத்து லைசென்ஸ் வேண்டுமா அல்லது ஆலைப் பொறுத்து லைசென்ஸ் வேண்டுமா என்பது சர்ச்சையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மேலும் வாலாயமான லைசென்ஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், உண்மையான 2-20 ம.நிலையிலே அதிகாரிகள் லைசென்ஸ்காரர்களிடம் நடந்து கொள்ளுவது கிடையாது. அவர்கள் மிகவும் மோசமாக நடக்கக் கூடிய நிலைமையிலே இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் இதுவரையில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இம்மாதிரியான பயமுறுத்தல் செய்து, உபத்திரவத்தைக் கொடுத்து லைசென்ஸ்கள் வாங்கி அதன் பேரில் விற்பனை செய்யவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், அது சிறு வியாபாரிகளுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே, இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டு, பரிசீலனை செய்யும்படியான நிலைமைக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1939-ல் இயற்றப்பட்ட இந்த பப்ளிக் ஹெல்த் ஆக்டுக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக திருத்தங்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். 1939-ல் போடப்பட்ட சட்டம் 1959-ல் மாற்றங்கள் அடையாமல் இருக்கமுடியாது. இப்படி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக திருத்தங்கள் கொண்டுவந்து தொந்தரவு கொடுப்பதைவிட, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு பப்ளிக் ஹெல்த் ஆக்டை மாற்றி அமைத்து, ஒரு புதிய 'காம்பிரெஹென்ஸிவ் பில்லை' அதாவது ஒரு புதிய சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் அது சிறந்ததாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். பப்ளிக் ஹெல்த் ஆக்டில் இருக்கும் சில செக்ஷன்களும், இன்றைக்கு இருக்கிற முனிசிபல் ஆக்ட், மறையப் போகிற, டிஸ்டிரிக்ட் போர்டு ஆக்ட் அதனுடைய ஷரத்துகளும் ஒன்றுக்கு ஒன்று முரண்பட்டு மோதல்கள் அதிகமாகி வருவதை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். 91-வது செக்ஷனு அல்லது 92-வது செக்ஷனு என்பது எனக்கு சரியாக ஞாபகம் இல்லை, அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும். மூன்று ஹார்ஸ் பலருக்குக் குறைந்திருந்தால் 'காட்டேஜ் இண்டஸ்டிரீஸுக்கு' லைசென்ஸ் வழங்கப்படும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஒரு வருஷத்திற்கு மூடப்பட்டு இருந்தாலும், அரசாங்கம் கருணைகாட்டி திரும்பவும் லைசென்ஸ் வழங்கலாம் என்ற நிலைமையும் இருக்கிறது. காட்டேஜ் இண்டஸ்டிரீஸுக்கு ஆதரவாக சட்டம் செய்திருக்கிறோம் என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். எது காட்டேஜ் இண்டஸ்டிரீஸின் 'கீழ்வரும்' என்பது இன்னும் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எந்த நேரத்தில் யார் லைசென்ஸ் கேட்கிறார்களோ அவர்களுக்கு ஏற்ப அதை 'காட்டேஜ் இண்டஸ்டிரீஸ்' என்று நிர்ணயம் செய்து, அதற்கு மேலே 'நோடிபை' செய்து, சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று சொன்னார்கள். இப்படி 1939-ம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்ட பப்ளிக் ஹெல்த்

21st April 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

ஆக்குக்கு சிறு சிறு திருத்தங்களாகக் கொண்டுவருவதைக் காட்டிலும், புதிதாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுப்பது நல்லது.

கனம் பக்கிரிசுவாமி பிள்ளை அவர்கள் சொன்னது போல் இப்படி லைசென்ஸ் முறையை நல்லெண்ணத்தோடு கொண்டு வந்தாலும், சுத்தமாக இருக்கவேண்டும் இடங்கள், சுகாதார முறையில் விற்கப்படவேண்டும் தின்பண்டங்கள், பண்டங்களை வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்களுக்கு எந்தவிதமான கெடுதலும் ஏற்படக் கூடாது என்ற நல்லெண்ணத்தோடு கொண்டுவந்தாலும், நடைமுறையில் அதில் அநேக வேலைகள் இருக்கின்றன. லைசென்ஸ் கொடுக்கும் அதிகாரிகள், கண்காணிப்பதற்காகச் செல்லும் அதிகாரிகள் கண்காணிப்பு வேலையை அதிகமாகச் செய்யாமல், கசக்கும் வேலையை அதிகமாகச் செய்கிறார்கள். ஆண்டுதோறும் லைசென்ஸ்கள் புதுப்பிக்கப்படுவதோடு என்ற காரணத்தினால், இன்றுகூட ஸ்டீடியில் ஒவ்வொரு ஹோட்டலும் ஆண்டுதோறும் இவ்வளவு மாமூலாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நோய் கிராமப்புறங்களிலும் அதிகமாகப் பரவிவிடுமோ என்று அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. கார் ஒரு ரேஷன். முனிசிபாலிட்டிகள் சட்டத்தின்கீழ் சுகாதாரத்திற்காக ஒரு சில ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. தண்ணீரை இப்படி வைக்க வேண்டும், இலைகளை எந்த இடத்தில் போடவேண்டும் என்று இம்மாதிரி சில நிபந்தனைகளை விதித்திருக்கிறார்கள். இந்த லைசென்ஸ் முறையை கனம் பக்கிரிசுவாமி பிள்ளை அவர்கள் சொன்னது போல் அங்காடிக் கடைகளுக்கும் கொண்டுவந்தால், அவை என்ன கதி ஆகும் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி அதிகாரி லைசென்ஸ் கொடுக்க மறுத்தால், 'லோகம் அதிகாரிக்கு' அப்பில் செய்து கொள்ளலாம் என்று மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டுக்கு இவ்வளவு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வியாபாரம் செய்கிற ஹோட்டல்காரர்கள் தான் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டும் என்று நினைக்கவேண்டும். சிறு சிறு கடைகள் வைத்திருப்பவர்கள், இம்மாதிரி தின்பண்டங்களை வியாபாரம் செய்பவர்கள் அநேகமாக பெண்கள்தான். பெண்கள்தான் இந்தத் தொழிலில் அதிகமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆண்கள் சம்பாதிக்க முடியாமல் இருக்கலாம், அல்லது சம்பாதிக்காத ஆண்களை பெண்கள் திருமணம் செய்துகொண்டிருக்கலாம், அல்லது ஆண்கள் இறந்து போயிருக்கலாம். இம்மாதிரியான நிலையிலுள்ள பெண்கள் கையிலுள்ள பணத்தைக் கொண்டு, வேறு வேலைக்கு போக முடியாமல், இடவி முதலிய தின்பண்டங்களைச் செய்து விற்பனை செய்து பிழைக்கிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரி சிறு அங்காடிக் கடைக்காரர்கள் லைசென்ஸ் வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்கள் மிகவும் தொல்லைக்கு உள்ளாவார்கள். பேரிய ஹோட்டல்கள், அதாவது ஆண்டுக்கு இவ்வளவு ரூபாய்க்கு மேல் வியாபாரம் செய்பவர்கள்தான் லைசென்ஸ் வாங்க வேண்டுமென்ற ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும். இதையெல்லாம் காட்டிலும், முக்கியமாக இப்பொழுது இருக்கும் பப்ளிச் ஹெல்த் ஆக்கை மாற்றி புதியதாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால், அது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்த மசோதாவுக்கு 1½ மணி நேரம் போதாது என்று தோன்றுகிறது. 25 திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்

[Mr. Speaker]

[21st April 1959]

கின்றன. இப்பொழுது 10 அங்கத்தினர்கள் பேச வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆகையால் எப்படி 1½ மணிக்குள் இந்த மசோதாவை முடிக்க முடியும்? கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு பதில் அளிப்பதற்கு எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : 15 அல்லது 20 நிமிஷங்கள் இருந்தால் போதும்.

MR. SPEAKER : அப்படியானால் இந்த மசோதாவுக்கு 2½ மணி நேரம் ஒதுக்கலாம். 'பேமெண்டு ஆப் வேஜஸ் அமெண்டுமெண்டு' மசோதாவுக்கு ½ மணி நேரம் ஒதுக்கலாம். சம்மதந்தானே?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அப்படிச் செய்யலாம்.

MR. SPEAKER : இந்த மசோதாவுக்கு 2½ மணி நேரமும், அடுத்த மசோதாவுக்கு 2 மணி நேரமும் ஒதுக்குகிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, பொதுச் சுகாதார திருத்த மசோதா இந்தச் சபையில் பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கிறபடி பொறுத்தமற்றது. அவசியமற்றது என்று தோன்றுகிறது. கனம் பக்கிரிசாமி பிள்ளை அவர்கள் இந்தத் திருத்த மசோதாவானது நிறைவேற்றப்படுமானால், அது எந்த அளவுக்கு சிறிய வியாபாரம் செய்பவர்களைப் பாதிக்கும், குறிப்பாக புட்டுச் சுடுபவர்கள், முறுக்கு சுடுபவர்கள், பலகாரம் சுடுபவர்கள் இவர்கள், கிராமங்களிலும் சரி, தொழிலாளர்கள் பிராந்தியங்களிலும் சரி எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை மிகத் தெளிவாக எடுத்துரைத்தார்கள். நானும் அதை மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லுவதற்கு விரும்புகிறேன். ஏதோ 'புட் பாயிஸனிங்' போன்ற சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தால்தான் இப்படிப்பட்ட திருத்த மசோதாவை கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட 'புட் பாயிஸனிங் கேஸ்கள்' நம்முடைய ராஜ்யத்தில் எத்தனை நடந்தன? அப்படி குறிப்பிடத் தக்க அளவுக்கு விஷ உணவை அருந்தியதினால் மக்கள் பாதிக்கப் பட்டார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : 1950-ம் வருஷத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட தமிழியின் சிபார்சுகளைப் பற்றி சொன்னேன். அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை.

SRI P. S. CHINNADURAI : அம்மாதிரி பாதிக்கப்பட்டதாகத் தோன்றவில்லை. இந்த மசோதாவின் முழு முதல் நோக்கம் பல்வேறு வகையான உணவுகளை பல்வேறு வகையிலே விற்பனை செய்கிறவர்கள் எப்படியாவது லைசென்ஸ் வாங்க வேண்டும் என்ற முறையை ஏற்படுத்துவதுதான். சுகாதாரம் என்ற பெயராலே அவர்களிடத்திலே லைசென்ஸ் பணம் வசூலிப்பதற்காக இம்மாதிரி ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா என்று நான் சர்க்காரைக் கேட்க விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே அழகும், பொருள்கள் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற வியாபாரிகள் தாங்கள் எவ்வாறு விற்பனை வரியின் மூலம் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி தங்களுடைய கண்டனத்தை பல முறையிலே வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் உடனே கவனிக்கவில்லை. அதன் பலனை முனிசிபல் தேர்தல்களில் அரசாங்கக் கட்சி நன்றாக அனுபவித்த

21st April 1959]

[Sri P. S. Chinnadurai]

போதிலும், மீண்டும் இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்து, அழகும் பொருள்கள் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களை விட மிக சாமான்யமான வர்த்தகர்கள் என்று கருதக்கூடிய பழம் விற்பனை செய்பவர்கள், பலகாரம் விற்பனை செய்பவர்கள் ஆகியோர்களை பாதிக்கச் செய்வதன் மூலம் என்ன நன்மையைப் பெறப்போகிறார்கள்? கட்சி ரீதியிலும் சரி. அரசாங்க ரீதியிலும் சரி, சமுதாய ரீதியிலும் சரி, இந்த மசோதாவினால் என்ன நன்மையை செய்துவைக்கப்போகிறார்கள் என்பதைத்தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தின் நிலை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இந்தத் திருத்த மசோதா ஒரு தேவையற்ற மசோதா என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதனால் பெரிய அளவுக்கு பாதிக்கப்படுபவர்கள் மிகச் சிறிய வியாபாரிகள். வியாபாரிகள் பாதிக்கப்பட்டால் அதற்காக ஏன் பரிந்து பேசுகிறார்கள், மக்களுடைய சுகாதாரம்தானே முக்கியம் என்ற கேள்வியை கிளப்பலாம். மக்களுடைய சுகாதாரம் இத்தனை நாட்களாக ஒன்றும் பாதிக்கப்பட்டுவிடவில்லை. இந்த மசோதாவில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற அதிகாரி எந்தப் பொருள்கள் பயனற்றது என்று கருதுகிறாரோ, அவைகளை அழித்துவிடும்படி உத்தரவிடலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இது அதிகப்படியான ஊழல்களுக்குத்தான் இடம் கொடுக்கும். 2-30 சாதாரணமாக தெருவில் கூடைக்காரி பழங்கள் கொண்டு போவான். 2-30 அவ்விதம் கொண்டு போவதைப்பார்த்து இதற்கு என்று நியமிக்கப் பட்டிருக்கும் அதிகாரி, இதைப்பார்த்துவிட்டு அந்தக் கூடைக்காரி லைசன்ஸ் வாங்கியிருந்தாலும் கூட இந்த பழங்கள் அழுகி விட்டது இதில் புழு இருக்கின்றது என்று கூறி அதைத் தெருவில் எறிந்து விடுவார். இதை எதிர்த்து வழக்காடுவதற்கு அந்தக் கூடைக்காரிக்கு சக்தியிருக்காது. இதன் காரணமாக அவருடைய குடும்பமே பாதிக்கப்படுகின்ற நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே இதன் காரணமாக ஊழல்களும் மலியும், ஏழைகளுக்கும் அதிகமாக தொந்தரவுகள் ஏற்படும். அதனால்தான் இம்மாதிரிப்பட்ட ஒரு மசோதா கொண்டுவர வேண்டிய தேவையில்லை என்று நான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இதை கொண்டுவருவதற்கு முன்னால் அரசாங்கமே இதைப்பற்றி ஆராய்ந்து பார்த்திருக்காது என்று தான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. கனம் ஆளுங்கட்சி அம்மையார் அவர்கள் பேசிய பேச்சிலிருந்து அவர்கள் கட்டிக் கூட்டத்தில் கூட இதைப்பற்றி ஆராய்ந்து பார்க்கவில்லை என்றதான் தோன்றுகிறது. இப்படிப்பட்ட திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகின்ற நேரத்தில் அவர்களுடைய கட்சிக்கூட்டத்திலாவது ஆராய்ந்து பார்த்து சரியாக கொண்டுவந்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். அப்படி இல்லாத முறையில் தனக்கு தோன்றியவாறு ஏதாவது ஒரு திருத்தத்தைக்கொண்டுவந்து விட்டு இதை நிறைவேற்றவேண்டும், இதை இந்த சபை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்வது முறையாகாது. அதனால் இந்த மசோதாவை இந்தச் சபையின் அங்கத்தினர்கள் அடங்கிய ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்றுதான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அவ்விதம் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடப்படுமானால் இதைப்பற்றி நன்கு ஆலோசித்து இதை கைவிடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம் என்ற முறையில்தான் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அதற்காக கொடுத்திருக்கும் என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[21st April 1959]

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச முற்படுகின்றேன். சாதாரணமாக உலகம் ஒப்புக்கொண்டுள்ள நியதி, வியாதி வருவதற்கு முன்னால் அதை தடுக்கவேண்டும் என்பதுதான். அந்த முறையில், அதன் அடிப்படையில் 1939-வது ஆண்டிலேயே சுகாதாரம் நல்ல முறையில் இருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு ஒரு சுகாதாரச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது கொண்டு வரப்பட்ட சட்டத்தில் உணவுப்பொருள் நல்ல முறையில் இருக்கவேண்டும் என்று சரியான விதத்தில் சொல்லப்படவில்லை, அதன் காரணமாக இப்போது உணவுப்பொருள் எந்தவிதத்தில் வைத்திருக்கவேண்டும், உணவுப்பொருள்கள் வைத்து விற்கவேண்டிய இடம் எந்த நிலைமையில் இருக்கவேண்டும், அதை சாப்பிடக் கூடிய இடம் எந்த விதத்தில் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற முறையில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய எதிர்க்கட்சியை சேர்ந்த அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த மசோதா அவசியமில்லை என்று சொன்னதை எந்த அளவில் ஏற்றுக்கொள்வது என்பது எனக்குப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இதில் இருக்கின்ற முக்கிய பிரிவுகளைப் பார்க்கும்போது உணவுப்பொருள்கள் சுகாதாரமான முறையில் தயார் செய்து சுகாதாரமான இடத்தில் வைத்திருக்கவேண்டும் என்பது சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்க முடியும். அதோடு இவ்விதமான உணவுப்பொருள்களை வைத்து வியாபாரம் செய்கின்றவர்கள் சுகாதாரமான இடத்தில் வியாபாரம் செய்யவேண்டும் என்பதும் இந்த மசோதாவின் முக்கிய குறிக்கோளாக இருக்கிறது. இந்த மசோதாவின் மூலம் ஏழைகள் தலையில் சுமந்துகொண்டு விற்கும் வியாபாரத்திற்கு ஆபத்து வந்துவிடும் என்று யாரும் பயப்பட வேண்டிய தேவையில்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. இவ்விதம் சுகாதாரமில்லாத முறையில் விற்பனை கொண்டிருந்தால் அவர்களுக்கு தண்டனை கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏழ்மைக்கும் சுகாதாரத்திற்கு சம்பந்தமில்லை என்கிற முறையில் எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். ஏழ்மையில் இருக்கின்றவர்கள் பணக் காரர்களை விட சுகாதாரமான முறையில் இருக்கமுடியாது என்று எண்ணுவதற்கில்லை. ஏழைகள் சத்தமாக இருப்பதைப் போன்று சில பணக்காரர்களால் கூட சுத்தமாக இருக்க முடியாது. மேலும் இதன் காரணமாக அதிகாரிகளுடைய தொல்லை இருக்கும் என்று கனம் அங்கத்தினர் அம்மையார் அவர்கள் சொன்னதை ஓரளவுக்கு என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இவ்விதம் தலையில் சுமந்து விற்கும் விற்பனைக் காரர்களுக்கு இதனால் தொல்லை ஏற்படக்கூடாது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு தொல்லை ஏற்படாத வாயு பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய கடமையாகும். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன். மேலும் லைசென்ஸ் எடுக்கவேண்டாம் என்று சொல்லப்பட்டது, அது அவ்வளவு சரியானதல்ல என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும். வேண்டுமானால் லைசென்ஸ் கட்டணத்தைக் குறைத்து நான்கு அணு என்றோ அல்லது எட்டு அணு என்றோ வைத்துக் கொள்ளலாம். அதற்காக லைசென்ஸ் எடுப்பதே தேவையில்லை

21st April 1959]

[Sri S. Lazar]

என்று சொல்வது சரியல்ல. ஆகவே முக்கியமான சில விதிகளுக்கு உட்பட்டு பண்டங்களை இன்னின்ன முறையில் விற்க வேண்டும் என்று பல பிரிவுகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை நாம் ஆட்சேபிப்பதற்கு இல்லை.

அடுத்தாற்போல், லைசென்ஸ் வழங்குகிற காரியத்தில் லைசென்ஸ் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதோடு இதிலிருந்து எழுகின்ற தொல்லைகளை தீர்ப்பதற்காக காலாகாலத்தில் லைசென்ஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டது. லைசென்ஸ் புதிதாக எடுப்பது வரையிலும் சலுகை அளிப்பது என்கிற ஒரு முறையையும் வகுத்துக்கொண்டால் இதில் எந்தவிதமான தொல்லையும் இருக்காது என்பது என்னுடைய கருத்து. அதோடு நான்கு அல்லது ஐந்து வாரங்களுக்கு லைசன்ஸை புதுப்பித்துக்கொள்வதற்கு காலாவதி கொடுப்பதாக இருந்தால் இதில் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இருக்காது.

அடுத்தபடியாக நல்ல முறையில் உணவுகள் தயாரிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லுகின்றபொழுது, அதிலும் எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் ஆட்சேபணை தெரிவித்தார்கள். இதைப்பற்றி நாம் நன்றாக பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். சுகாதாரமான முறையில் தயார் செய்யப்படாத பொருளை விற்பதற்கு நான் தொடர்ந்து அனுமதிக்க கொடுத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவதோ, அல்லது இவ்விதம் செய்து விற்பனை செய்பவர்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வதோ, இவ்விதம் சுகாதாரமற்ற முறையில் செய்திருக்கின்ற பொருட்களை பதிவுகரிக்காமல் விட்டு விடவேண்டும் என்று சொல்வதோ பொருத்தமாகாது என்பது மட்டுமல்ல அதன் மூலம் வியாதிகள் பரவுவதற்கும் காரணமாக இருக்கும் என்பதிலும் யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்கமுடியாது. எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையின் காரணமாக எத்தனை பேர்களுக்கு வியாதி பரவியது என்கிற முறையில் புள்ளிவிவரங்களைக் கேட்டார்கள். இன்றைக்கு பல கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் திருவிமாக்காலங்களில் இதன் காரணமாகவே காலரா போன்ற வியாதிகள் ஏற்படுவதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். இது மட்டுமல்ல, இம்மாதிரி கிராமங்களில் அடிக்கடி ஏற்படுகின்ற காலரா போன்ற நோய்களை தடுப்பதற்காக சுகாதாரமான முறையில் தின்பண்டங்களை விற்பற்காக சட்டங்களை கொண்டுவரவேண்டும் என்று பலதடவை நாம் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். தின்பண்டங்கள் சரியான முறையில்தான் தயாரிக்கப்பட்டு விற்கப்பட்டு வருகின்றன என்ற முறையில் இங்கு பேசப்பட்டது. உண்மையில் இன்று பல இடங்களில் அவ்விதம் சுகாதாரமான முறையில் தயார் செய்து விற்பனை செய்வது கிடையாது என்பது என்னுடைய தர்மமையான கருத்து. அதற்கு வாய்ப்பு இதிலே அளிக்கப்படவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். தலையிலே தூக்கிச் சென்று விற்கக்கூடிய தின்பண்டங்களுக்கும் உணவுப் பொருள்களுக்கும் டிரிங்குகள் போன்ற வகைகளுக்கும் கூட கட்டுப்பாடுகள் இருக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே, அதற்கும் ஆதாரமான சில வார்த்தைகள் இதிலே சேர்க்கவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்பொழுதிருக்கும் சட்டத்திலேயே ஏதோ இருப்பதாக

[Sri S. Lazar]

[21st April 1959]

எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி ஒன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்தும்படியாக அமைச்சர் அவர்களை நான் வற்றுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் மிக மிகத் தேவையான பிரிவுகள் இதிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால், இந்த மசோதாவை முற்றிலும் வரவேற்கிறேன். இதற்கு முக்கியமான சில திருத்தங்களைப் பல அங்கத்தினர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(Sri J. Matha Gowder in the Chair.)

* SRI K. RAMACHANDRAN: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொருத்தவரையிலும், பொதுவாக சுகாதார முறைப்படி திண்பண்டங்கள் விற்பதோ அல்லது கடைகள் வைத்து நடத்துவதோ இருக்கவேண்டும் என்ற ஒரு அடிப்படையிலேதான் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. இதை பெரிய பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அமுல் செய்வதைப் பொருத்துக் கூட நான் ஏதும் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஆனால், சிறிய கிராமங்களைப் பொருத்தவரைக்கும், ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் பஞ்சாயத்து ஏற்படுத்துகிற இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சிறிய கிராமங்களுக்கு இந்த ஷரத்துக்களை அமுல் செய்தால் அவைசியமான தொந்தரவுகளுக்கு இடம் கொடுக்கும். சிறிய கிராமங்களிலே இம்மாதிரி சாதாரணமாக வியாபாரம் செய்கின்றவர்கள் நல்ல சுகாதார முறைப்படி கடைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நகரங்களிலே பெரிய கடைகளில்கூட காணமுடியாத அளவுக்கு நல்ல சுகாதார முறையில் வியாபாரம் செய்து வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சிறிய கிராமங்களில்கூட இம்மாதிரி எக்ஸ்ட்ரூடிவ் அதாரிட்யைக் கண்டு லைசன்ஸ் வாங்குவது என்றோ, இம்மாதிரி கட்டுதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு நடத்த வேண்டுமென்றோ இல்லாததையெல்லாம் சொல்லித் தொந்தரவு செய்வது நியாயம் இல்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதனால் கிட்டத்தட்ட ஐயாயிரம் ஜனத் தொகை உள்ள சிறிய பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இந்தச் சட்டம் அமுல் செய்யப்படாமல் இருப்பது நல்லது என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

நகரங்களைப் பொறுத்தவரையில் கூட ஓரளவு எதிர்த்தரப்பில் உள்ளவர்கள் பேசும்போது இம்மாதிரி சிறிய கடைக்காரர்களெல்லாம் பாதிக்கப்படாத முறையில் இந்தச் சட்டம் அமைவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நகரங்களிலும், பெரிய பஞ்சாயத்துப் பிரதேசங்களிலும் கூட சாக்கடைப் பக்கத்தில் இட்டிலி தோசைக் கடை வைத்து விற்பதைப் பார்க்கிறோம். ஈ, கொசு மொய்த்து பலவிதமான வியாதி பரவுவதற்கு இடம் இருக்கிறது, இதைத் தடுக்கவேண்டுமென்பதை நாம் பல நாளாக வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டுவந்திருக்கும் விஷயம். இதைப் பொறுத்தவரைக்குங்கூட லைசன்சு பெற வேண்டும் என்ற ஷரத்து இருக்கலாம். ஆனால் லைசன்சு பெறுவதற்குக் கட்டணம் வேண்டியதில்லை, என்ற ஷரத்தை அரசாங்கம் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். சிறிய வியாபாரிகள் கட்டணம் செலுத்துவதில் கஷ்டம் ஏற்படக்கூடும். அவர்கள் நடத்தும் இடத்தைப்பொறுத்து லைசன்சு கொடுக்கலாம்.

21st April 1959] [Sri K. Ramachandran]

சாக்கடை, இன்னும் அசுத்தமான இடங்கள் பக்கத்தில் வியாபாரம் நடத்தாத முறையிலே அவர்கள் வைத்து நடத்தக்கூடிய இடத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் 'இன்ஸ்டீட்' செய்யக்கூடிய அளவு கட்டணம் ஏதும் இல்லாத லைசென்சுமுறை ஏற்பட்டால் சாதாரண சிறு வியாபாரிகளுக்கு எந்த விதமான சிரமும் இருக்காது. அவர்கள் சுகாதார முறைப்படி விற்கக்கூடிய அளவு வியாதி பரவாத அளவுக்கு விற்கக்கூடிய அளவுக்கு கண்காணிக்கக்கூடிய சௌகரியம் ஏற்படும். குறைந்த அளவு வருமானம் கிடைக்கக் கூடிய சிறு வியாபாரிகளிடமிருந்து லைசென்சு கட்டணம் பெறாமல் இடத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும் லைசென்சு வழங்கக்கூடிய அளவு வரத்து அமைந்திருந்தால் நல்லது.

மினிமம் ரிக்வயர்மெண்டு என்று இந்தச் சட்டத்திலே சொல்லுகிறார்கள். குறைந்த அளவுக்கு இந்த விதி முறைகளையாவது 'ஸ்டாடிஸ்பை' செய்யக்கூடியதாக இருக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சட்டத்திலே இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் கிட்டத்தட்ட இது பழைய சட்டம். 1939-ம் வருஷத்திய சட்டம். இந்தச் சட்டம் ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் அமுல் செய்யப்படவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அந்த முறையிலே விதிகளைக்கூட இந்த மசோதாவுடன் இணைத்து அச்சிட்டு எங்களுக்குக் கொடுத்திருந்தால் சௌகரியமாக இருந்திருக்கும். லைசென்சு அதாரிபிகள் என்ன என்ன தேவைகளைக் கேட்கிறார்கள், எந்த அளவு தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தால்கூட போதும் என்று போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் நாம் தெரிந்து விவாதிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும். சட்டம் வந்த பிறகு விதி போடும் சந்தர்ப்பத்திலே அதை விவாதிப்பதற்கு இடம் கிடைப்பதில்லை. பழைய சட்டத்தின்படி இயற்றிய விதிகளையும் இத்துடன் பிரசுரம் செய்திருந்தால் அதையும் கூட சேர்த்து விவாதிப்பதற்கு இடம் அளித்திருக்கும். மினிமம் ரிக்வையர்மெண்டு என்று வைத்திருப்பதிலே எக்ஸ்க்யூடிவ் அதாரிபிக்கு டிஸ்க்ரிஷனரி பவர் கொடுப்பதுபோல் இருக்கிறது. ஒரு கடையை சுகாதார முறைப்படி வைத்து நடத்தவேண்டுமென்றால் இன்ன சட்டத்திட்டங்களுக்கு உட்பட்டிருக்கவேண்டும். தொடர்பிகள் இருக்கவேண்டும் தண்ணீர் போவதற்கு வழி இருக்கவேண்டும் என்று இம்மாதிரி பலவிதமான ரிக்வையர்மென்ட் என்ற முறையிலே அரசாங்கம் இதிலே மினிமம் ரிக்வையர்மென்ட் என்று போடுவது எனக்கு உண்மையிலேயே அர்த்தமில்லாதது போல் தோன்றுகிறது. ஓரளவு எந்த வசதிக் குறைவான இடங்களில் கூட என்ன அளவு என்ன விதிகளுக்கு உட்பட்டு கடைகள் நடத்தப்படக்கூடுமோ அந்த அளவு மட்டுமே இம்மாதிரியான முறைகளைப் பின்பற்றினால் போதும் என்ற முறையிலே சட்டம் அமைவது நல்லதே தவிர, அதிகமான தேவைகளைக் கொடுத்து, ஒரு சில தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்திருந்தால்கூட லைசென்சு கொடுக்கலாம் என்று சொல்லும்போது கண்டிப்பாக அதிகாரிகளுடைய துஷ்பிரயோகத்திற்கு மட்டும் இல்லாமல், கடையை நடத்துகிறவர்களுக்கும் தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையாக இருக்கிறது. ஆகையால் இனிமேலாவது அந்த விதிகள் நிர்ணயிக்கப்படும் சமயத்திலே இன்ன அளவுக்கு போதுமான அளவுக்கு தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தால் போதும் என்று விதி அமைத்துவிடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறு சிறு வியாபாரிகளுக்கு சட்டங்கள் தொந்தரவு கொடுக்காமல், கட்டணம் இல்லாத லைசென்சு முறை, வியாபாரம் நடத்தக்

[Sri K. Ramachandran] [21st April 1959]

கூடிய இடத்தைப் பொருத்த மட்டும் இருக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இத்துடன் லைசென்சு கொடுக்கப் படுவதிலே பல தொந்தரவுகள் இருப்பதாக எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். மாமூல் விஷயத்தைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். பெரிய நகரங்களிலே மட்டுமல்ல பஞ்சாயத்துக் களிலேகூட. இன்னும் எல்லா இடங்களிலும் பரவலான முறையில், இது இருந்துகொண்டிருக்கிறது இதிலே நேரடியாக குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்பதிலே அர்த்தம் இல்லை. லைசென்சுக்காக மனுப்போட்டால் இவ்வளவு காலத்திற்குள்ளே கண்டிப்பாக கொடுக்கவேண்டுமென்ற நியதியான உத்தரவு இருந்தால்தான் நல்லது. அதற்குச் சட்டத்தில் வழிவகை செய்யப்பட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தேவையற்ற காரணங்களை சொல்லிக் கொண்டு லைசென்சு கொடுக்காமல் டீடித்துக்கொண்டு போவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. இம்மாதிரி காரியங்களில் எந்தவிதமான தாமதமும் இல்லாமல் நடக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, ஐயாயிரம் ஜனத்தொகைக்குக் குறைந்த கிராமங்களுக்கு இந்தச் சட்டம் அமுல் செய்யப்படக்கூடாதென்ற கருத்தையும் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI M. K. SOMASUNDARAM : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச முன் வந்திருக்கிறேன். எனக்கு முன் பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். சுகாதாரம் எவ்வகையிலே இருக்க வேண்டும், அது எவ்வகையிலே இருக்கக்கூடாது என்று பேசினார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் சொல்வேன்— நாட்டுக்கு சுகாதாரம் மிக அவசியம். சுகாதார முறையைக் கடைப்பிடித்தால் பல வியாதிகள் வருவதைத் தடுத்து நல்ல முறையில் நாம் முன்னேற முடியும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசியது போல், பப்ளிக் ஹெல்த் ஆக்டை நல்ல முறையிலே திருத்தியமைக்கலாம் என்பதே என கருத்தும் ஆகும். இதற்கு முன்பு இருக்கும் சட்டத்தை இப்பொழுது இருக்கும் காலத்திற்குத் தகுந்த முறையில் நல்ல விதமாகத் திருத்தியமைக்கவேண்டியது அவசியம்தான். அதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து நல்ல முறையிலே செய்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

கிராமங்களிலே சுகாதாரம் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமங்களில் சுகாதார முறை இல்லாத காரணத்தால் பல வியாதிகள் அங்கு ஏற்பட்டு நகரங்களுக்கும் அது பரவ ஏதுவாக இருக்கிறது. கிராமக் கடைகளுக்கு லைசென்சு முறை வைத்திருப்பது சுகாதார முறையில் இருக்கிறதா என்ற வகையிலேதான் இருக்கிறதே தவிர, கடை வைப்பதற்கான லைசென்சு என்ற முறையில் இல்லை என்று தான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஜில்லா போர்டு இருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் 'ப்ளேஸ்'க்கு லைசென்சு இருக்கவேண்டும், 'ட்ரேட்'க்கு லைசென்சு இல்லை என்று தான் இருக்கிறது என்று சொல்வேன். 193-வது செக்ஷன் பிரகாரம் 'ப்ளேஸ்'க்குத்தான் லைசென்சு கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆகையால் அதையும் நல்ல முறையிலே சுகாதார முறையிலே உபயோகிப்பதற்கு அந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட

21st April 1959] [Sri M. K. Somasundaram]

வேண்டும். சுகாதாரம் இருந்தால்தான் நாடு முன்னேற ஏதுவாக இருக்கிறது என்று தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. சுகாதாரம் இல்லாவிட்டால் நாடு முன்னேற்றம் அடைய முடியாது. நாம் தண்ணீர் சாப்பிடுமப்போது அது சுத்தமாக இருக்கிறதா என்று பார்த்துச் சாப்பிடுவதுபோல், தின்பண்டங்களும் சுத்தமாக இருக்கிறதா என்று பார்த்து உபயோகிக்கும்படிச் செய்ய வேண்டியது அவசியம். எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத் தினர்கள் சிறு வியாபாரிகளுக்கு லைசன்சு கொடுக்கப்படக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். கிராமங்களிலே இருக்கும் சிறு வியாபாரிகளும் நல்ல முறையிலே வீற்பனை செய்யக்கூடிய அளவுக்கு நாம் சட்டம் இயற்ற வேண்டுமே தவிர, அங்குள்ளவர்கள் சுகாதாரமற்ற முறையில் தின்பண்டங்களை வாங்கி உண்பதற்கு இடம் அளிக்கக் கூடாது. சுகாதார முறையில் இல்லாமல் அப்படியே விட்டு விட்டால் வியாதிகள் அதிகம் பரவும். கிராமங்களில் வியாதி பரவினால் அது மற்ற இடங்களிலும் பரவ இடமளிக்கிறது.

ஆனால் அதே சமயத்தில் லைசன்சு ஆபீசர்கள் அதிகப்படியாக தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படிக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர்கள் அப்படி தொந்தரவுகள் கொடுக்கவேண்டிய காரணம் என்ன? அதை கவனிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. சரியாக வியாபாரம் நடத்தினால் ஒருவரும் தொந்தரவு கொடுக்கமாட்டார்கள். இருந்தபோதிலும் அதைக் கண்காணிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவர்கள் தொந்தரவுகள் கொடுத்தால் அதைப்பற்றி விசாரிக்க மேல் அதிகாரிகளிடத்தில் சொல்ல வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டையும் செய்ய வேண்டும். வியாபாரத்தை நல்ல முறையில் நடத்த வழியைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் அதுதான் முதல் படியாக சுகாதாரத்தை அமுல் நடத்தக்கூடியதாக இருக்கும். இதற்கு முன்னதாக நாம் வில்லேஜ் இன்டஸ்ட்ரிஸ் ஆக்ட் என்று கொண்டு வந்தோம். இதை சேக்ஷன் 91, 92 பிரகாரம் கொண்டு வரவேண்டும். அதன்படி கொண்டுவந்தால்தான் பொது சுகாதார முறைப்படிக் கொண்டு வரலாம். அதற்கு வேண்டிய திருத்தம் செய்ய வேண்டும். அப்படி திருத்தம் செய்து நல்ல முறையில் அமுல் நடத்த முன் வரவேண்டும். அதன் மூலம் இன்டஸ்ட்ரிஸ் முன்னேற வேண்டும். அதுதான் எல்லோருடைய கருத்தும். லைசன்சை நல்ல முறையில் வழங்கப்பட வேண்டும். சுகாதாரத்தை நல்ல முறையில் கடைப்பிடித்தால் வியாபாரமும் நல்ல முறையில் நடைபெறும் என்பதை கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். வியாபார ஸ்தலங்களை நல்ல முறையில் வைத்துக் கொண்டு சுகாதாரத்தைக் கடைப்பிடித்து வியாபாரம் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சில கிராமங்களில் சுகாதாரம் நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தப்பட வில்லை. அங்கேயெல்லாம் நல்ல முறையில் அமுல் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சில பஞ்சாயத்துகளும் கார்போரேஷன்களும் நல்ல முறையில் இந்த சட்டத்தை அமுல் நடத்த வில்லை. அவைகளை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தச் சொல்ல வேண்டும். சுகாதார முறையில் வியாபாரத்தை நடத்தவர்களைத் தண்டிக்கவேண்டியது அவசியம்தான். வியாபாரத்தை நல்ல முறையில் நடத்தவும் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் செய்யவும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பஞ்சாயத்துகளும் முனிசிபாலிட்டிகளும் நல்ல முறையில் இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்த சேர்மன் உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்

2-50
P-12.

[Sri M. K. Soma Sundaram] [21st April 1959]

கொண்டு நான் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI N. K. PALANISAMI : தலைவர் அவர்களே, கனம் சின்னதுரை அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன். அப்படி ஆதரிப்பதற்கு காரணம் இந்தச் சட்டத்தையே மாற்றி அமைத்து ஒரு புதிய சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதுதான். அதக்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். இந்த மசோதாவின் உள் நோக்கம் ஹோட்டல்கள் சுகாதார முறைப்படி இல்லாமல் வியாதிகள் பரவுவதை தடுப்பதற்காகத்தான் இது கொண்டு வரப்படுகிறது. இது நல்ல எண்ணத்துடன்தான் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதைத் தடுக்க ஏற்கெனவேயுள்ள சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. அதை சரிவர அமுல் செய்யப் படவில்லை. உணவு கலப்புகளின் மூலமாகவும், மருந்து கலப்புகளின் மூலமாகவும் வியாதிகள் பரவுவதைத் தடுக்க இது கொண்டுவரப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி கலப்புகளின் காரணமாக பல வியாதிகள் பரவுகிறது. இதைத் தடுக்க ஏற்கெனவே பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அந்தச் சட்டங்கள் எந்த அளவுக்கு அமுல் செய்யப்படுகிறது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களே சொல்லி இருக்கிறார்கள் தங்களுடைய அறிக்கையில், ஸ்டேட் ஆர்கனைசேஷனுக்கு பிறகு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ரிப்போர்ட் ஒன்றில், 1954-55 ரிப்போர்ட்டில் அவர்கள் என்ன சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்றால், அதாவது ரிப்போர்ட் ஆப் தி கவர்ன்மெண்ட் அனலிஸ்ட், மெட்ரூஸ் என்ற ரிப்போர்ட்டில் என்ன சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்றால் இங்கிலாந்து போன்ற தேசங்களில் இந்த மாதிரியான கலப்பு 5 சதவிகிதத்திற்கு குறைவாக இருக்கிறது என்றும் சென்னை ராஜ்யத்தில் மட்டும் 100-க்கு 40 சதவிகிதம் கலப்பு இருக்கிறது என்றும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். வித்தி பர்மிஷன் அப்தி ஹெல்த்.

The total fine levied in Madurai during the year 1954-55 for 272 convictions was only Rs. 8,568 whereas the fine for the year 1949-50 was Rs. 23,551 for 278 convictions.

ஆகவே இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளி விவரங்களின் படி எந்த அளவு அந்தச் சட்டம் அமுல் நடத்தப்படுகிறது என்பது நன்றாகத் தெரியவரும். 1949-50-ல் மட்டும் 250 கேசுக்கு 23 ஆயிரம் ரூபாய் அபராதமாக வசூலிக்கப் பட்டிருக்கிறது. 1954-55-ல் 278 கேசுக்கு 8,568 ரூபாய் அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சட்டம் இருந்தும் கோர்ட்டுக்குப் போனாலும்கூட குறைவான தண்டனைதான் கொடுக்கிறார்கள். அந்த அன்னாயல் ரிப்போர்ட் சொல்வதாவது

In convicting and sentencing a vendor for the offence of selling adulterated milk, a Magistrate observed as follows:—It is the common practice of the milk vendors to adulterate the milk on high level and sell the same at rates at which genuine milk is sold. Ultimately the public are robbed. The health of society is affected.

21st April 1959]

[Sri N. K. Palanisami]

அவர்களே இதற்கு போதுமான தண்டனை கொடுப்பதில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த டிபார்ட்மெண்ட் எந்த முறையிலும் சரியானபடி சட்டத்தை அமுல் நடத்தவில்லை என்று தெரியவருகிறது. அவர்களுடைய புள்ளி விவரங்களிலிருந்தே இது நன்றாகத் தெரியவரும். 1954-55-ல் சாம்பிள் எடுத்தது 11,658, அதில் கலப்பு 5,029, 1953-54-ல் சாம்பிள் எடுத்தது 5,763 அதில் கலப்பு இருந்தது 2,384, 1954-55-ல் சாம்பிள் எடுத்தது 7,482 அதில் கலப்பு இருந்தது 919, 1953-54 சாம்பிள் எடுத்தது 3,917 அதில் கலப்பு இருந்தது 661. இவ்வாறு அவர்களே புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1949-50-ல் இருந்ததைவிட கலப்பு அதிகரித்துக்கொண்டே வந்திருக்கிறது. ஆகவே ஏற்கனவே சட்டம் இருந்தும் அந்தச் சட்டம் சரியானபடி அமுல் நடத்தப்படவில்லை என்பது தெரியவரும். அதன்படிதான் அர்த்தமாகிறது. ஆகவே சரியானபடி இதை அமுல் நடத்துவதற்கு சரியானபடி ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்களை நியமிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு ஏற்கனவே பல வேலைகள் இருக்கின்றன. அம்மாதிரி ரீஜினல் ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்களை நியமிப்பதன் மூலமாகத்தான் கலப்பைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். அதன் மூலம்தான் வியாதிகள் பாவுவதை தடுக்க முடியும் என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னும் இதை ஹோட்டல்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்போகிறார்கள். ஏற்கனவே ஹோட்டல்கள் எப்படி சானிடரி கண்டிஷன்படி இருக்கவேண்டும் என்று முனிசிபாலிடிகளில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதை எப்படி அவர்கள் அமுல் நடத்துகிறார்கள் என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஹோட்டல்களில் காபி நன்றாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக சிக்கரி பவுடரைக் கலக்கிறார்கள். அதை எந்த அளவு சேர்க்கிறார்கள் என்பதை கண்காணிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கு உபயோகப்படுத்துகிற டம்பளர்களை வெந்நீரில் போட்டு கழுவவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி அவர்கள் கழுவுகிறார்களா என்பதை கண்காணிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு இடத்திலாவது சரியானபடி டம்பளர்களை வெந்நீரில் போட்டு கழுவாது இல்லை. ஆனால் சட்டத்தில் மட்டும் எப்படி கழுவவேண்டும் என்று இருக்கிறது. இன்னும் பல ஹோட்டல்களில் சரியானபடி லட்ரின்களை வைத்துக்கொள்ளவில்லை. பல ஹோட்டல்களில் லட்ரின் வசதிகளே கிடையாது. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். சில ஹோட்டல்களில் யூரினல் இருக்கும் மற்றவை இருக்காது. இது சம்பந்தமாக இது வரையிலும் எந்த ஹோட்டல்காரர்களுக்காவது தண்டனை கொடுத்தார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். அங்கு ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்கள் சென்றால் அவர்களுக்கு காபி, தேரைசை இட்டிலி கொடுத்து விடுகிறார்கள். (ஸ்ரீ கே. விநாயகம் : க்வெஸ்சன்) அங்கு போய் ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்களும், சானிடரி இன்ஸ்பெக்டர்களும் தேரைசை இட்டிலி சாப்பிடுகிறார்கள். இதுவெல்லாம் சரியில்லையே என்று ஹெல்த் ஆபீஸ் அங்கு போய் கேட்கிறார் என்றாலும் ஹோட்டல்காரர் அவரை இரண்டடி அடித்துவிடலாம். அப்படி அடித்தால் 100 ரூபாய்தான் அபராதம் என்று இருக்கிறது.

[Sri N. K. Palanisami] [21st April 1959]

ஆனால் ஒரு முறை அடித்தான் என்றால் பாக்கி பேர்கள் அங்கே போகக்கூடப் பயப்படுவார்கள். ஆகவே இந்த பைனை அதிகப் படுத்த வேண்டுமென்பது என் திருத்தம்.

3-00
p.m.

அதுமட்டுமல்ல இன்று பப்ளிக் ஹெல்த் இலாகா. மெடிகல் இலாகா என்று தனித்தனியாக இருப்பதனால் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. முன்பே இதை ஒன்றுபடுத்த வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் சர்க்காருக்கு இருந்தது. ஆனால் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவில்லை. இப்போது சிண்டி இன்ஸ்டிடியூட்டுக்கு பப்ளிக் ஹெல்த் இலாகா செலவழிக்கிறது. ஆனால் கண்டிரோல் மெடிகல் டிபார்ட்மெண்டினிடம் இருக்கிறது. ஏன் இவை ஒன்றாகக் இருக்கக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டு, அல்லது இந்த பில்லை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு ஒரு சரியான பில்லையொன்று வந்தால் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய அபாயகரமான போக்கைத் திருத்தமுடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : கனம் சேர்மன் அவர்களே. கனம் சின்னதுரை அவர்கள் கொண்டுவந்த இந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக சிறிய வியாபாரிகளை பாதிக்கக் கூடிய மசோதா இது. இதை பொறுக்குக் கமிட்டியில் விட்டு தீர்க்க ஆலோசனை செய்யவேண்டும் என்பதுதான் என் கருத்து. பழைய சட்டத்தில் அநேக விதமான கண்டிஷன்கள் எல்லாம் இருந்தும் சர்க்கார் சரியான முறையில் அவைகளை அமுலுக்குக் கொண்டுவரமுடியாமல் இருப்பதைப்பார்க்க வேதனைப்படுகிறோம். சுகாதாரத்தைப் பொறுத்த வரையில்-எல்லோரும் சுகாதாரமாக வாழவேண்டும் என்பதை ஒருவராலும் மறுக்க முடியாது. இருந்தபோதிலும் எவ்வளவு தூரம் மசோதாவைக் கொண்டு வந்து நல்ல முறையில் சர்க்காரால் அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வரமுடியும் என்பதைப்பற்றி ஆலோசிக்கவேண்டும். இப்போதே அநேக ஹோட்டல்களைப் பார்க்கிறோம். இன்னும் அசுத்தமான பல இடங்களில் கடைகளை வைத்து உணவு பண்டங்களை விற்கிறார்கள். இந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் இருந்தும் இன்னும் அவற்றைத் தடுக்கமுடியவில்லை. முன்பே நாம் கொடுத்திருக்கும் சில அதிகாரங்களின் காரணமாக சிறு வியாபாரிகளுக்கு உத்சவ காலங்களில் அதிகத்தொந்தரவு சுகாதார அதிகாரிகளால் உண்டாகிறது. இப்போது லைசென்சு கட்டணத்தை மாற்றி விதிப்பது என்றால் இதை யாரிடமிருந்து பெற வேண்டும். ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர் கொடுக்கட்டும் என்றால் அதன் காரணமாக அநேக வித ஊழல்கள் ஏற்படும்.

In the proposed new section 112-A it is stated, if any article intended for food appears to the Health Officer or to a person duly authorised by him to be unfit for human consumption or is unwholesome or the utensil or vessel used in manufacturing, preparing or keeping such article appears to be of such kind . . .

இவைகளை எப்படிப் பார்ப்பது? எந்த முறையில் பார்ப்பது என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். இந்த மாதிரியான அசாத்தியமான விதிகளைப் போடுவதன் காரணமாக சிறு வியாபாரிகள் அதிகமாகத் துன்புறுத்தப்படுவார்கள். அதை சர்க்கார் நன்றாக யோசிக்கவேண்டும்.

21st April 1959] [Sri V. K. Ramaswami Mudaliar]

(Mr. Speaker in the Chair.)

என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் சிறு வியாபாரிகளுக்கு இதிலிருந்து விலக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான். அதைப்பற்றி எனக்கு முன்பு பேசியவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். சிறு வியாபாரிகளுக்கு, சிறு பஞ்சாயத்துகளுக்கு இந்த விதிவிலக்குக் கொடுக்கவேண்டும். முக்கியமாக அசத்தமான இடங்களில் ஏற்படுத்தப்படும் கடைகளை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து அவைகளை நல்லபடியாக ஏற்படுத்தவேண்டும். சிறு வியாபாரிகளுக்கு விலக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தவிர இந்த மசோதாவையும் நன்றாக ஆலோசித்துப் பார்த்துக் கொண்டு வரவேண்டும். இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டு, சரிவரப் பரிசீலனை செய்து நல்ல முறையில் கொண்டு வந்தால் நன்றாக இருக்கும் என அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தாழ்மையாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடுமாறு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இது ஒரு சின்னஞ் சிறு மசோதா. இதனுடைய கருத்து என்னவென்றால் ஏற்கனவே இந்த விதிகள் எல்லாம் லாட்ஜிங் ஹவுஸ் சம்பந்தப்பட்டவரை நிலவி வருகிறது. லாட்ஜிங் ஹவுஸ் என்றால் அங்கே சாப்பிடலாம். தங்கவும் தங்கலாம். காடரிங், ஈடிங் அவுஸ்—இங்கே சாப்பிடலாம். தங்க முடியாது. ஆகவே முன்பு லாட்ஜிங் ஹவுஸ்—சம்பந்தப்பட்டவரை அமுலில் இருக்கும் விதிகளை எல்லாம் இந்த காடரிங்—ஈடிங்—ஹவுஸ் சம்பந்தமாகவும் விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்பது தான் இதன் கருத்து. நோய் பரவுவதைத் தடுக்க. காலரா—டைபாய்ட் போன்ற நோய்கள் பரவுவதைத் தடுப்பதற்கு சாப்பாட்டு ஹோட்டல்களுக்கும் இந்த விதிகளை விஸ்தரிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. சட்டம் புதியது இல்லை. முன்பு போர்டிங் அண்ட் லாட்ஜிங் ஹவுஸ் சம்பந்தப்பட்டவரை இருக்கும் விதிகளை இங்கே விஸ்தரிக்கிறோம். இப்படிச் செய்வதில் இதை மேல்பார்வை பார்ப்பதற்கு ஒரு கண்டி ரோல் இருந்தால்தான் சரிவர செய்ய முடியும். கண்டி ரோல் செய்வதாக இருந்தால் லைசென்சு பி என்று இருந்தால் தான் முடியும். அது அதிகமோ, குறைவோ அதை நாம் பின்பு தீர்மானித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் லைசென்சு வாங்க வேண்டும் என்று இருந்தால் தான் சுகாதார விதிகளை அவர்களிடத்தில் அமுல் செய்ய முடியும். அந்த விதிகளை அனுசரிக்காவிட்டால் நாம் லைசென்சு மறுத்து விடுவோம் என்று அவர்களும் சுகாதார வசதிகளை அதிகப்படுத்த முன் வருவார்கள். அதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டது தான் இந்த மசோதா. மேலும் இந்த மசோதாவில் புதுப்புது விதிகளைக் கொண்டு வருவது இல்லை. முன்பு அங்கே உள்ள விதிகள் இங்கும் இப்போது விஸ்தரிக்கப்படுகிறது. ஆகவே இதற்கு ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டி வேண்டியதில்லை. பெரிய பிரச்சனையாக இருந்தால் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டியது தான். ஆனால் இங்கே இருக்கிற பிரச்சனை ஒன்றே ஒன்று தான். ஏற்கெனவே ஒரு பகுதிக்கு அமுலில் இருக்கும் விதிகளை இப்போது இன்னொரு பகுதிக்கும் கொண்டு வருகிறோம்.

இன்னொன்று. மேல் சபையில் இதைப்பற்றி விவாதிக்கும் போது—பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் பக்கத்தில் வண்டிகளில் வைத்துக் கொண்டு விற்கிறார்களே. அதையும் கட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார்கள். அதனால் நோய் பரவுகிறது. குழந்தை

[Sri M. A. Manickavelu] [21st April 1959]

களுக்கு என்ன தெரியும்! வீட்டில் சண்டை போட்டு காலணை, அரையணை என்று வாங்கிக்கொண்டு போய்விடுகிறது. பள்ளிக்கூட வாசலுக்கு எதிரில் வண்டியில் மிட்டாய் விற்கிறார்கள். மிட்டாய் கறுப்பாக இருக்கும். அதில் எவ்வளவோஈசு மொய்த்துக்கொண்டிருக்கும். அவற்றை விரட்டிவிட்டு எடுக்கும்போதுதான் அது மிட்டாய் என்று தெரியும். அதையெல்லாம் பிள்ளைகள் சாப்பிட்டு விடுகிறார்கள். அது கூடாது. அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று தான் சொன்னார்கள். இப்போதுள்ள வியாக்கியானப்படி அதைத் தடுக்க முடியுமா முடியாதா என்ற சந்தேகம் எங்களுக்கு இருந்தது. ஆகவே தான் “வெகிகிள்” என்ற வார்த்தையையும் சேர்த்தோம்.

3-10
p.m.

இந்த நோய்கள் பரவாமல் இருக்கவேண்டுமென்பதற்கும், கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் ஆரோக்கியம் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகவுந்தான் ஏற்கெனவே இருக்கும் விதிகளை இந்தப் பகுதியிலும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்பதுதான் இதன் நோக்கம். “இந்த மாதிரி சிறிய மசோதாவைக் கொண்டு வருவதைவிட ஒரு விசாலமான மசோதாவைக் கொண்டுவரலாம்” என்று சில கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதாவைக்கொண்டு வர உத்தேசம் இருக்கிறது. அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அப்பொழுது எல்லா விதிகளையும் பார்த்து அந்த மசோதாவை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் பரிசீலனைக்கு அனுப்பலாம். இப்பொழுது இருப்பது ஒரே விஷய்தான். மேலும் இந்தச் சட்டத்தை எங்கு பார்த்தாலும் உடனே அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதாக உத்தேசம் இல்லை. முதலில் முனிசிபாலிட்டி, மேஜர் பஞ்சாயத்து என்ற முறையிலே கொண்டுவரப்படப் போகிறதே தவிர, திடீரென்று எல்லா இடங்களிலும் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்து விடப்போவதில்லை.

“ஆப்பம், இட்டிலி போன்றவற்றை விற்கும் ஏழை மக்களுக்கு எல்லாம் இந்தச் சட்டம் வந்தால் கஷ்டம் ஏற்படும்” என்று சொன்னார்கள். சாதாரணமாகப் பார்க்கப்போனால் இந்தச் சின்ன இடத்திலிருந்துதான் வியாதி பரவுகிறது. குடிசைகள் நெருங்கிய பகுதிகளில் தான் சுகாதார வசதி குறைவாக இருக்கிறது. மாட மாளிகைகளிலிருந்தெல்லாம் இந்த நோய்கள் கிளம்புவதில்லை. டவுனில் இட்டிலி சுடும் இடத்தில் சாக்கடை இருக்கும். அந்தச் சாக்கடை மேல் ஒரு பலகையைப் போட்டு அதன் மேல் இருந்து இட்டிலி சுட்டு விற்கிறார்கள். அவர்கள் ஏழைகள் தான். அதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஏழைகள் என்ற காரணத்தால் அவர்களை இந்த மாதிரி அனுமதித்தால் எத்தனை பேருக்குத் தொத்து நோய் வருகிறது என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களிடம் அனுதாபம் காட்டித்தான் உடனே ஒன்றும் செய்வதாக இல்லை. அவர்கள் ரொம்பக் குறைந்த லைசன்ஸ் பீஸ்தான் கட்டவேண்டியிருக்கும். இந்தச் சட்டத்தைக் கொஞ்சம் படிப்படியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதாக உத்தேசமிருக்கிறது. திடீரென்று கொண்டுவந்து எல்லோரும் பாதிக்கப் படவேண்டும் என்ற அளவில் இல்லை.

கனம் சின்னதுரையவர்கள் “அழகுசின்ற பொருள்களுக்கு வரி போட்டதன் காரணமாக எலெக்ஷன் நன்றாகப் பாடம் புகட்டி” விட்டது” என்று சொன்னார்கள். மானத்தில் மப்பு இருக்கிறது. அந்த மப்பைப் பார்க்கிறபோது அவருக்கு மான் மாதிரித்

[21st April 1959 [Sri M. A. Manickavelu]

தெரியும். சிலருக்கு யானை மாதிரித் தெரியும். சிலருக்கு மனிதன் மாதிரித் தெரியும். எந்த குறிக்கோளுடன் பார்க்கிறார்களோ அந்த மாதிரித் தெரியும். இதற்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கொஞ்சம் ஆவேசமாகப் பிரச்சாரம் பண்ணினால் சில பேரைப் பாதிக்கும். மற்றப்படி இதனால் முழுசிப் போற சமாசாரம் ஒன்றும் இல்லை.

இப்பொழுது கொண்டுவரப் பட்டிருக்கும் மசோதா ரொம்பச் சின்ன விஷயம். இரண்டு, மூன்று களாஸ்கள்தான் இருக்கிறது. இது ஏற்கனவே மேல் சபையில் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு “பாஸாகி” வந்த மசோதா; இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டிய அவசியம் இல்லை. வேறு பெரிய மசோதா வரும்போது அதைப்பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பலாம். கனம் அங்கத்தினர்கள் திருத்தத்தை வற்புறுத்த மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மற்றப்படி திருத்தங்களைப் பிரேரேபிக்கும்போது ஏதாவது செய்யவேண்டியிருந்தால் அதைச் செய்யலாம். இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டிய அவசியமில்லையென்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் சோமசுந்தரம் அவர்கள் ஏதோ கேட்ட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் கேட்கட்டும்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : கிராமங்களில் குடிசைகள் நிரம்பி யுள்ள பகுதிகளிலிருந்துதான் வியாதிகள் பரவுகின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து லைசன்ஸ் கட்டணம் வசூலிக்காமல் அவர்களுக்கு “ப்ரீ லைசன்ஸ்” கண்டிஷன்களை அமுல் படுத்த முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எந்த விஷயமும் ‘ப்ரீ’ என்றால் சரியாக இயங்குவதில்லை. கட்டணம் இருந்தால்தான் மதிக்கிறார்கள். சும்மா என்றால் அதில் அக்கரை இருப்பதில்லை. வேண்டுமானால் கட்டணத்தைக் கொஞ்சம் குறைக்கலாம். ஒன்றும் இல்லாவிட்டால் அதனால் பிரயோஜனம் இல்லை.

SRI A. VEDARATHNAM : ஹோட்டல்களில் பாத்திரத்தை வெந்நீர் விட்டுக் கழுவவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது ஹோட்டல்களில் என்ன நடக்கிறது என்று பார்த்தால், அங்கு ஒரு தொட்டியில் காலையில் தண்ணீரை வைத்து பாத்திரங்களைக் கழுவுகிறார்கள். அந்தத் தொட்டியில் இருக்கும் தண்ணீர் மாலையில் காப்பியா மாறிவிடுகிறது. அந்த நிலையை மாற்ற ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : இந்த பாத்திரங்களுக்குப் பதிலாகப் பேப்பர் கப்பளை உபயோகப்படுத்தினால் காப்பியைக் குடித்துவிட்டு அந்தக் கப்புகளைத் தூர எறிந்துவிடலாம். பாத்திரங்களைக் கழுவவேண்டிய தொந்தரவு இல்லாமல் போய்விடும். அதைக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பேப்பர் கப்புகளை உபயோகிக்கலாம். விலையுயர்ந்த கப்புகளாக இருந்தால் காப்பி அதில் இருக்கும். சாதாரண கப்புகளாக இருந்தால் காப்பி

[Sri M. A. Manickavelu] [21st April 1959]

வெளியே போய்விடும். சாப்பிடுவதற்கு இலைஉபயோகிக்கலாம். காப்பி சாப்பிடுகிறபோது தூக்கிக் குடிக்கிறபழக்கம் வந்து விட்டால் நன்றாக இருக்கும்.

SRI M. P. PERIASAMY : கிராமங்களில் இருப்பவர்கள் ஏழைகள். சிறு வியாபாரம் செய்யும் அவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். இரண்டாவது இப்பொழுது பல ஹோட்டல்களில் 'Litrine'கள் கிடையாது. சாப்பிடும்போது "ஒன்றுக்கு, இரண்டுக்கு" வந்துவிட்டால் போக முடியாது. ஆகவே ஹோட்டல்களில் "Litrine" இருந்தால்தான் லைசன்ஸ் கொடுக்க முடியும் என்ற விதி இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : (மந்திரியைப் பார்த்து) பதில் சொல்லப் போகிறீர்களா?

(ஸ்ரீ கருத்திருமன் பேசுவதற்கு எழுந்தார்.)

MR. SPEAKER : இந்தச் சலுகை நீலகிரியில் மட்டும்தான். சென்னையில் கிடையாது.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : நான் பேசவேண்டுமென்பதற்கில்லை. சுகாதாரத்தைப் பற்றிக் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். டம்பளர்களில் தூக்கிச் சாப்பிடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பழைய காலத்தில் நாவாய் மாதிரி டம்பளர்கள் இருந்தன. அவைகளால் தூக்கித் தான் சாப்பிடமுடியும். அந்தமாதிரி டம்பளர்களைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கூறலாம் என்று ஆலோசனை கூற விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : ஆலோசனை சொல்லுவதற்காக இப்பொழுது எழுந்து பேசவேண்டிய அவசியமில்லை.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பழைய வழக்கங்கள்படி காரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு மக்கள் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்பொழுது ஸ்பூனில் சாப்பிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு பாதி ஸ்பூன் வாயில் போனால்தான் திருப்தி ஏற்படுகிறது. அப்பொழுதுதான் அவர்களால் சாப்பிட முடிகிறது. அங்கத்தனர் அவர்கள் நல்ல வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். லாட்ஜிங் ஹௌஸஸ் எரில் வசதிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே பிறயிடங்களிலும் இந்த வசதிகள் ஏற்பட வேண்டுமென்றுதான் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஹோட்டல்களிலும் இம்மாதிரி வசதிகள் ஏற்படவேண்டுமென்றுதான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அங்காடிக்காரர்களிடையே நிர்ப்பந்தமாக இந்த விதிகளை புகுத்தப் போவதில்லை. ஆனால் அங்காடிகளிலும் சுகாதார முறைகளை அனுசரிக்க வேண்டும். வியாதிகள் பரவும்படியானதொரு காரியமும் அவர்கள் செய்யக்கூடாது.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் சின்னதுரை அவர்கள் தங்கள் திருத்தத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுகிறாரா?

SRI P. S. CHINNADURAI : வலியுறுத்துகிறேன்.

21st April 1959]

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1959, be referred to a Select Committee of the House consisting of . . . members.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: I now put the motion to the vote of the House. The question is—

“That the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1959, (L.C. Bill No. 2 of 1959), as passed by the Council, be taken into consideration”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

MR. SPEAKER: The motion is—

“That clause 2 do stand part of the Bill.”

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, I move—

“In the proposed new section 107-A, for the words ‘or vehicle or any place where the public are admitted for the consumption of any food or vehicle or any place where food is sold or prepared or stored for sale’, *substitute* the words ‘or any place or vehicle where food is sold or prepared or stored for sale or to which the public are admitted for the consumption of any food’.”

“In sub-section (1) of the proposed section 107-B, for the words ‘or vehicle or any place where the public are admitted for the consumption of any food or vehicle or any place where food is sold or prepared or stored for sale’, *substitute* the words ‘or any place or vehicle where food is sold or prepared or stored for sale or to which the public are admitted for the consumption of any food’.”

“In sub-section (5) of the proposed new section 107-B, for the words ‘and it shall be disposed of in accordance with the rules prescribed by Government’, *substitute* the words ‘and the appeal shall be disposed of in accordance with the rules prescribed by Government’.”

SRI S. LAZAR: I second the amendments, Sir.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Sir, I move—

“In the proposed new section 107-A, for the word ‘or’ occurring after the words ‘no person shall, without’ *substitute* the word ‘and’.”

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [21st April 1959]

"In the proposed new section 107-A, after the words 'or vehicle' occurring after the words 'itinerant stall' *add* the words 'or hawk about for sale on head-loads'."

"In the proposed new section 107-B, after the second proviso, *add* the following, viz.,

'Provided further that the executive authority shall dispose of the application within four weeks from the receipt of the application'."

The amendments were duly seconded.

SRI S. LAZAR: Sir, I move—

"In the proposed new section 107-A, for the word 'or' occurring after the words 'No person shall, without' *substitute* the word 'and'."

"In sub-clause (1), of the proposed new section 107-B, for the words 'for keeping in any building, mobile van. . . . or any place where food is sold or prepared or stored for sale', *substitute the words* 'required under section 107-A'."

"In clause (1) of the proposed new section 107-B, after the second proviso, *add* the following, viz.,

'Provided further that the executive authority shall dispose of the application within thirty days from the date of the receipt of the same'."

The amendments were duly seconded.

SRI K. RAMACHANDRAN: Sir, I move—

"In the proposed new section 107-A, after the words 'mobile canteen' and before the words 'itinerant stalls', *insert* the words 'mobile van, vehicle'."

"*Add* the following proviso to the proposed new section 107-A viz.,

'Provided that this clause shall not apply to Village Panchayats with a population of less than five thousand'."

"In the second proviso of sub-section 1 of the proposed new section 107-B, *delete* the word 'minimum'."

"In sub-section (2) of the proposed new section 107-B, *delete* the words commencing from 'unless the executive authority' to 'renewal of licence'."

The amendments were duly seconded.

21st April 1959]

* SRI R. SRINIVASA IYER : Mr. Speaker, Sir, clause 2 of this Bill intends to amend sections 107-A and 107-B of the main Act. In this, the language is not clear. When the Council has amended those sections, they have not been clearly amended so as to give effect to the idea or reason for the amendment. I refer to the Bill as circulated to us. The language of the clause as it stands is wrong. I have moved my amendments in order to make the one clerical omission. That is, in my first amendment before clause clear and read better. Even in my amendment, there is the word 'any', the words 'or vehicle or' must be included. In my second amendment also, the words 'or vehicle or' must be included in the same way as I have suggested in the case of my first amendment. These two amendments are necessary for the purpose of making the idea and the language clear. My third amendment to sub-clause (5) is also intended to make the language clear. This clause as it stands states, 'Any person aggrieved by the refusal to grant or renew, or by the cancellation or suspension of, a licence by an executive authority under this section may appeal to the local authority and it shall be disposed of in accordance with the rules prescribed by Government.' It is not made clear as to what is meant by the word 'it' and to which it relates. As the language stands it relates to local authority which makes very bad meaning. It does not read property. That is why I have moved my amendment for the substitution of the words and the appeal shall be disposed of in accordance with the rules prescribed by the Government' in the place of the present wording, viz., "and it shall be disposed of in accordance with the rules prescribed by Government." I think, I need not expatiate on my amendments. A reading of them will show that for the purpose of making the language clear, they are necessary. I think no further reasons are needed except that the amendments if accepted, will render the reading better and will make the language clear.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இங்கு கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்கள், வார்த்தையளவில் உள்ள ஒருசில வித்தியாசமும், நடைமுறையிலுள்ள ஒரு சிக்கலை மாற்றுவதற்காகவுந்தான் இந்த வகுப்பிற்கு நாலாவது திருத்தமாக எனது அருத்தத்தை கொடுத்திருக்கிறேன். ஹோட்டல்கள் வைத்து நடத்துகிறவர்களும், தள்ளு வண்டியில் வியாபாரம் செய்பவர்களும், இதேமுறையில் தின்பண்டம் வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்கள் எல்லோரும் இந்த வகுப்பில் உட்படுத்தப்படுமா அல்லது தலைக்கமை எடுத்து வியாபாரம் செய்பவர்கள் இதில் உட்படுத்தாது இதற்கு புறம்பாக நிற்பார்களா என்பது திட்டவட்டமாகத் தெரியவில்லை. அவர்களையும் உட்படுத்துவது குறிப்பாக சில வட்டாரங்களில் நன்றாகயிருக்கும். அந்த அடிப்படையில்தான் நான் முதலில் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் இருக்கிறது. அடுத்தபடியாக இதில், No person shall, without or otherwise than in conformity with the terms and conditions of a licence

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [21st April 1959]

என்று இருப்பதில் “ஆர்” என்பதற்கு “ஆன்ட்” என்றும் பொருள்படும் என்று வியாக்கியானம் செய்யக்கூடும். குறிப்பாக இந்த மசோதாவைப் பொருத்தமட்டில் “ஆன்ட்” என்று அர்த்தம்படக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பம் எழாது என்று உறுதியாக நான் நம்புகிறேன். அதனால் அதை “ஆன்ட்” என்று திருத்த வேண்டுமென்று நான் கோருகிறேன். இந்த வகுப்பில், லைசென்சு எடுக்கவேண்டுமென்று மாத்திரம் நிர்ப்பந்தப்படுத்தக்கூடிய வகுப்பு இருக்கிறதே தவிர லைசென்ஸ் ஒருவர் எடுக்கவில்லை என்றால் அவருக்கு என்ன தண்டனை கொடுக்கப்படும் என்பதைப் பற்றி இதில் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. ஆனால் அதை இதர வகுப்பில், பிறகுள்ள திருத்தத்தின் மூலம் சர்க்கார் அங்கீகரிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இதிலே லைசென்சுக்கு அபேட்சை கொடுத்தால் அவருக்கு எப்பொழுது லைசென்ஸ் கிடைக்கும் என்பதற்கு ஒரு வரையரையும் இல்லை. சாதாரணமாக இதர லைசென்சுகள் வழங்கும்போது லைசென்சுக்கு ஒருவர் அபேட்சித்தால் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாக அந்த அதிகாரி லைசென்ஸ் வழங்கவேண்டும் அல்லது லைசென்சு வழங்கமுடியாது என்பதற்கான காரணங்களைக் காட்டி அந்த மனுவைத் தள்ளவேண்டும். இந்த இரண்டும் செய்யாமல் இருப்பார்களேயானால் அவர் குறிப்பிட்ட தொழிலை ஆரம்பிக்கலாமா என்பது திட்டவாட்டமாகத் தெரிய வில்லை. ஆகவே நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய ப்ரொவைனோவை உட்படுத்தலை குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாக, அதாவது நாலு வாரத்திற்குள்ளாக ஒன்று அவருக்கு லைசென்ஸ் வழங்கவேண்டும் அல்லது ஏன் லைசென்ஸ் வழங்க முடியாது என்பதற்கான காரணங்களைக் காட்டி அந்த மனுவைத் தள்ளவேண்டும். அந்தத் திருத்தத்தை சர்க்கார் தரப்பில் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதை உட்படுத்தவல்லென்றால் நடைமுறையில் பல சிக்கல்கள் எழும்புமென்றுதான் அந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அல்லது விதிகளில் அதைத் திட்டவாட்டமாக உட்படுத்துவார்கள் என்று மந்திரி அவர்கள் உறுதி கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI S. LAZAR: எனக்குமுன் பேசிய ஸ்ரீனிவாச ஐயர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தங்களை நான் முற்றிலும் ஆதரிக்கிறேன். அவர்கள் சொன்னதுபோல் எந்த நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் நல்லமுறையில் நிறைவேறவேண்டுமென்று சொன்னால் இந்தத் திருத்தங்களை வார்த்தையளவில் மாற்றியமைத்தால்தான் சரிவர இருக்குமென்று சொல்லவிரும்புகிறேன். நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களைப் பற்றி சொல்ல முற்படும்போது எனது முதலாவது திருத்தத்தில், 107(எ) பிரிவில் இருக்கக்கூடிய ஒரு சிறிய தவறுதலை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். அது தவறு என்பது எனது அபிப்பிராயம். ஆனால் அமைச்சர் அவர்களின் அபிப்பிராயம் என்னவென்று தெரிய இருக்கிறது. அதில் சொல்லியிருக்கிறது, ஒருவர் வியாபாரம் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் அவர் இரண்டு காரியங்களுக்கு உட்படவேண்டும். ஒன்று அவர் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டும். இரண்டாவதாக அவர் லைசென்ஸ் வாங்கிய பிறகு கூட தொடர்ந்து அந்த லைசென்ஸில் இருக்கக்கூடிய விதிகளுக்குக் கட்டுப்பாட்டு சுகாதார முறையில் தொடர்ந்து அந்தப் பண்படங்களை விற்றுவர வேண்டுமென்பது. ஆக, இரண்டும் இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கருத்து. அதைச் சரிவர நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொன்னால் No person shall, without or

21st April 1959]

[Sri S. Lazar]

otherwise than in conformity with the term and conditions of a licence என்று இரண்டும் அதில் இருந்தால்தான் அது சரிவர இருக்குமென்ற காரணத்தினால்தான் “ஆர்” என்ற வார்த்தையை எடுத்துவிட்டு “அன்ட்” என்ற வார்த்தையைப் போட்டால் இந்த நோக்கம் நிறைவேறும் என்ற காரணத்தினால் அதைக் கொடுத்திருக்கிறேன். ஒருவேளை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக்கூடும். “ஆர்” என்ற பதத்திற்கு சட்டரீதியாக ஒருசிலவிடங்களில் “ஆன்ட்” என்ற அர்த்தமும் கொள்ளமுடியும் என்று. அவர்களுக்கு நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், இது போன்று அர்த்தம் கொடுக்கக்கூடிய “கண்டிஜென்ஸி” க்கு அவசியம் ஏற்படும் என்ற சந்தேகம் இருந்தால்தான் அது போன்றதொரு அமைப்பைத் தேடமுடியும். இப்பொழுது அது போன்றதொரு கண்டிஜென்ஸி இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்து இருக்கமுடியாது என்பதுதான் எனது கருத்து. அப்படி இருக்குமானால் அதை அமைச்சர் அவர்கள் தாராளமாக எடுத்துச் சொல்லலாம். அதுபோல இன்னொரு காரணமும் அவர்கள் சொல்லக்கூடும். இதற்கு முன்னால் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிற ஏனைய சட்டங்களிலே இதுபோன்ற அம்சங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்று ஒருவேளை சொல்லக்கூடும். பழைய சட்டங்களில் இம்மாதிரி இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால், அதையே திரும்பவும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. நல்ல திருத்தங்களாக இருக்குமேயானால் அவைகளை ஒத்துக்கொள்ளுவதுதான் நல்லது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

3 30
p.m.

என்னுடைய அடுத்த திருத்தம் என்னவென்றால் 107-ஏ பிரிவில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ, அத்தனையும் திரும்பவும் 107-பி பிரிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 107-பி பிரிவின்கீழ் லைசென்ஸ் தேவை என்று சொன்னால், அதற்கான மனுவை எக்ஸ்சிக்யூடிவ் அதிகாரியிடம் கொடுத்து, அதற்கான கட்டணத்தையும் கொடுப்பார்களேயானால், லைசென்ஸ் வழங்கவேண்டும். அதாவது 107-பி பிரிவில் The executive authority on receiving from any person an application for a licence or for the renewal of a licence for keeping, in any building mobile van, vehicle or place, any eating drinking or catering establishment hotel, tea-shop, coffee-house cafe, restaurant, refreshment room, mobile canteen, itinerant stall or vehicle or any place where the public admitted for the consumption of any food or vehicle.....etc., என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 107-ஏ பிரிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற 6, 7 வரிகளையும் திரும்பவும் 107-பி பிரிவில் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. தேவையில்லை, என்ற காரணத்தினால் அதை எடுத்துவிட்டு ‘required under Section 107 A’ என்ற மூன்று வார்த்தைகளைப் போட்டுவிடவேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்த ஒரு திருத்தம் பற்றி எனக்கு முன்னால் பொது விவாதத்தில் பேசிய சில அங்கத்தினர்களுக்கூட குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். இந்த லைசென்ஸ் வழங்க முற்படும் அதிகாரிகள் அதிகப்படியாகக் காலதாமதம் செய்வார்களேயானால், அதனால் பெரிதும் வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற ஒரு வாதத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மனுவைக் கொடுத்துவிட்டு, லைசென்ஸ் சுக்கான கட்டணத்தையும் கட்டிவிட்டு லைசென்ஸ் எப்பொழுது கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில்,

[Sri S. Lazar]

[21st April 1959]

லைஸென்ஸ் கிடைப்பதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டால் அதனால் பெரிய அளவுக்குத் தின்பண்டங்கள் விறக்கக்கூடியவர்கள் பாதிக்கப் படுவார்கள். ரீனிமா ரெகுலேஷன் ஆக்டில் 6 வாரங்களுக்குள் அதிகாரிகள் லைசென்ஸ் வழங்கவேண்டுமென்று விதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதுபோல், இந்தச் சட்டத்தின் கீழும், மனுப்போட்ட 3 அல்லது 4 வாரங்களுக்குள்ளாக அது பரிசீலிக்கப்பட்டு லைசென்ஸ் உண்டு அல்லது இல்லை என்று மனுதாரருக்குப் பதில் கிடைத்துவிடவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் 107-பி பிரிவுக்கு இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அம்மாதிரி அதிகாரிகளுக்கு ஒரு நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தினால்தான் லைஸென்ஸ் காலாகாலத்தில் வழங்கப்படும். அல்லது குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் லைஸென்ஸுக்கான மனு பைசல் செய்யப்படும். அதன் காரணமாகத்தான் "Provided further that the executive authority shall be dispose of the application within 30 days from the date of the receipt of the same" என்ற திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தில் 'மொபைல் வான்' 'வெஹிகிள்' என்ற வார்த்தைகளை 107-ஏ பிரிவில் சேர்க்கவேண்டும் என்பது தான். 107-ஏ பிரிவில் உள்ள எல்லா இடங்களும் திரும்பவும் 107-பி பிரிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது அவசியமில்லை என்று கனம் லாஸர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் இந்த வகையில் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய திருத்தம் என்று நானும் கருதுகிறேன். அதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 107-பி பிரிவில் mobile van, vehicle or place, any eating drinking or catering establishment, hotel, tea shop, coffee house, cafe, restaurant, refreshment room, mobile canteen, itinerant, stall or vehicle or any place என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மறுபடியும் இதே பிரிவில் 'Mobile canteen' என்று வருகிறது. 'Mobile canteen' 'மொபைல் வான்' என்பது வேறு அர்த்தப்பட்டுக்கூடிய அளவிலே 107-பி பிரிவில் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 107-ஏ பிரிவில் 'மொபைல் காண்டின்' என்று மட்டுந்தான் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 'மொபைல் வான்' 'வெஹிகிள்' என்பதையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அப்படி 'மொபைல் வான்' என்பதை அதில் சேர்த்துக் கொண்டு விட்டாலும்கூட, 107-பி பிரிவில் அதைத் திரும்பவும் 'ரிபிட்' செய்வதை எடுத்துவிடலாம் என்று லாஸர் அவர்கள் கொண்டு வந்த திருத்தத்தை நானும் ஆதரிக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக 107-ஏ பிரிவுக்கு வேறு ஒரு 'ப்ரொவிஸோவை'ச் சேர்க்கவேண்டுமென்று ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதாவது Provided that this clause will not apply to village panchayats with a population of less than 5,000. இதை ஒப்புக்கொண்டாலும் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும் நான் இதை மிகவும் வலியுறுத்தக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன். மந்திரி அவர்கள் முதலில் பதில் சொல்லும்பொழுது சிறு சிறு கிராமங்களில்தான் தொத்து வியாதிகள் பரவுகின்றன என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அது சரியல்ல என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பெரிய நகரங்களிலே இம்மாதிரி சுகாதார மற்ற முறையில் பலகாரங்கள் செய்து விறகப்படுவதினால்தான்

21st April 1959] [Sri K. Ramachandran]

அங்கு செல்லுகின்ற கிராம வாசிகள் மூலம் கிராமங்களுக்கு தொத்து வியாதிகள் பரவுகின்றனவே தவிர, கிராமங்களில் நான் பார்த்த வரையில் அநேகமாகச் சுகாதாரமற்ற முறையில் பண்டங்கள் விற்கப்படுவதினால் தொத்து வியாதி பரவுகிறது என்று சொல்ல முடியாது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டு தான் ஆகவேண்டும். கிராமத்தில் இம்மாதிரி தின்பண்டங்களை வியாபாரம் செய்பவர்கள் சுகாதாரமான முறையில்தான் செய்கிறார்கள். சுகாதாரமற்ற முறையில் செய்வதற்கான சந்தர்ப்பம் எதுவும் இல்லை என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது பஞ்சாயத்துக்கள் ஏற்படுகின்ற கிராமங்களிலே பார்த்தால் 'எக்ஸ்கியூடிவ் அதாரிடி' லைசென்ஸ்கள் வழங்குவதன் மூலம் பல மோதல்களுக்குச் சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, கிராமங்களிலுள்ள சிறு வியாபாரிகளுக்கு இம்மாதிரி தொந்தரவுகள் தொல்லுகள் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமானால், சிறிய கிராமங்களுக்கு விதி விலக்கு கொடுக்கவேண்டும்; 5,000-க்கு குறைந்த ஜனத்தொகை உள்ள கிராமங்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 107-பி பிரிவில் இரண்டாவது ப்ரொவிஸோவில் 'மிஸிம்ம்' என்ற வார்த்தையை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதனால் அதிகாரிகளுக்கு ஒரு 'டிஸ்கிரிஷனரி பவர்' கொடுக்கப்பட்டிருப்பது போல் இருக்கிறது. பல வித்களை ஏற்படுத்தி அதில் சில விதிகள் நிறைவேற்றப்பட்டால் லைசென்ஸ் கொடுக்கலாம் என்று தொரி ஏற்படுகிறது. அப்படியல்லாமல் குறைந்த அளவுக்கு என்னென்ன வித்களைச் செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்துவிட்டால் அந்த விதிகள் நிறைவேற்றப்பட்டால் லைசென்ஸ் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று வைத்திருக்கொள்ளலாம். ஆகவேதான் 'மிஸிம்ம்' என்ற வார்த்தையை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு வருஷத்திற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்க வேண்டும் அல்லது புதுப்பிக்கவேண்டுமென்று இருந்தாலும்கூட 'எக்ஸ்கியூடிவ் அதாரிடி' ஹெல்த் ஆபிஸர் சொல்லுவதன் பேரில் ஒரு வருஷத்திற்கும் குறைந்த காலத்திற்கு லைசென்ஸ் வழங்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பின்னாலேயே, இப்படி ஒரு வருஷ காலத்திற்கு லைசென்ஸ் கொடுத்தாலும் விதிகள் மீறப்பட்டால் லைசென்ஸ் கான்ஸ் 'அல்லது' 'சஸ்பெண்டு' செய்வதற்கு 'எக்ஸ்கியூடிவ் அதாரிடிக்கு' அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இம்மாதிரி ஒரு வருஷத்திற்கும் குறைந்த காலத்திற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கலாம் என்ற ஷரத்து அவசியமில்லை. இதனால் அவசியமாக வியாபாரிகள் தொந்தரவுக்கு உள்ளாவார்கள். ஆகவே, ஒரு வருஷத்திற்குக் குறைந்த காலத்திற்கு லைசென்ஸ் வழங்கலாம் என்று இருப்பதை எடுத்து விடவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். என்னுடைய எல்லாத் திருத்தங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கிளாஸ் இரண்டிற்குப் பல திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 107-ஏ பிரிவில்

No person shall, without or otherwise than in conformity with the terms and conditions of a licence granted by the executive authority in

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [21st April 1959]

this keep any eating, drinking or catering establishment, hotel, tea-shop . . . for the consumption of any food . . . or any place where food is sold or prepared or stored for sale —

என்பதற்கு கனம் ஆர். சீனுவாசய்யர் அவர்கள் வார்த்தைகளை மாற்றி அமைத்து திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார். அதையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுபோல திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டால் மிகவும் நல்லது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நோய் வராமல் இருப்பதற்காக தின்பண்டங்கள் விற்கப்படுகின்ற இடங்களெல்லாம் சுகாதார விதிகளுக்கு உட்பட்டு இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவது மிகவும் நலம், அதை வரவேற்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது வரவேற்கவேண்டியதுதான். அதற்காக நல்லெண்ணெய்தோடு ஒரு திருத்த மசோதா கொண்டு வந்தாலும், அது சிறிய வியாபாரிகளை தாக்காமல் இருக்கவேண்டுமானால் மந்திரி அவர்கள் இந்தத் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

காரணம் முதலில் போட்டிருக்கின்றார்கள் லைசென்ஸ் எடுத்துக் கொண்டு விற்பனை செய்வதாக இருந்தாலும்கூட, அதற்கு எந்த விதமான இடங்களாக இருக்கவேண்டும் என்று கண்டிஷன் அண்டு டெர்டிஸ் என்பதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.....

“.....eating, drinking or catering establishment, hotel, tea shop, coffee house, cafe, restaurant, refreshment room, mobile canteen, itinerant stall..” என்று விரிவாகச் சொல்லிவிட்டு கடைசியில் “any place where food is sold.” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் குறிப்பிட்டிருப்பது அவசியமாக என்பதைத்தான் நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்க விரும்புகிறேன். காப்பி ஹோட்டல்களிலும் ரெஸ்டாரண்டுகளிலும் விற்பனை செய்வதைத் தான் மற்றவர்களும் வேறு இடங்களில் தயார் செய்து விற்பனை செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே இவ்விதம் விரிவாகக் குறிப்பிட்டு விட்டு பின்னால் கடைசியில் “any place where food is sold” என்று சொல்லியிருப்பதை வைத்துக்கொண்டு சாதாரணமாக ஏழைப் பெண்கள் அன்றாடம் வாழ்க்கைக்காக இட்டிலி, இடியாப்பம் இவைகளை சுட்டு விற்பனை செய்து வருவதையும் இதன் மூலம் தடுத்தவிடக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். சாதாரணமாக ஒரு வீட்டில் தனக்கு வேண்டியது போக கூடுதலாக இரண்டு படி அரிசி கூடுதலாக போட்டு இட்டிலி சுட்டு பக்கத்திலுள்ள நாலைந்து வீட்டுக்காரர்களுக்கு விற்ப்பவருவதன் மூலமாக அவர்களின் குடும்பம் பிழைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இது பெரும்பாலும். வேறு எந்த வழியும் இல்லாமல் பெண்கள் தங்கள் வீட்டிலேயே முறுக்கு, வடை, இடியாப்பம் போன்றவைகளை தயார் செய்து விற்ப்பவருகிறார்கள். இவர்கள் சுத்தமாக செய்துதான் விற்ப்பவருகிறார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் பலர் அவர்களிடமிருந்து வாங்கி சாப்பிட்டு வருகிறார்கள். பொதுவாக தமிழர்களே சுத்தமாக இருக்கின்ற உணவுப்பொருட்களை வாங்கி உபயோகிப்பதுதான் வழக்கம். இம்மாதிரி விற்பனை செய்துகொண்டிருப்பவர்களை, இந்த மசோதாவில் குறிப்பிட்டிருக்கும் “an place where food is sold” என்றிருப்பதை சாதாரணமாக வைத்துக்கொண்டு, மீரட்டினால் அவர்கள் பயந்து போய் இந்த தொல்லையே வேண்டாம் என்று நினைத்துக்கொண்டு இந்தத் தொழிலையே விட்டு

21st April 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

விடுவார்கள். ஆண்களிடத்தில் வந்து மிரட்டினாலாவது அதிகாரிகளிடம் எதிர்த்து ஏதாவது சொல்லி சமாளித்துக்கொள்வார்கள். பெண்களால் அது முடியாத காரியம். ஆகவே பெண்கள் மேல் கருணை கூர்ந்து பார்த்து பெண் எம். எல். ஏ. என்கின்ற முறையில் நான் சொல்வதையும் கேட்டு இதில் "any place where food is sold" என்றிருப்பதை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்தப்பிரிவின் மீது அனேக திருத்தங்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள். முதலாவதாக கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. சீனிவாச அய்யர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இதை ஏற்றுக்கொள்வது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் கிளாஸ் 2-ல் ஸப்-ஸைக்ஷன் 1-ல் or any place or where the public are admitted for the consumption என்று இருக்கிறது. இதில் "or vehicle" என்றிருப்பதைப் பார்த்தால் உணவுப் பண்டங்களைக் கொண்டு போகும் வண்டியும் தின்பதாக அர்த்தம் கொள்ள முடியும். ஆகவே இதை மாற்றவேண்டும் என்று கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியம். அந்த முறையில் அதை நான் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அடுத்தபடியாக கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. சட்டநாத கரையாளர் அவர்கள் "No person shall without or otherwise" என்றிருப்பதில் "or" என்றிருப்பதை "and" என்று போடவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை ஒத்துக்கொள்ளுவதற்கில்லை. ஏனென்றால் மற்ற டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிட்டி ஆக்ட் போன்ற சட்டங்களிலும் இதே மாதிரிதான் இருக்கிறது. இதில் மாத்திரம் புதிதாக நாம் போடவில்லை. அதோடு சட்டபூர்வமாகப் பார்த்தாலும் இது நியாயமாகத்தான் இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அதே போன்றுதான் தெரு என்று குறிப்பிட்டிருப்பதைப்பற்றி மேல்சபையிலும் விவாதிக்கப்பட்டது. அதுவும் நியாயமாகத்தான் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக கனம் அங்கத்தினர் அம்மையார் அவர்கள் இட்டிஷி, ஆப்பம் சட்டி விற்பனை செய்பவர்களை விட்டுவிடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இதில் பெண்கள்தான் அதிகமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு விலக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இதில் ஆண்கள் பெண்கள் என்கின்ற பிரச்சனையே கிடையாது. சுகாதாரமான முறையில் யார் தயார் செய்து விற்பனை செய்வதாக இருந்தாலும் அவை அனுமதிக்கப்படும். அம்மையார் சொல்வதைப்போன்று சில இடங்களில் பெண்கள் சுத்தமாகத்தான் தயார் செய்து விற்பனை செய்து வருகிறார்கள். காலையில் எழுந்து குளித்துவிட்டு பொட்டு வைத்து "சீதேவி" போன்று இருப்பவர்கள் சுத்தமாகத் தின்பண்டங்களைத் தயார் செய்து விற்பனை வருகிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் சில இடங்களில் காலையில் பல்கூட விளக்காமல் இருந்துகொண்டு தின்பண்டங்களை விற்பனைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் கண்ட்ரோல் செய்ய வேண்டும் என்றால் இம்மாதிரிப்பட்ட விதிகள் போடத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. சில இடங்களில் சாக்கடை பக்கத்திலும் சாண்ங்கள் இருக்கின்ற பக்கத்திலும் தின்பண்டங்களை வைத்துக் கொண்டு விற்பனை நிச்சயமாகத் தடுத்தாகவேண்டியிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் தாய்மார்கள் செய்கிறார்கள் என்பதற்காக

[Sri M. A. Manickavelu] [21st April 1959]

விட்டுவிடுவதற்கில்லை. மேலும் இந்தச் சட்டத்தை ஒரேயடியாக எல்லா இடங்களிலும் கொண்டு வரப்போவதில்லை. படிப்படியாக முதலாவது முனிசிபாலிட்டிகளிலும், அதன் பின்னால் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களிலும் அதன் பின்னால் பஞ்சாயத்துகளிலும் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படும். மக்கள் இதைப்பற்றி நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். அதற்காக பிரசாரம் செய்யப்படும். மேலும் இதற்காக மூல்ஸ்கள் எல்லாம் ஏற்படுத்தவேண்டும். அந்தச் சமயத்தில் லைசென்சுகளுக்குக் கட்டணம் விதிக்கும் விஷயத்தில் "கிரேட் லைசென்ஸ்" முறையில் 50 ரூபாய் 25 ரூபாய், 5 ரூபாய், 2 ரூபாய், 1 ரூபாய் என்றெல்லாம் பலதரத்தில் கட்டணங்களை நியமித்துக்கொள்ளலாம். இவ்விதம் நாயினால் பிளாகப் போடப்படுமே தவிர ஒரேயாகப் போடவேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. பெண்களுக்கு எல்லாம் இதிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. வேண்டுமென்றால் நமது அங்கத்தினர் அம்மையார் போன்றவர்கள் அவர்களிடம் சென்று இதைப்பற்றி நன்றாகப் பிரசாரம் செய்தால் எந்த விதமான கஷ்டமும் ஏற்படாது. அவர்கள் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்வதற்கும் ஏதுவாக ஆருக்கும். ஆகவே நான் முனாலு குறிப்பிட்டது மாதிரி நான் ஒத்துக்கொண்ட திருத்தத்தைத் தவிர மற்ற திருத்தங்களை என்னால் ஒத்துக்கொள்ளுவதற்கு ஆல்கை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Government have accepted the amendments of the hon. Member Sri Srinivasa Iyer. I will now put them to the vote of the House.

The question is—

'In proposed new section 107-A, for the words "or vehicle or any place where the public are admitted for the consumption of any food or vehicle or any place where food is sold or prepared or stored for sale", substitute the words "or any place or vehicle where food is sold or prepared or stored for sale or to which the public are admitted for the consumption of any food";

'In sub-section (1) of the proposed section 107-B, for the words "or vehicle or any place where the public are admitted for the consumption of any food or vehicle or any place where food is sold or prepared or stored for sale", substitute the words "or any place or vehicle where food is sold or prepared or stored for sale or to which the public are admitted for the consumption of any food";

'In sub-section (5) of the proposed new section 107-B, for the words "and it shall be disposed of in accordance with the rules prescribed by Government", substitute the words "and the appeal shall be disposed of in accordance with the rules prescribed by Government";

The amendments were put and carried.

21st April 1959]

[Mr. Speaker]

The amendments of Sri K. Sattanatha Karayalar were put and lost.

The amendments of Sri S. Lazar were by leave, withdrawn. The amendments of Sri K. Ramachandran were put and lost.

Clause 2, as amended, was put and carried.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4.

MR. SPEAKER : The motion is—

‘ That clause 4 do stand part of the Bill.’

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move the following amendment :—

‘ Omit sub-section (4) of the proposed new section 112-A.’

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I second it.

MR. SPEAKER : Now clause 4 and the amendment are before the House for discussion.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே. நான் கொடுத்திருக்கும் இந்தத் திருத்தத்திலே கடைவைத்து நடத்துகிறவரோ தனிப்பட்ட நபரோ விற்கக்கூடிய பொருள் மோசமாக இருந்து அது மனிதன் உபயோகப்படுத்தக் கூடாத பொருள் என்று கண்டால் அதை எடுத்து உடனடியாகக் கெட்டுப்போக்கிவிடக்கூடிய அதிகாரம் இங்கே எக்ஸிசீயூடிவ் அதாரிடிக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பொருளைக் கெட்டுப் போக்குவதிலே ஏதாவது செலவானாலும் திரும்பவும் அவர்களிடமிருந்து வாங்குவதற்கு அதிகாரம் நாலாவது பிரிவிலே இருக்கிறது. இது அவசியம் இல்லை. ஏதோ ஒரு பொருளை விற்பதற்குக் கொண்டுவரும்போது, அதை விற்கக்கூடாது என்று சொல்லி அவர்களிடத்திலிருந்து பறிமுதல் செய்து அதைக் கெட்டுப்போக்கி விட்டு, அப்படிக் கெட்டுப்போக்குவதற்குச் செலவான தொகை என்று சொல்லி மீண்டும் அவர்களை நஷ்டத்திற்குள்ளாக்குவது அவர்களை மிகவும் பாதிக்கக்கூடியதாகும். ஏற்கனவே அவர்களுக்கு இந்தப் பொருளைப் பொருத்தமட்டில் அவர்கள் இழந்த நஷ்டம் ஒரு பெரும் நஷ்டமாக இருக்கும். அதற்குமேல் அவர்களுக்குத் தண்டனை போல் மேலும் கெட்டுப்போக்கியதற்குச் செலவானது என்ற வகையில் வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுப்பது அவசியம் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த அடிப்படையிலே என் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளக் கோருகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, “ If any article intended for food appears to the Health Officer or to a person duly authorized by him . . . ” என்று இந்த மசோதாவில் கண்டிருக்கிறது. “ Health Officer or to a person duly authorized by him ” என்பதற்குப் பதிலாக “ Regional Food Inspector ” என்று போடவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். காரணம் என்னவென்றால், இன்றைய தினம் சாஸிடரி இன்ஸ்

[Sri N. K. Palanisami]

[21st April 1959]

பெக்டராக இருந்தாலும்சரி. ஹெல்த் ஆபீசராக இருந்தாலும்சரி அவர்களுக்கு ஏராளமான வேலைகள் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக அவ்வேலைகளோடு இம்மாதிரி உணவில் கலப்பு போன்றவைகளைக் கவனிக்க முடியாது. ஆகையால் ரீஜினல் புட் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இதற்கென்று தனியாகப் போட்டால் அவர்கள் ஹோட்டல்களிலோ மற்ற இடங்களிலோ தவறுதல் ஏற்பட்டால் உடனடியாகப் பார்த்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். ஆகவே சர்க்கார் யோசனை செய்து அவசியம் ரீஜினல் புட் இன்ஸ்பெக்டர்களைப் போடவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் தலைவர் அவர்களே. கனம் அங்கத்தினர் சட்டநாத கரையாளர் அவர்கள் கொண்டு வந்த திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. சுகாதாரமற்ற பொருள்களை அழித்துவிட்டால் அப்படி அழிப்பதற்கு ஆகும் செலவையெல்லாம் சொந்தக்காரரே கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கும்தோதே எப்படி எப்படியோ சரியான முறையில் நடக்கவில்லை. அதையும் எடுத்துவிட்டால் அந்தப் பயமும் போய்விடும். அழிப்பதற்கு அதிகச் செலவு ஆவது இல்லை. அதற்குக் கொஞ்சம் செலவுதான் ஏற்படுகிறது. அது இருந்தால் ஒரு 'டிட்டர்ரண்ட்' ஆக எச்சரிக்கையாக இருக்கும். அந்தச் செலவை காட்டவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஒழுங்காகச் செய்கிறவர்களுக்கு ஒன்றும் இல்லை. ஒழுங்கீனமாகச் செய்கிறவர்களுக்குத் தான் சிரமம். ஒழுங்கீனமாகச் செய்கிறவர்களுக்குச் சலுகை காட்டவேண்டாம். அந்தக் கட்டுப்பாடு இருந்தால் தான் கொஞ்சம் பயம் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் பழனிசாமி அவர்கள் சொன்னது எந்த எந்த இடத்திற்கு எந்த எந்த வகையிலே செய்யவேண்டுமோ அம்மாதிரி செய்யவேண்டும் என்பது ஒரு பரவலான பிரச்சனை. அந்தப் பிரச்சனை இதலே எழவில்லை. அதை எப்படி யார் போய் பரிசோதிப்பது. யாரை நியமிக்கலாம் என்று நியமிக்கும்போது அப்பொழுது எது சௌகரியமோ அப்படிச் செய்து கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

'Omit sub-section (4) of the proposed new section 112-A'.

The amendment was put and lost.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER : The motion is—

'That clause 5 do stand part of the Bill.'

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I move the following amendment :—

In the proposed sub-section (2) of section 113 of the principal Act, for the words "a place where the public are admitted for the consumption of any food or vehicle or a place where food is sold or prepared or stored for sale", substitute the words "a

21st April 1959] [Sri R. Srinivasa Iyer]

place or vehicle where food is sold or prepared or stored for sale or to which the public are admitted for the consumption of any food."

SRI S. LAZAR : Sir, I second it.

MR. SPEAKER : Clause 5 and the amendment are before the House for discussion.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, the amendment I have moved now is similar to the amendment I moved to Clause 2 of the Bill. It is self-explanatory and I need not explain it.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I accept the amendment.

MR. SPEAKER : The question is—

'In proposed sub-section (2) of section 113 of the principal Act, for the words "a place where the public are admitted for the consumption of any food or vehicle or a place where food is sold or prepared or stored for sale", substitute the words "a place or vehicle where food is sold or prepared or stored for sale or to which the public are admitted for the consumption of any food".'

The amendment was put and carried.

Clause 5 as amended was put and carried.

Clause 6 was put and carried.

New clause 6-A.

SRI S. LAZAR : Sir, I move the following amendment:—

'After clause 6, insert the following clause:—

'6-A. Amendment of Schedules I and II, Madras Act III of 1939—(1) In Schedule I to the principal Act, before the item,

'108 (1) Selling, etc., unsound meat or food—One hundred rupees',

the following item shall be inserted:—

'107-A Keeping any eating, drinking, or catering establishment, hotel, tea-shop, coffee-house, cafe, restaurant, refreshment room, mobile canteen, itinerant stall, etc., without licence—One hundred rupees'.

[Sri S. Lazar]

[21st April 1959]

(2) In Schedule II to the principal Act, before the item,
“ 108 (1) selling, etc., unsound meat or food—Twenty
rupees ’,

the following item shall be inserted :—

‘ 107-A Keeping any eating, drinking, or catering
establishment, hotel, tea-shop, coffee-house, cafe, restaurant,
refreshment room, mobile canteen, itinerant stall, etc., without
licence—Twenty rupees ’.”

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I second it.

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் மிக முக்கியமானது என்பதைச் சுலபமாகத் தெரிந்துகொள்ளமுடியும். இந்தச் சட்டத்தின் முக்கியமான நோக்கம் ஒவ்வொருவரும் லைசென்ஸ் பெறவேண்டுமென்பது. அப்படி லைசென்ஸ் பெறவில்லையென்று சொன்னால் என்ன என்று பார்க்கும்போது அதற்கு இதிலே வகை செய்யப்படவில்லை. ஆகையால்தான் இந்தத் திருத்தத்தை நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்திலே லைசென்ஸ் தேவை என்று இரண்டாவது பிரிவிலே 107-ஏ செக்ஷனிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோன்று பல செக்ஷன்கள் இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கின்றன. இதற்கு லைசென்ஸ் வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பல செக்ஷன்களிலே கடைசியாக இந்தச் செக்ஷன்களுக்குத் தக்கவாறு யார் நடக்கவில்லையோ அவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்கப்படும் என்ற முறையிலே 134(1) உபபிரிவிலே வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 134(1)இலே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது ‘ என்னவென்றால், அதற்கு ஒரு ஷெட்யூல் ஏற்படுத்தி ஒருவர் குற்றம் செய்தால் இன்ன செக்ஷனை மீறினால் அதற்கு இன்ன தண்டனை என்று தொடர்ச்சியாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல் அந்தக் குற்றத்தை மறுமுறையும் செய்தால் அதற்கு இன்னும் அதிகப்படியான தண்டனை கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே இரண்டாவது ஷெட்யூலிலே வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே ஒவ்வொரு செக்ஷனில் கண்ட குற்றம் செய்தால்தான் அந்த செக்ஷனிலே வரக்கூடிய தண்டனை கொடுக்கமுடியும். ஆகையால் 107(ஏ) பிரிவை ஏற்படுத்திய பிறகு அந்தப் பிரிவன்படி யாராவது நடக்கவில்லையென்றால் அதற்குத் தண்டனை என்ன என்பதை 134(1)-இன் கீழே தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 1. 2-வது ஷெட்யூலிலே இதையும் அவசியம் சேர்க்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால், என்னுடைய திருத்தம் . . .

‘ In Schedule I to the principal Act, before the items,

“ 108 (1) Selling, etc., unsound meat or food—One
hundred rupees ’,

the following item shall be inserted :—

“ 107-A Keeping any eating, drinking, or catering estab-
lishment, hotel, tea-shop, coffee-house, cafe, restaurant, refresh-
ment room, mobile canteen, itinerant stall, etc., without licence.
—One hundred rupees ’.”

21st April 1959]

[Sri S. Lazar]

So also, the following amendment is necessary for Schedule II. 4.00

In schedule II to the principal Act, before the item, p.m.

“ 108 (1) Selling, etc., unsound meat or food—Twenty rupees ”,

the following item shall be inserted, namely :—

“ 107-A Keeping any eating, drinking or catering establishment, hotel, tea-shop, coffee-house, cafe, restaurant, refreshment room, mobile canteen, itinerant stall, etc., without licence.—Twenty rupees.”

இந்தத் திருத்தம் மிகவும் தேவையாக இருக்கிற காரணத்தால் அரசாங்கம் ஆகாத ஒத்துக்கொள்வதேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை ஆத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்

* SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, while supporting these amendments proposed by the hon. Member Sri Lazar, I desire to state that when we are enacting a rule of law, and it requires certain persons are to take certain orders or precautions with reference to their business there should be a sanction behind the rule. According to jurisprudence when we pass a law, for breaking the provisions of the law, it must be made punishable. Section 134 of the main Act provided two schedules, one for the first offence under certain sections which stipulated that for the breach thereof, the persons committing the offence will be punished. The second provided in respect of subsequent offences, they shall be punished again. Of course for the latter offence, punishable may be less.

In Section 107-A newly enacted, for the breach thereof, there must be a section making the breach punishable. Therefore the amendments are proposed, saying that after the offence under section 108, insert the offence under the section 107-A in schedule I.

Schedule II also makes a similar provision. Of course similar omissions are not uncommon. As the previous speaker Srimathi Anandanayaki said, when a comprehensive amending Bill is brought forward all these could be scrutinised and everything could be set right. Therefore, the proposed amendment is absolutely necessary and I request the Government to accept the same.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை நான் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் தாய்ச் சட்டப்பிரகாரம் அந்தந்த பிரிவு பிரகாரம் அதற்கு பின்ல் க்ளாஸ் அதாவது தண்டனை என்ற முறையில் ஷெடியூலில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு அபராதம் என்று. ஷெடியூல் 1, ஷெடியூல் 2-ல் இந்தப் பிரிவு ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. செக்ஷன் 107-ஏ புதிதாக சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஒரு பின்ல் க்ளாஸ் வேண்டும், அபராதம் வேண்டும். அது இல்லாததால்

(L.C. BILL NO. 2 OF 1959)

[Sri M. A. Manickavelu] [21st April 1959]

திருத்தத்தை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம்தான். கனம் அங்கத்தினர் இதைக்கொண்டு வந்ததற்காக கனம் லாஸர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இன்னொன்றை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இம்மாதிரியான மசோதாக்கள் வரும்போது நல்ல திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு வக்கீல் அங்கத்தினர்கள் ரொம்பவும் உபயோகமாக இருக்கிறார்கள் என்பது அதிலிருந்து நன்றாகத் தெரிகிறது. ஆகவே வக்கீல் அங்கத்தினர்கள் அதிகமாக இருந்தால் ரொம்பவும் நல்லது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : So, Government are accepting the new clause proposed.

New clause 6-A was put and carried.

Clause 7 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ That the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1959, (L.C. Bill No. 2 of 1959), as amended, be passed.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 2 of 1959), as amended, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE PAYMENT OF WAGES (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1959

(L.A. BILL NO. 3 OF 1959).

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ That the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill,^a 1959 (L.A. Bill No. 3 of 1959) be taken into consideration.”

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவானது பேமெண்ட் அப் வேஜஸ் ஆக்டை லாரி ட்ரான்ஸ்போர்ட் இன்னும் இதர ட்ரான்ஸ்போர்டுகளுக்கும் விஸ்தரிப்பதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது இப்பொழுது இருக்கிற சட்டத்தில் பஸ்ஸுக்கு மாத்திரம்தான் பேமெண்ட் அப் வேஜஸ் ஆக்ட் செல்லுபடியாகும். லாரியில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் செல்லுபடியாக வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இத்துடன் இதர ட்ரான்ஸ்போர்ட்டையும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். காரணம் வேறு போக்குவரத்து சாதனங்கள் ஆரம்பித்தால் கூட அதற்கும் பேமெண்ட் அப் வேஜஸ் ஆக்ட் செல்லுபடியாக வேண்டும். அது கண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இத்துடன் இரண்டு சிறு திருத்தங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற வருஷத்தில் பேமெண்ட் அப் வேஜஸ் ஆக்ட் சென்னையில் நடத்த சட்டசபையில் திருத்தி அமைக்கப்பட்டது. வீட்டில்

21st April 1959]

[Sri R. Venkataraman]

குடியிருக்கிறவர்கள் கூட குடகூலி கொடுப்பதைச் சர்க்கார் வசூல் செய்வதற்கு அனுமதி வேண்டும் என்பதற்காக பேமெண்ட் அப் வேஜஸ் ஆக்ட் மூலமாகத் திருத்தம் செய்தோம். அதற்குப் பிறகு மத்திய சர்க்கார் பேமெண்ட் அப் வேஜஸ் ஆக்டை திருத்தம் செய்தார்கள். அந்தத் திருத்தத்தின்படி வட்டு குடகூலி வசூல் செய்வதையும் அவர்கள் பேமெண்ட் வேஜஸ் ஆக்ட்டில் சேர்த்துத் தொழிலாளர்களுக்கு வசூல் செய்வதற்கான விதி மாற்றத்தை செய்து விட்டார்கள். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். பழைய திருத்தம் தேவை இல்லை என்று அதை எடுத்து விடுவதற்காக ஒரு சிறு திருத்தமும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவை எல்லோரும் வரவேற்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The hon. Member SRI T. S. Ramasamy Pillai has given notice of an amendment but he is not here. The motion is before the House for discussion.

* SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சம்பள பட்டுவாடா திருத்த மசோதாவில் சில விஷயங்களை நான் சொல்ல தடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இரண்டாவது விதியில் “ஆம்னிபஸ் சர்வீஸ் ஆர் மோட்டார் அன்ட் அதர் ட்ரான்ஸ் போர்ட் அண்டர்டேகிங்” என்று இருக்கிறது. மோட்டார் ப்ளஷர் கார் வைத்திருக்கிறவர்கள் அதிலுள்ள வேலையாட்கள் இவர்களுக்கு இந்தச் சம்பள பட்டுவாடாச் சட்டம் பொருந்துமா என்பதைப் பற்றி விளக்கம் கிடையாது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: பொருந்தாது.

* SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: இதர ட்ரான்ஸ்போர்ட் சர்வீஸ் நடத்தும்படியான முதலாளிகள் சைக்கிள் ரிக்ஷா அதுவும் ட்ரான்ஸ்போர்ட்டின் கீழ்தான் வருகிறது. இவைகளில் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் அப்படி வேலை செய்வதன் விளைவாக அவர்களுக்கு இந்தச் சம்பள பட்டுவாடாச் சட்டம் பொருந்துமா என்பதை விளக்கிச் சொல்ல வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

இரண்டாவது வீட்டு குடகூலி பிடித்தம் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் ஏற்கனவே இருந்த திருத்தம் தேவை இல்லை என்பதை ஒத்துக் கொள்ளும்போது, வீடுகள் கட்டும் திட்டம் இப்பொழுது சமீபத்தில் அரசாங்கத்தாரால் தீவிரமாக முடிற்சி எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்கிறார்கள். இதில் சப்ஸிடைஸ்ட் ஹௌஸிங் ஸ்கீம்படி தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும் போது பத்து சத வீகிதம் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்தாக வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அந்த 10% ஐப் ப்ராவ்டெண்ட்டு பண்டு தொகையில் இருந்து எடுத்து அதைச் சம்பளத்தில் அல்லது அவர்களுடைய தொகையில் இருந்து போட்டுக் கொள்வதற்கு உண்டான ஒரு திருத்தத்தை அங்கே வற்புறுத்திப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தமாதிரியான திருத்தத்தை இந்த அரசாங்கமும் ஒத்துக் கொண்டு மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருந்தார்கள். அதன் முடிவு என்ன? அந்த விளக்கம் தேவை.

4-10
p.m.

* அதோடு கூட 3,800 ரூபாய்க்கு வீடு கட்டும் திட்டம் என்று எடுத்துக்கொண்டால் அந்தத் தொகைக்குள் கட்டுவது சாத்தியம் இல்லை. அதை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அந்த அதிகத்

[Sri S. Pakkirisami Pillai] [21st April 1959]

தொகையை வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருந்தார்கள். பொதுவாகச் சம்பளப் பட்டுவாடா சட்டப்பிரகாரம் அநேக மில்களில்—அங்கிலேய அதற்கு அடங்கி நடக்கிறதாக இப்போது தெரியவில்லை. அரசாங்கத்தார் சில இடங்களில் மில் முதலாளிகளை ஆதரிக்கின்ற மனப்பான்மையை அறிந்து அரசாங்கமே மில்களுக்கு உதவி செய்கிறது என்கிற அந்த நோக்கத்தைத் தெரிந்துக்கொண்டு அநேக முதலாளிகள் தொழிலாளர்களுடைய சம்பளத்தைக் குறைக்கிறார்கள். சம்பள பட்டுவாடா சட்டப்பிரகாரம் அந்தமாதிரி சம்பளத்தைக் குறைப்பது கூடாது அது சட்ட விரோதம். ஆனால் அந்தமாதிரியாகச் சம்பளத்தைக் குறைக்கிற முதலாளிகளின் மீது அரசாங்கத்தார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதில்லை. உதாரணமாக சில மில்களில் அதிகக் கூலி பெறும்படியான தொழிலாளர்களுடைய சம்பளத்தைக் குறைக்க முன் வருகிறார்கள். அந்தச் சம்பள விகிதத்தை அந்தத் தொழிலாளர்கள் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை என்று சொன்னால் உடனே ரெட்ரெஞ்மெண்டு சட்டப்படி வெளியேற்ற முன்வருகிறார்கள். “நாங்கள் என்ன செய்வது? ரெட்ரெச்மெண்டு பண்ண அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. நாம் அவர்களை ஒன்றும் பண்ண முடியாது” என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் தான் நமது அரசாங்கம் இருக்கிறது. அதோடு (ராஷனவிசேஷன்) சிக்கனச் சீர் அமைப்புத் திட்டத்தின் கீழே.....

MR. SPEAKER : தாங்கள் பேசுவது எல்லாம் பஞ்சாலையைப் பற்றியது. இந்த மசோதாவுக்குப் பொருத்தமில்லாத விஷயங்களை தயவு செய்து பேசக்கூடாது. மசோதாவை ஒட்டியே பேச வேண்டும்.

* SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : சம்பளப்பட்டுவாடா சம்பந்தமாக இந்த மாதிரி கொடுக்கவேண்டிய சம்பளத்தைக் கேட்டால் உடனே வேறு விதமாக வெளியேற்றிவிடுகிறார்கள். அதைப்பற்றி பேசுகிறேன். இரண்டு பேர்களைக்கொண்டு பத்துபேர் வேலை அளவு செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து பாக்கி எட்டு பேர்களை வெளியேற்றுகிறார்கள். இப்படி செய்வது சட்டவிரோதமானது. அதை எப்படி அரசாங்கத்தார் அனுமதிக்கிறார்கள்? அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய கதி என்ன? அந்தத் தொழிலாளர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியது அரசாங்கத்தாரின் கடமை. உதாரணமாக சைக்கிள் பாக்டரியை எடுத்துக்கொண்டால்.....

MR. SPEAKER : I am sorry I must object now. I said that the hon. Member must take about this particular bill. We are not concerned with what is happening in either the mills or in the cycle factory. Rationalization does not come in here. I am sorry I must request the hon. Member to confine his remarks to the Bill before the House and not to bring in extraneous things here.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : சம்பளப் பட்டுவாடா திட்டத்தின் கீழே நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்படியான நிலைமையை அரசாங்கத்தார் கவனிக்கவேண்டும் என்பது என் வேண்டுகோள். அதைவிட்டு முதலாளிகளுக்கு சர்க்கார் உதவியாக இருக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

21st April 1959] [Sri R. Srinivasa Iyer]

Mr. SPEAKER : இன்று காலை யில் இந்த மசோதாவை அரைமணி யில் முடிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போழுதோ ஐந்தாறு அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டும் என்று என்னிடம் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தயவுசெய்து ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் 5 நிமிஷங்களுக்கு மேல் பேசுவண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* **SRI R. SRINIVASA IYER :** Sir, I find that the object or the purpose of the Bill will come under item No. 24, List III-Concurrent List—in Schedule VII of the Constitution. We find from the Bill itself that the Central Government have passed the main Act IV of 1936. I believe that the previous consent of the President has been obtained for the introduction of this Bill. I also believe that this Bill will be reserved for the assent of the President, after it is passed by both the Houses here. Otherwise, according to the rulings of the Federal Court and the Supreme Court, the Central Government will have absolute and supreme powers.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member raising a point of order?

* **SRI R. SRINIVASA IYER :** I am suggesting how this has got to be legalised. Under Article 246 of the Constitution, the Central Government have got the supreme authority to legislate in these matters. Of course, the State Government also can legislate, as this item is covered by List III—Concurrent List. If this is so, the Bill will have to be reserved for the assent of the President. This is what I want to suggest, because in the Bill circulated to us, this has not been stated. I think it is but proper that the Central Government alone include the words 'or any other transport' on the definition proposed to be amended. This is what I believe with reference to law.

Sir, it is proposed to add the words 'or motor or other transport undertaking' after the words 'omnibus service'. The words 'or motor or other transport undertaking' are sought to be introduced. The words 'or other transport undertaking' may include any transport undertaking, whether mechanical power is used or not. Suppose a man has got half a dozen bullock carts or rickshaws and he does business. Will it come under this Bill? It is but proper that we restrict the Bill to motor or other mechanically propelled transport. Possibly the intention of the Government is to legislate with reference to lorry service-goods service. If it is so, it is better that the words 'or other transport undertaking' are restricted in their meaning. Or it would be enough if the words 'or motor transport' alone are included. Then we will not be introducing complications with reference to other undertakings of a similar nature. I would even suggest that the proposed amendment may include cycle shops also as transport undertakings. The word 'undertaking' is very wide. A man may have 100 cycles which he lets out for hire. It is a cycle undertaking.

[Sri R. Srinivasa Iyer] [21st April 1959]

Then, Sir, in the proposed item 'h', it is stated—

'(h) establishment or undertaking which the State Government may, by notification in the Official Gazette, declare to be an industrial establishment for the purposes of this Act'. This is too wide. In a legislation, with reference to a subject in the Concurrent List, where the Act itself has got to be reserved for the assent of the President, whether the Government can take such a power to introduce any transport as they like, in the defunction of Industrial Establishment by mere notification, is doubtful. It is but proper, whenever the Government want to add to the list, they bring it before the Legislature before they include it in the list.

Sir, I find in the proposed new section 11-A, it is stated—

"11-A. *Deductions in respect of house accommodation*—The employer shall make the deductions authorized under clause (d) of sub-section (2) of section 7 from the wages of the employed person and remit the amount so deducted in such manner as the State Government may, by general or special order, specify". Remit to whom? Of course, it may be stated that this covered by as the State Government may, by general or special order, specify'. The amount should be remitted to the person who has given the money to the co-operative society or to Government as the case may be. The position must be made clear. The language of the Act must be clear.

One other word I would like to add. The term 'undertaking' or 'transport undertaking' has got to be defined clearly. What the Government will bring under 'undertaking' and what they will not, must also be made clear. Because, two cars or two vehicles or even one driven and managed by the owner himself as an undertaking for carrying passengers or goods may be brought within the meaning of 'undertaking'. There may be a single driver who owns a motor lorry for goods service. Whether it will be an undertaking, is a point for consideration. In the Statement of Objects and Reasons, I find the word 'establishment' used. The word 'establishment' conveys a larger meaning than 'undertaking'. Therefore, while supporting any legislation with reference to the welfare of labour, I want that we should be clear, and that the legislation should not be open to attack in any manner.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: சார் இப்பொழுது நமக்கு முன்னால் இருக்கக்கூடிய "Payment of Wages" திருத்தச் சட்டத்தை வரவேற்கக் கூடிய அதே நேரத்தில் அதில் எந்த நோக்கத் தோடு திருத்தத்தைக் கொண்டு வருகிறோமோ அந்த நோக்கம் மீண்டும் நிறைவேற்ற முடியாத அளவுக்குப் போய்விடுமோ என்ற ஒரு அச்சம் இருக்கிற காரணத்தால் என்னுடைய திருத்தத்தில் "or goods transport" என்று குறிப்பிடவேண்டுமென்று கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தில் இந்த ராஜ்யத்தில் இல்லாத

21st April 1959] [Sri V. K. Kothandaraman]

“ட்ராம்” பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் இந்தச் சட்டத்தில் Omnibus Service” என்று இருந்ததை “பஸ் சர்வீஸ்” என்று மாற்றித்தான் இந்தச் சட்டம் இதுவரை நடைமுறையில் இருந்துவந்தது. மற்ற டிரான்ஸ்போர்ட்கள் இல்லாத நிலைமை இருந்த காரணத்தால் இதை “or any other transport” என்று கொண்டு வருவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். “or motor or other transport service” என்று இருக்கிறது. மோட்டார் என்று சொன்னால் எத்தனையோ மோட்டார் என்று அர்த்தப்படுத்தக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. “or other transport” என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில்—நமக்குத் தெரியும்—ஆங்கிலத்தில் எப்படி ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் எப்படி மோதல் இருக்கிறது என்பது. “மே—ஷல்” என்ற வார்த்தைக்கு எவ்வளவோ வித்தியாசமிருக்கிறது. கோர்ட்டுகளில் விசாரணை நடக்கும்போது சட்டத்தில் “ஷல்” என்று இருந்தால் கண்டிப்பாக என்ற விதத்திலும் “மே” என்று இருந்தால் கொடுத்தாலும் கொடுக்கலாம். இல்லையென்றாலும் இல்லை என்ற விதத்திலும் பொருள்படும்படி இருப்பதால் அந்த நிலையில் முடிவு எடுக்கப்படுகிறது. எழுத்துக்கு எழுத்து அர்த்தம் பலவிதத்தில் வித்தியாசப்படுவதை நாம் பார்க்கிறோம். இந்தக் காரணத்தால் இந்தத் திருத்தத்திலே “or other transport undertaking” என்ற இடத்திலே “or other transport including goods transport” என்று சேர்த்தால் உதவிகரமாக இருக்கும். இதுவரை லாரியில் வேலை செய்து வந்த தொழிலாளர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் பலன் கிடைக்கவில்லை. நான் சொல்லுகிற காரணம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்த விஷயம். அதை நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. “or Goods transport” என்பதையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI J. MATHA GOWDER: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்தக் கூல் கொடுக்கும் மசோதாவை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருப்பதற்காக நான் அவரை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய “பஸ்போக்குவரத்து” என்று இருந்ததை லாரி டிரான்ஸ்போர்ட்டுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. “எல்லா மோட்டார் போக்குவரத்துக்கும்” என்று இந்தச் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கும்படியான அமைச்சர் அவர்கள் புதிது புதிதாக விதிகளைக் கொண்டுவரும்போது அந்த விதிகளைக் கொஞ்சம் திட்டவாட்டமாக எழுதிவிட்டால் நலமாக இருக்கும். லேபர் கோர்ட்டுக்குப் போகும் போது “எந்த மோட்டார்” என்று இதில் காட்டப்படவில்லை என்று தொழிலாளர்களும் விவாதிக்கக்கூடும். முதலாளிகளும் திட்டவாட்டமாக இல்லையென்று சொல்லும் நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே திட்டவாட்டமாக விதிகளை ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும்.

இந்த அமைச்சர் அவர்கள் வந்த பிறகு தொழிலாளர்களுக்காகப் பல நல்ல சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் அமைச்சர் அவர்களை மிகவும் பாராட்டவேண்டியிருக்கிறேன். அதே சமயத்தில் தொழிலாளர்களுக்காக நேரடியாக விசாரணை செய்யக்கூடிய லேபர் ஆபீசர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் அந்த அதிகாரம் அவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. அதிகாரி என்ற ஹோதாவில் எதோ விசாரணை செய்து லேபர் கமிஷனருக்கு அனுப்பி அங்கிருந்து

[Sri J. Matha Gowder] [21st April 1959]

கோர்ட்டுக்குப் போகும் நிலைமை இருக்கிறது. அந்த ஆபீசர்களுக்குப் பவர் இல்லால் இருக்கிறது. அவர்களுக்குப் பவர் இருந்தால் சர்க்காருக்கு “ரெபரன்ஸ்” அடிக்கடி போகாமல் இருக்கும். லேபர் ஆபீசர் அளவிலேயே பிரச்சனையைத் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும். இதைப் பரிசீலனை செய்து லேபர் ஆபீசர்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுத்தால் நலமாக இருக்குமென்று கூற விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்களுக்கு இதுபற்றி நன்றாகத் தெரியும். பல கேஸ்கள் சர்க்காருக்குப் போய் “ரெபரன்ஸ்” கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. சாதாரண கேஸ்களுக்குத்தான் “ரெபரன்ஸ்” கிடைக்கிறது. அதனால் பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. இந்த லேபர் ஆபீசர்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு என்டைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். காரணம் பல வருஷங்களாக ட்ரைவர்கள், கண்டக்டர்கள் போன்றவர்களுக்கு ஒரு நிரந்தரமான வசதி கிடையாது. உதாரணமாக, ஒரு தொழிலாளிக்கு ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷம் சம்பள பாக்கி இருக்கும். அல்லது சரியாகச் சம்பளம் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கும். அதற்கு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குச் சலுகைகள் கிடைக்கின்றன. ஆனால் இந்தச் சட்டத்தை எப்படிக் கொண்டுவரலாம் என்று சர்க்கார் கட்சியிலிருந்தே பேசுவது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திற்கும் ஒரு எதிர்ப்பு இருப்பதைப் பற்றி ஆச்சரியப்படுகிறேன்.

SRI R. SRINIVASA IYER : On a point of information, எதிர்ப்பது யார்?

Mr. SPEAKER : யார் என்பது பற்றி நீங்கள் ஏன் கேட்கிறீர்கள்? தயவு செய்து உட்காருங்கள். It is not necessary.

SRI N. K. PALANISAMI : இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட் ஆக்ட் இருக்கிறது. நடைமுறையில் போட்டாலும் அதை அமுல் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு மத்திய சர்க்காரிடம் இருக்கிறது. அந்த முறையில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்திலுள்ள குறைபாடுகளைத் திருத்தியிருந்தால் நலமாக இருக்கும். சம்பளப்பட்டுவாடா விஷயத்தில் சம்பளம் கிடைக்கவில்லையென்றால் “6 மாதம்” என்று இருக்கிறது. குறைந்தது ஒரு வருஷமாக அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காரணம் என்னவென்று கேட்டால் அது பற்றி உடனடியாகக் கம்ப்ளெயின்ட் செய்ய முடிய தில்லை. அதனால் தொழிலாளர்களுக்கு மிகவும் பாதகம் ஏற்படுகிறது. அது மட்டுமல்ல; சாதாரண ஒரு கேஸ் முடிய வருஷக் கணக்காகிறது. அதுவரை தொழிலாளர்களை டிஸ்மிஸ் பண்ணி வைத்திருக்கலாம். அப்பொழுது அவர்களுக்கு வேறு எந்தவித வருவாயும் இருக்காது. அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு அந்தச் சமயத்தில் “சப்ஸிடன்ஸ்” அவ்வளவு “கொடுக்கக்கூடிய முறையில் சர்க்கார் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். அப்படி இருந்தால் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மையாக இருக்கும். அப்படியில்லாவிட்டால் அப்படிப்பட்ட கூட்டங்களுக்கே வருவதில்லை. ஆக அவர்

21st April 1959]

[Sri N. K. Palaniswami]

களுக்கு இந்த 'ஸ்ப்ளிஸ்டென்ஸ் அலவன்ஸ்' கொடுக்க வகை செய்யவேண்டும். சம்பள பாக்கி கொடுப்பதில் சர்க்காரா உத்தரவை அமுல் செய்யவில்லையென்றால் அதற்கு அபராதம் 500 ரூபாய் என்றிருக்கிறது. ஆயிரம் ரூபாய் பாக்கியிருந்தாலும் 500 ரூபாய் அபராதம் கொடுத்துத் தப்பித்துக்கொள்ள முடியும். ஆகவே 500 என்பதற்குப் பதிலாக மூன்று மடங்காக அந்த தண்டனையை உயர்த்த வேண்டும். ஆல்லெய்வாருல் மூன்று மாதம் ஜெயில் தண்டனை என்ற முறையால் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து ஆந்த மசோதாவை நிறைவேற்றமுல் நல்ல முக்கியமாகும். அந்தமுறையால் ஆணைக் கொண்டு வந்திருக்கவேண்டும். எனினும் ஆணைக் கொண்டு வந்ததற்காக நான் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Mr. Speaker, welcoming this measure that is before the House, I would like to make a few observations. The hon. Member Sri R. Srinivasa Iyer raised certain constitutional objections. I now find that according to the Central Act—Payment of Wages Act of 1936, wide powers are given to the State Government. It states—

"The State Government may, after given three months' notice of its intention of so doing, by notification in the Official Gazette, extend the provisions of the Act or any of them to the payment of wages to any class of persons employed in any industrial establishment or in any class or group of industrial establishments."

Thus, they have got wide powers. Anyhow, the Hon. Minister, I am sure, will meet that point in the course of his reply.

In this connection, I wish to ask for some clarification. It is this. The Government have taken wide powers and they have said, 'motor or other transport undertakings.' The Government are not very definite as to what they are going to do. I request the Government to be definite in these matters. Some other friends have raised other points such as whether this provision will apply to the owners of private cars who engage drivers and so on. So far as I am concerned, I want to know whether this will apply to bullock-carts and jutkas and rubber-tired huge bullock-carts engaged in the transport of goods. I request the Government to be specific on these points so that complications may not arise later on. These are my few suggestions. While welcoming this Bill, I request the Government to be specific and enforce the provisions of the Bill without taking very wide powers. That is all my submission, Sir.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர் னே, முதன்முதலாக ஸ்ரீனிவாச ஸ்வர் அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சி க்குப் பதில் சொல்கிற முறையில், இது மத்திய அரசாங்கத்தின் மீதம் பெற்றுத்தான் இந்தச் சபையில் கொண்டுவரப் படிகுக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

4-30
p.m.

[Sri R. Venkataraman]

[21st April 1959]

கான்ஸ்டிடியூஷன் 254 விதிப்படி "கன்கரன்ட் லிஸ்டில்" இருக்கிற விஷயம் குறித்து மத்திய அரசாங்கத்தின் சம்மதத்துடன் இச்சட்டத்தை மாற்றியமைக்க ராஜ்ய சர்க்காருக்கு உரிமையுண்டு. இந்த முறையில்தான் நாம் இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய சட்டம் செல்லுபடியாகும். இது சட்டபூர்வமானதுதான். அதில் அரசியல் சட்டத்திற்கு எந்தவிதமான மாறுபாடோ விரோதமோயில்லை. அடுத்தபடியாக 'ransom or other uerla ng' என்று போட்டிருப்பதின் கருத்து என்னவென்று கேட்டார்கள். "அண்டர் டேக்கிங்ஸ்" என்பதற்கு தனி டெபனிஷன் இல்லாவிட்டால் டிக்ஷனரி டெபனிஷன் தான் செல்லுபடியாகும். சட்டங்களை விவரித்து அதன் கருத்துக்களை அலோசனை செய்கிறபோது டிக்ஷனரியில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறதோ அதே அர்த்தம்தான் கொடுக்கப்படும். இதற்கு, தனி டெபனிஷன் இல்லாவிடில் டிக்ஷனரி டெபனிஷன் தான் செல்லுபடியாகும். அப்படிச் சொல்லும் போது, "அண்டர் டேக்கிங்ஸ்" என்று சொல்லும்போது தனியார்கார் வைத்து நடத்தினால் அது "அண்டர் டேக்கிங்ஸ்" அல்ல. தனியார் வண்டி இழுத்தால் அது அண்டர் டேக்கிங்ஸ் அல்ல. அண்டர் டேக்கிங்ஸ் என்று சொன்னால் அது பிளினஸ், கண்லேர்ன்ஸ், அல்லது எஸ்டாப்ளிஷ்மென்ட் என்று இருந்தால்தான் அது அண்டர் டேக்கிங்ஸ் ஆகும். ஆகவே இதைத் தொழிலாக நடத்துகிற இடத்தில்தான் இது செல்லுபடியாகும். அப்படிச் சொல்லும் போது சைக்கிள் ரிக்ஷா அதில் வராது. தனியார் மோட்டார் வைத்துக் கொண்டிருந்தால் அதுவும் வராது. தானே ஒரு லாரி வைத்து ஒட்டிக்கொண்டிருந்தால் அது வராது. ஆகவே, அண்டர் டேக்கிங்ஸ் என்று சொன்னால் பிளினஸ் என்று இருந்தால்தான் அது வரும். ஆகவே, அந்தவிதமான பயமில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். "அதர் டிரான்ஸ்போர்ட்ஸ்" என்று சேர்த்திருப்பதற்குக் காரணம் பலவித டிரான்ஸ்போர்ட்ஸ் வரலாம். இப்பொழுது டிராம் இல்லையென்று சொன்னால் இனிமேல் டிராமே வராது என்பது அர்த்தமல்ல. அல்லது நவீன முறையில் என்னென்னவெல்லாமோ போக்குவரத்துக்கள் வரலாம். அப்படி வரும்போது அதற்குத் தனியாகச் சட்டம் கொண்டுவரத் தேவையில்லை என்று கருதித்தான் "அதர் டிரான்ஸ்போர்ட்ஸ்" என்று சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. லாரி என்று தனியாகச் சேர்க்கவேண்டுமென்று ஸ்டீக்கோதண்டராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு அவசியமில்லை "மோட்டார் ஆர் அதர் டிரான்ஸ்போர்ட்ஸ்" என்று சொன்னால் அதில் லாரியும் சேரும். ஒன்றைமட்டும் குட்ஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் என்று சேர்த்தால் எல்லாவற்றையும் சேர்க்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் மற்றவைகளைச் சேர்க்கவில்லை என்று பொருள்படும். ஆகவே, அதற்கு அவசியமில்லை. இதில் "வைட் பார்ஸ்" கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதில் அப்படியில்லை. அண்டர் டேக்கிங்ஸ்ஸில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பவைகளுக்கு சம்பளப் பட்டுவாடா சட்டம் அமுலாகும். ஆகவே, இதில் அதிகம் பவர் ஒன்றுமில்லை. ஒரே ஒரு பவர் மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ராஜ்ய சர்க்காருக்கு இந்தச் சட்டத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக, அவசியமாயிருக்கிற தொழில்களுக்கு சம்பளப் பட்டுவாடாச் சட்டம் விஸ்தரிக்கப் படவேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்காக ஒவ்வொரு முறையும் இதைச் சட்டசபைக்குக் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியமில்லை. சம்பளம் எப்படி கொடுக்கப்படவேண்டும், எவ்வளவு பிடிக்கலாம் என்பதைப் பற்றியதுதான் இது. தேவிர, யாருடைய உரிமையையும் இது பாதிக்காது.

21st April 1959]

[Sri R. Venkataraman]

This is an Act which only regulates the payment of wages as well as deductions that can be made by an employer out of the wages determined.

ஆகவே, யாருடைய உரிமையையும் பாதிக்கக்கூடிய விஷயமாக இது இல்லாததினால், இந்த அதிகாரம் சர்க்காருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதினால், தனிப்பட்ட நபர்களுக்கோ அல்லது தனி தொழில் நடத்துகிறவர்களுக்கோ இதனால் ஒரு நஷ்டமும் வராது. அடுத்தபடியாக, ஏதோ தவறுதல்கள் நடப்பதாகவும் சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொடுக்கிறார்கள் என்றும் அதையெல்லாம் சர்க்கார் சரிவரக்கண்காணிக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டது. செக்ஷன் 15 பிரகாரம் எந்த இடத்தில் சம்பள பட்டுவாடா சட்டத்திற்கு விரோதமாகப் பிடித்தம் செய்யப் படுகிறதோ அப்பொழுது தொழிற்சங்கம் அல்லது தொழிலாளர்கள் கோர்ட்டிற்கு நேரடியாக சென்று பெட்டிஷன்ஸ் கொடுக்க முடியும். அப்படி அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறபோது சர்க்காரிடம் குறை கூறவேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஏனெனில் தவறானமுறையில் யாராவது சம்பளம் குறைவாக கொடுத்தால் தொழிற்சங்கங்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் வொர்க்மென் காம்பன்சேஷன் கமிஷனரிடம் பெட்டிஷன் கொடுத்துத்தீர்த்துக்கொள்ளலாம். அது, சிவில் கோர்ட்டிற்கு போகவேண்டாம். தீர்ப்புக்கொடுத்த பணத்தை வசூல் செய்து கொடுக்கவேண்டிய வரத்துக்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஏதாவது குறைபாடுகள் இருந்தால் அது தொழிற்சங்கத்தின் குறைபாடு என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சம்பளப் பிடித்தம் ஏற்படுகிற மீட்டத்தில் அவர்கள் கண்காணித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்காத காரணத்தினால்தான் இந்தமாதிரி ஏதாவது தவறுதல்கள் ஏற்படமுடியுமே தவிர வேறு விதத்தால் முடியாது. அடுத்தபடியாக வீடு கட்டும் திட்டத்திற்கு டிடக்ஷன்ஸ் செய்வதை ஏன் இதில் சேர்க்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். சம்பளப் பட்டுவாடா எப்படிக் கொடுக்கவேண்டும், எந்தத் தேதிக்குள் கொடுக்கவேண்டும் அதில் பிடித்தம் ஏதாவது செய்வதாகியிருந்தால் எப்படிச் செய்யவேண்டுமென்பதைப் பற்றித்தான் இந்தச் சட்டம் கூறுகிறது. ப்ராவிடன்ட் பண்ட் என்பது வேஜஸ் என்ற உரையில் வராது. அந்த டெபனிஷனில் ப்ராவிடன்ட் பண்ட் சேர்க்கப்படவில்லை. ப்ராவிடன்ட் பண்ட் பிடிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் தனி விதிகள் போடவேண்டும். இது பேமென்ட் ஆப் வேஜஸ் ஆக்ட் இல் வராது. வீடு கட்டுவதற்காக 10 சத வீசிதம் பிடிப்பதைப் பற்றிய திருத்தங்களை பிராவிடன்ட் பண்ட் ரூல்ஸ் ஸ்கீமிலேயே செய்வதாக மத்திய சர்க்காரின் ஆலோசனையில் இருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரம் அதுபற்றி உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும் என்று மத்திய சர்க்கார் மந்திரி அவர்கள் எனக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதுவும் சீக்கிரம் நடைபெற்றுவீடும என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

'ராஷனலைஷேஷன்' 'ரிட்ரென்ச்மெண்டு' சம்பந்தமான எல்லா பிரச்சனைகளைப் பற்றியும் அகில இந்திய முக்கூட்டு மகாநாட்டிலே நல்ல திட்டவாட்மான ஒப்பந்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆள் குறைப்பு செய்வதாக இருந்தாலும், அல்லது சீரமைப்பு ('ராஷனலைஷேஷன்') செய்வதாயிருந்தாலும், அந்த இடத்தில் இருக்கிற தொழிலாளிகளுக்கு வேறு வேலைகள் 'கொடுத்துத் தான் செய்யவேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. ஆகவே 'ராஷனலைஷேஷன்' பிரச்சனையாகவோ அல்லது 'ரிட்ரென்ச்மெண்டு' பிரச்சனையாகவோ சம்பளத்தை எந்த விதத்திலும் குறைப்பார்களேயானால்

[Sri R. Venkataraman]

[21st April 1959]

உடனடியாகச் சம்பளப் பட்டுவாடா சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அம்மாதிரி நடவடிக்கை எடுத்தால், நிச்சயமாக பலன் கிடைக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவை வரவேற்றதற்காக எனது நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதாவை ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 3 of 1959) be taken into consideration.’

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

MR. SPEAKER : The motion is—

‘ That Clause 2 do stand part of the Bill.’

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment standing in my name namely—

‘ In sub-clause (i) of Clause 2, after the word “ Transport ”, insert the words “ or Goods transported ”.’

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The clause and the amendment are before the House for discussion.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தத் திருத்தம் அவசியமில்லை என்று சற்று முன்பு நிகழ்த்திய உரையில் சொன்னேன். பின்னால் இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி கோர்ட்டுகளில் பரிசீலனை செய்யும்போது இதைச் சேர்ப்பதன் மூலமாக கெடுதல் கூட ஏற்படலாம் என்று சொன்னேன். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை எதிர்க்கிறேன்.

The amendment was put and lost.

Clause 2 was put and carried.

Clauses 3 and 4 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, Sir, I move—

‘ That the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 3 of 1959) be passed.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 3 of 1959) be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

21st April 1959]

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 1 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

4-45
p.m.

V. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

9. Notification issued with G.O. Ms. No. 1277, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 21st March 1959, in regard to the enforcement of notifications issued under the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Act, 1958. [Laid on the table of the House under section 12 (3) of the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Act, 1958 (Madras Act XXXIII of 1958).]

B.—Reports, notifications and other papers.

8. Notification issued under section 11 (1) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, issued with G.O. Ms. No. 584, Home, dated 27th February 1959, in regard to the cancellation of the exemption of tax payable for Motor car MSY 0130 belonging to Consul for France at Madras. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[21st April 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 34 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar at the meeting of the Legislative Assembly held on 21st April 1959, page 73 supra.]

The milk-supply co-operatives in the State have been marketing their milk mainly to the individual consumers by house delivery through cycle vendors generally on the coupon system. The consumers are also supplied milk at sales depots and milk bars. Besides supply to consumers, bulk supply of milk to institutions like Government hospitals, jails and hotels is also undertaken. Supply to hospitals and jails is on the tender system and whenever found necessary applications of the milk-supply co-operatives were recommended to the Director of Medical Services and the Inspector-General of Prisons for accepting their tenders for supply of milk on contract. Application of the societies to undertake supply of milk on railway platforms were also recommended to the railway authorities concerned as and when received. Certain milk-supply institutions were also supplying milk to military farms as approved contractors. The sale of milk by the milk-supply co-operatives in December 1958 was to the extent of about 16.15 lakhs of Madras measures. Under the Second Five-Year Plan steps are being taken to step up the milk production in the State by 10 per cent every year. The daily average production of milk in the State which stood at 39,200 Madras measures as on 1st April 1956 was raised to 52,107 Madras measures as on 31st December 1958. It will be seen from the above that along with the increased production, greater attention is also being paid to increased marketing of milk. In addition to the sale of fluid milk, the milk co-operatives are also undertaking sale of by-products like butter, khova, ghee, curds and ice cream, but such conversion into by-products is resorted to only out of the quantity of surplus milk expected over and above the normal requirements of fluid milk inasmuch as the societies generally sustain loss by such conversion. Production of cheese is also undertaken at one place, i.e., by the Kodaikanal Co-operative Milk-supply Union which has been provided with the necessary equipments for the purpose. The Government have also sanctioned subsidy and loans to certain unions for the purchase of milk vans and dairy machinery.

21st April 1959]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 37 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar (on behalf of Sri A. Govindasamy) at the meeting of the Legislative Assembly held on 21st April 1958, page 76 supra.]

Statement showing the action taken on the suggestions made by the Members at the Conference held on 17th November 1953 at Cuddalore.

(i) Buildings.

It was decided to speed up the building works, according to specifications maintaining high standards of quality and avoiding defects. Necessary instructions were issued by the Chief Engineer, Public Works Department (General), to his subordinate officers.

(ii) Irrigation.

The following proposals have been taken up for consideration :—

- (a) To provide 3 sand vents to the Paravanar supply channel.
- (b) To repair the screw gearing shutters in Tiruvudhi anicut and to provide screw gearing arrangements in Venamadevi anicut.
- (c) Silt clearing of channels having more than 500 acres and silt clearance of Kondangi tank.
- (d) Provision of S.G. shutters to Memathur anicut.
- (e) Desilting of Wellington Reservoir.
- (f) Improvements of Kasba and Elamangalam tanks.
- (g) To extend the bund of Samedu tank.
- (h) Improvement of supply channel to Annamangalam eri.
- (i) Improvement of Tirukoyilur tank.
- (j) Supply of water from Sathanur Reservoir.
- (k) Deepening the Kondangi tank.
- (l) Excavation of Periapattu channel.
- (m) To take up silt clearance of Malathar spring channel, to take up a conduit pipe for Mandakoiam spring channel to allow pumping irrigation from the water course, to take up silt clearance of Peranjiyur channel.
- (n) Provision of shutters for sluices in Oomayan channel and Vadanur channel regulator.
- (o) Investigation of small schemes.
- (p) Repair to Nedumoliyanur channel.

The Collector of South Arcot was also apprised of the suggestions made at the Conference with which the Revenue Department was concerned for immediate necessary action.

(iii) *Highways.*

[21st April 1959]

The following proposals have been taken up for consideration :—

- (1) Construction of a new bridge across Chidambaram in mile 0/6-7 of Cuddalore-Chidambaram road.
- (2) Strengthening of the bridge at mile 0/5-6 of Cuddalore-Chidambaram road.
- (3) Widening of road from Cuddalore N.T. to Cuddalore O.T.
- (4) Completion of the cement concreting certain lines in Vriddhachalam Panchayat.
- (5) Widening of bridge at mile 37/8 of Cuddalore-Vriddhachalam road.
- (6) Construction of bridge across Pennar on Vikravandi Lower Anicut Road and widening and reconstructing weak culverts.
- (7) Improving Villupuram and Mambalapet road.
- (8) Alignment for formation of Karasamur road.
- (9) Construction of bridge across Gadilam in Ulundurpet-Tiruvannainallur road.
- (10) Improvement to Elavanasur-Assanur road and black-topping.

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 45 asked by Sri S. Lazar at the meeting of the Legislative Assembly held on 21st April 1959, page 84 supra.]

Clause (a) of the question.—The following subjects were considered by the Housing Ministers' Conference held at Darjeeling in October 1958 :—

I. *Review of action taken on the Recommendations of the last Conference.*

II. *Subsidised Industrial Housing Scheme—*

(a) Review of progress ;

(b) measures necessary to ensure that the houses built by State Governments under the Scheme are duly occupied by eligible Industrial Workers ;

(c) providing minimum of two-roomed in lieu of one roomed houses under the Scheme ;

(d) measures necessary to accelerate progress in the construction of houses against approved projects ;

(e) need to formulate further projects to utilise the provision made in the State's Second Five-Year Plan under the Scheme ;

21st April 1959]

(f) pro forma for compiling returns for adjustment of financial assistance under the new procedure.

III. Low Income Group Housing Scheme—

(a) Review of progress;

(b) pro forma for compiling returns for adjustment of financial assistance under the new procedure.

IV. Slum Clearance Scheme—

(a) Review of progress;

(b) measures necessary to accelerate acquisition and development of slum areas;

(c) measures necessary to accelerate construction activity against projects already approved;

(d) taking over slum improvement programmes along with slum clearance programmes, and defining its scope;

(e) providing minimum of two-roomed in lieu of one-roomed houses under the Scheme;

(f) need to formulate further project to utilise the provision made in the States' Second Five-Year Plan under the Scheme;

(g) pro forma for compiling returns for adjustment of financial assistance under the new procedure.

V. Plantation Labour Housing Scheme—

(a) Review of progress;

(b) difficulties in implementation—question of security from Planters;

(c) measures necessary to accelerate progress;

(d) pro forma for compiling returns for adjustment of financial assistance under the new procedure.

VI. Village Housing Projects Scheme—

(a) Review of progress;

(b) location of rural housing cells;

(c) legislation for compulsory demolition of structures;

(d) regulation of building activity and maintenance of services;

(e) acquisition and development of land;

(f) security for loans given to villagers;

(g) water-supply and sanitation;

(h) housing of Backward Classes and handloom weavers;

(i) provision of open developed plots under the Scheme on the lines of the Slum Clearance Scheme;

(j) sources of revenue for the Village Panchayat;

[21st April 1959]

(k) co-ordination of Rural Housing activities at the State level;

(l) pro forma for compiling returns for adjustment of financial assistance under the new procedure.

VII. *Middle Income Group Housing Scheme.*

VIII. *Establishment of Housing Boards in the States.*

IX. *Acquisition of land for Housing programmes.*

X. *Administrative machinery for ensuring co-ordinated formulation and implementation of Housing Programmes.*

Clause (b) of the question.—The following are the important recommendations made at the Conference :—

Subsidised Industrial Housing Scheme.

The conference was of the view that unless the employers could be persuaded to co-operate in the matter of building tenements for their workers, a measure of compulsion such as requiring employers to build a percentage of houses for their workers every year or a compulsory levy per worker per month to be recovered from the employer, has to be enforced. The conference expressed the hope, that the employers will be persuaded to take advantage of the liberal terms now offered under the scheme and recommended that the results should be watched for a year and the matter of enforcing compulsion should come up for review at the next annual conference.

Low Income Group Housing Scheme.

The conference observed that good progress had been made under the Low Income Group Housing Scheme. It was of the view that provision of developed land at a reasonable price would accelerate the pace of construction and therefore recommended that the State Government should spend a substantial portion of the allocated funds on the acquisition and development of land. It was also recommended, that developed land might be given on a no-profit no-loss basis or on a leasehold basis instead of outright sale, and that the State Government should make suitable provisions in their plans for construction of houses for Government employees in addition to and distinct from the provision made under the Housing Schemes of Government of India.

21st April 1959]

Slum Clearance/Improvement Scheme.

The Conference recommended—

(i) that the quantum of Central subsidy should be increased from 25 per cent to 37-1/2 per cent so that the total subsidy given by the State and Central Governments is increased from the existing 50 per cent to 62-1/2 per cent of the approved cost of the project; and

(ii) that the State Government—

(a) should take full advantage of the amendment made to Article 31 of the Constitution and accelerate proceedings for passing of enabling legislation for acquisition of slum areas and land for rehousing of slum dwellers on payment of reasonable compensation;

(b) should consider, where necessary, the desirability of entrusting the entire work relating to clearance of slums and provision of slum services to a high powered co-ordinating committee; and

(c) should utilise the services of voluntary organisations for securing co-operation and active participation of the slum dwellers in the Slum Clearance Improvement Programmes.

Plantation Labour Housing Scheme.

The conference approved in principle the proposal of the Government of India, for the establishment of a *Pool Guarantee Fund* in each State which could serve as a collateral security for grant of loans to planters under the scheme, and recommended that necessary details should be worked out by the Government of India.

Village Housing Projects Scheme.

The conference recommended that the scheme should be modified to provide—

(i) for the grant of short-term loans to State Governments for the acquisition and development of land in the selected villages; and

(ii) for open developed plots for poorer sections of the Village Community on more or less the same lines as laid down in the Slum Clearance Scheme.

The conference also recommended that a special committee should be set up at the State level consisting of representatives of the different departments concerned specifically to ensure co-ordinated development of these villages.

[21st April 1959]

Middle Income Group Housing Scheme.

The conference approved the tentative scheme proposed by the Government of India, subject to the following important modifications :—

(i) The benefit of the scheme should be restricted to persons whose income is above Rs. 6,000 per annum but, does not exceed Rs. 12,000 per annum, and

(ii) The total cost of the house exclusive of cost of land should not exceed Rs. 20,000.

Establishment of Housing Boards in the States.

The conference recommended that the Central/State Governments should consider passing the necessary legislation empowering them to set up Housing Boards in the Union Territories/respective States which will be responsible for the construction and management of housing estates as also for financing of house building activities in the Union Territories and States.

Acquisition of land for Housing Programmes.

The conference stressed the vital need for the speedy and bulk acquisition and development of land for undertaking large scale construction programmes under the various housing schemes, and recommended that the State Government should be allowed to earmark for the purpose, a substantial portion of their existing plan allocations under Low Income Group Housing and Subsidised Industrial Housing Scheme.

The conference also recommended that the land acquisition statutes should be suitably modified to cut out delays and payment of excessive acquisition costs.

Administrative machinery for ensuring co-ordinated formulation and implementation of Housing programmes.

The conference recommended that the State Government should take steps to set up—

(a) full-fledged Departments or Boards to deal with all housing, slum clearance, slum improvement and town and country planning schemes and vest them with adequate powers for expeditious implementation of the projects formulated under various Housing Schemes; and

21st April 1959]

(b) an adequate organization for formulation, technical scrutiny and vetting of projects to be implemented under the various Housing Schemes.

Clauses (c) and (d) of the question.—The attention of the Member is invited to the recommendations made by the Conference under the Subsidized Industrial Housing Scheme, which is embodied in the answer to clause (b) of the question. It may be stated in this connection that a conference of the representatives of workers and employers was held in 1958, at which it was decided that employers should construct houses for 4 per cent of their workers by 1st September 1959. The employers have also been requested to send some progress reports by beginning of March 1959 and the position will be reviewed then.

APPENDIX IV.

[Vide answer to starred question No. 52 asked by Sri S. Lazar at the meeting of the Legislative Assembly held on 21st April 1959, page 93 supra.]

Statement.

The Nadhagoundanpudur Joint Farming Society is functioning from 13th June 1957. Under the scheme, 105.46 acres owned by 20 small holders have been pooled for joint cultivation. There are at present 28 members with a share capital of Rs. 455.

The Government have sanctioned (i) an interest-free loan of Rs. 28,500 for the following purposes:—

- (1) Rs. 2,000 for sinking two trial borings;
- (2) Rs. 19,500 for sinking two big irrigation wells; and
- (3) Rs. 7,000 for the purchase of three electric motors, pumpsets and pipe lines.

(ii) The Government have guaranteed the repayment of a loan not exceeding Rs. 33,000 to be advanced by the Coimbatore Co-operative Central Bank for cultivation expenses.

(iii) They have sanctioned the free services of a Senior Inspector to work as Manager of the society.

Out of the interest-free loan of Rs. 7,000 sanctioned for the purchase of three pumpsets, the society has purchased two pumpsets, costing Rs. 4,220. The society has completed almost one well and has installed a pumpset to it. The work in the second well is in progress. The society has spent a sum of Rs. 14,400.

The society has taken a medium-term loan of Rs. 12,600 and a cash credit loan of Rs. 10,000 from the Co-operative Central Bank.

[21st April 1959]

The society has ploughed 76 acres with a tractor hired from the Agricultural Department and has raised cholam in 60 acres, chillies in 3 acres, adai kambu and cholam (for fodder purposes) in about $1\frac{1}{2}$ acres. The society owns eleven working bulls, one stud bull and four she-buffaloes (for manurial purposes). The society has purchased four bullock-carts and agricultural implements required for agricultural operations.

Though the society has been in existence for only a year, it has made a good beginning.

APPENDIX V.

[Vide item IV (1) on page 101 supra.]

L.C. BILL No. 2 OF 1959.

(As passed by the Council.)

A Bill further to amend the Madras Public Health Act, 1939.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras Public Health Act, 1939 (Madras Act III of 1939), for the purposes hereinafter appearing;

BE it enacted in the Tenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Public Health (Amendment) Act, 1959.

2. *Insertion of new sections 107-A, 107-B and 107-C in Madras Act III of 1939.*—In the Madras Public Health Act, 1939 (Madras Act III of 1939) (hereinafter referred to as the principal Act), in Chapter XII, before section 108, the following sections shall be inserted, namely :—

“107-A. *Prohibition of sale of food without licence on certain places.*—No person shall, without or otherwise than in conformity with the terms and conditions of a licence granted by the executive authority in this behalf, keep any eating, drinking or catering establishment, hotel, tea-shop, coffee-house, cafe, restaurant, refreshment room, mobile canteen, itinerant stall or vehicle or any place where the public are admitted for the consumption of any food or vehicle or any place where food is sold or prepared or stored for sale.

107-B. *Issue of licence.*—(1) The executive authority on receiving from any person an application for a licence or for the renewal of a licence for keeping in any building, mobile van, vehicle or place, any eating, drinking or catering establishment,

21st April 1959]

hotel, tea-shop, coffee-house, cafe, restaurant, refreshment room, mobile canteen, itinerant stall or vehicle or any place where the public are admitted for the consumption of any food or vehicle or any place where food is sold or prepared or stored for sale, and on payment by him of such fee, if any, as may be prescribed for the purpose shall grant a licence or renew a licence as the case may be, in respect of the building, mobile van, vehicle or place named in the application :

Provided that the executive authority shall not grant a licence or renew a licence until the Health Officer or any person duly authorized by him has inspected the building, mobile van, vehicle or place named in the application and has recommended such licence or renewal of licence :

Provided further that the executive authority may refuse to grant a licence or to renew a licence if he is satisfied that the building, mobile van, vehicle or place is not suitable for the purpose mentioned in the application or does not satisfy the minimum requirements as regards sanitation.

(2) The licence or renewal of the licence granted under sub-section (1) shall expire at the end of the year for which it is granted, unless the executive authority, acting on the advice of the Health Officer, considers for special reasons that it should expire at an earlier date, in which case such earlier date shall be specified in the licence as the date of expiry of the licence or renewal of licence.

(3) Where the executive authority is, at any time, of opinion that the building, mobile van, vehicle or place in respect of which a licence is granted or renewed under sub-section (1) is kept in contravention of any of the terms or conditions of the licence or of the provisions of the rules made under section 107-C or section 128, he may without prejudice to any other action which may be taken in respect of such contravention, cancel or suspend such licence after giving the holder of the licence a reasonable opportunity of showing cause against the proposed cancellation or suspension.

(4) If the executive authority refuses to grant or renew, or cancels or suspends, a licence under this section he shall deliver to the applicant a statement in writing of the grounds on which his application is refused or his licence is cancelled or suspended.

(5) Any person aggrieved by the refusal to grant or renew, or by the cancellation or suspension of, a licence by an executive authority under this section may appeal to the local authority and it shall be disposed of in accordance with the rules prescribed by Government.

[21st April 1959]

107-C. *Power to make rules for fixing requirements as regards sanitation.*—The Government shall have power to make rules—

(a) for fixing the requirements as regards sanitation for different types of buildings, mobile vans, vehicles or places licensed under sub-section (1) of section 107-B;

(b) for preventing food infections and food poisoning spread through food sold or prepared or stored for sale in any building, mobile van, vehicle or place licensed under sub-section (1) of section 107-B;

(c) with respect to taking precautions when outbreaks of food infection or food poisoning due to consumption of food are suspected;

(d) generally for effective control over the preparation, storage and distribution of food in any building, mobile van, vehicle or place licensed under sub-section (1) of section 107-B.”.

3. *Amendment of section 112, Madras Act III of 1939.*—(a) Section 112 of the principal Act shall be re-numbered as sub-section (1) of that section and in the sub-section as so re-numbered, after the words “The Health Officer”, the words “or any person duly authorized by him” shall be inserted;

(b) after sub-section (1) as so re-numbered, the following sub-sections shall be inserted, namely:—

“(2) Samples of any article of food or any vessel or utensil, in which such articles of food are kept may be taken and examined by the Health Officer or any person duly authorized by him as often as may be necessary for the detection of unwholesomeness. If on such examination he finds any such article of food to be unwholesome, he may condemn it and forbid its sale.

(3) Whoever obstructs the Health Officer or person duly authorized by him in the discharge of his duties under this section shall be punishable with fine which may extend to one hundred rupees.”.

4. *Insertion of new section 112-A in Madras Act III of 1939.*—After section 112 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely:—

“112-A. *Power of the Health Officer in regard to unwholesome food.*—(1) If any article intended for food appears to the Health Officer or to a person duly authorized by him to be unfit for human consumption or is unwholesome or the utensil or vessel used in manufacturing, preparing or keeping such article appears

21st April 1959]

to be of such kind or in such state as to render the article unwholesome or noxious, he may seize or take away or secure such article or utensil or vessel in order that the same may be dealt with as hereinafter provided.

(2) No person shall remove or in any way interfere with an article, utensil or vessel seized, taken away or secured under sub-section (1).

(3) Any article of food so seized, taken away or secured, may, with the consent of the owner or person in whose possession it was found, be forthwith destroyed in such manner as to prevent its being used for human food or exposed for sale and if the article is perishable, without such consent.

(4) Any expenses incurred in destroying any article of food under sub-section (3) shall be paid by the owner or person in whose possession it was at the time when it was seized, taken away or secured.

(5) Articles of food seized, taken away or secured under sub-section (1) and not destroyed under sub-section (3) and utensils or vessels seized, taken away or secured under sub-section (1), shall, as soon as possible, be produced before a Magistrate.

(6) Whether or not any complaint is laid before a Magistrate of any offence under the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860) or under this Act, if it appears to the Magistrate on taking such evidence as he thinks necessary that any such article is unwholesome or noxious or any such utensil or vessel is of such kind or in such state as is described in sub-section (1) he may order the same—

(a) to be forfeited to the local authority;

(b) to be destroyed at the charge of the owner or any person in whose possession it was at the time when it was seized, taken away or secured in such manner as to prevent the same being again exposed or hawked about for sale or used for human food or for the manufacture or preparation of, or for keeping, any such article as aforesaid.”.

5. *Amendment of section 113, Madras Act III of 1939.*—In section 113 of the principal Act, for sub-section (2), the following sub-section shall be substituted, namely:—

“(2) When a reasonable suspicion arises as to the possibility of transmission of infection from any person who is employed in any of the places of employment specified below, namely, an eating, drinking, or catering establishment, hotel, tea-shop, coffee-house, cafe, restaurant, refreshment room, mobile canteen, itinerant stall or a place where the public are admitted for the consumption of

[21st April 1959]

any food or vehicle or a place where food is sold or prepared or stored for sale, the Health Officer may require any or all of the following measures to be taken, namely :—

(i) the immediate exclusion of the employee from such place of employment;

(ii) the immediate closure of the business in such place of employment until no further danger or outbreak of disease exists in the opinion of the Health Officer;

(iii) medical examination of the employee and of his associates.”.

6. *Amendment of section 129, Madras Act III of 1939.*—In section 129, sub-section (1), of the principal Act, after the word and figures “section 81”, the words, figures and letter “or section 107-C” shall be inserted.

7. *Amendment of section 287, Madras Act IV of 1919.*—In section 287 of the Madras City Municipal Act, 1919 (Madras Act IV of 1919) to sub-section (1), the following proviso shall be added, namely :—

“ Provided that no such licence shall be required for the use of any place for a lodging house as defined in the Madras Public Health Act, 1939 (Madras Act III of 1939), if the keeper thereof has been registered under that Act.”.

